

உறையகம்

சு. சி. சி. சி. சி.

20-வது ஆண்டு மலர்

விலை 20/-

ஆயணி, புரப்பாடி - 1994

படிப்பாடி

தாயகம் காணும்
தாயகம் மேலிட்டது,
தாயவர் அணியில்
துணிவுடன் குதிப்போம்.

**நல்லூர் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச்
சங்கம்**

திருநெல்வேலி,
யாழ்ப்பாணம்.

20 ஆண்டுகளை
நிறைவு செய்யும்
தாயகம் இதழுக்கு
வாழ்த்துக்கள்

K. தவம்

84, அருச்சுனா வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

சூரியகாந்தம்

1. திய ஜனநாயகம்
புதிய வாழ்வு
புதிய நாகரிகம்

31 - 08 - 1994

இதழ்: 29/30

பாதையும் பயணமும்

தாயகம் தனது இலக்கியப் பயணத்தில் இருபதாவது ஆண்டை நிறைவு செய்கிறது. அது தன் இலக்கிய நோக்கிலும், செல் நெறியிலும் ஒரு தெளிவான நிலைப்பாட்டையே முன்னெடுத்து வந்துள்ளது. மக்களைத் துன்பத்தில் ஆழ்த்தும் இன, மத, ஜாதி, பால்வர்க்க ஒடுக்குமுறைகளிலிருந்து அவர்கள் விடுதலை பெறுவதற்காக, சுதந்திரத்தையும் சமத்துவத்தையும் உறுதிப்படுத்துகின்ற புதிய — ஜனநாயக அமைப்பை உருவாக்குவதும், அவற்றை அடித்தளமாகக் கொண்ட ஒரு புதிய பண்பாட்டையும் புதிய வாழ்வையும் மலரவைப்பதுமே தாயகத்தின் இலக்காகும்.

இன்றைய ஒடுக்குமுறைகள் அனைத்திற்கும் துணை போகும் பண்பாட்டு வேர்கள் ஏகாதிபத்தியம், நிலப்பிரபுத்துவம் என்ற இருவேறு அடித்தளங்களில் இருந்து எழுகின்றன. மூன்றாம் உலக நாடுகளின் பின்தங்கிய பொருளாதார நிலை இதற்கு வாய்ப்பாக அமைந்துள்ளன. இவற்றில் பிரதானமானது திட்டமிட்டுத் திணிக்கப் பட்டுவரும் ஏகாதிபத்திய நச்சுக் கலாச்சாரமாகும். 'புதிய உலக ஒழுங்கு' 'திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கை' என்பவற்றின் அடிப்படையில் நவீன செயற்கைக் கோள் தொடர்பு சாதனங்களின் மூலம் இந்நுகர்வுக் கலாச்சாரம் தேசங்களின் எல்லைகளையும் மீறி உலகெங்கும் எட்டிப் பார்க்கிறது.

இவற்றுக்கான தீர்வுக் கதவுகளை இறுக மூடிக்கொள்வதோ, திறந்து விடுவதோ அல்ல. கடுங் குளிரானால் கதவுகளை நாம் மூடிக்கொள்கிறோம். புழுக்கம் ஏற்பட்டால் திறந்து வைத்துக் கொள்கிறோம். இதற்காக நச்சுக் காற்றை நாம் உள் நுழைய அனுமதிக்க வேண்டியதில்லை. சுதந்திரம் என்ற பெயரில் மக்களை ஒடுக்கும் கலாச்சாரத்தை நாம் ஏற்க முடியாது. சமுதாய நோக்கிற்குப் பதிலாக மனிதர்களைக் கூறு போடும் தனி மனித வாதத்தைத் திணிக்கும் மல்லினப்படுத்தப்பட்ட இந் நச்சுக் கலாச்சாரத்தை மக்கள் அடையாளம் கண்டு எதிர்க்க முன்வர வேண்டும்.

இன ஒடுக்குமுறை முன்பே இருந்து வந்தாலும் இப் பொருளாதார, கலாச்சார பரவலுக்காக கைவிகள் திறக்கப்பட்ட பதினேழு ஆண்டுகளில் தான் இன வெறியுத்தம் மக்கள் மீது திணிக்கப்பட்டு தீவிரமாக்கப்பட்டது என்பது யாவரும் அறிந்த உண்மையாகும்.

இவ் ஏகாதிபத்திய நலன்களுக்கு துணை போவது போலவே இன்றைய ஒடுக்குமுறைகள் யாவும் தொடர்வதற்கு வாய்ப்பாக இறுகிக் கிடக்கும் பிரபுத்துவப் பண்பாட்டின் பிடிப்புக்கள் மக்களின் சிந்தனைக்கு விலங்கிட்டு வைத்துள்ளன. பண்டு தொட்டு இன்றுவரை தொடர்வதினால் இப் பண்பாட்டு வேர்கள் பலமாணவைதான். ஆனால் இவை என்றும் மாறா நிலையில் இருந்தவை அல்ல. காலப் பரப்பின் நீட்சியிலாவது மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டே வந்துள்ளன.

மக்கள் தமக்குத் தாமே விலங்கிட்டுக் கொள்ள வும், தமது துன்பங்களுக்கும் அவலங்களுக்கும் காரணங்களை அறிந்து கொள்ளத் தடையாக நிற்கும் பலர் வாய்நக மூடு திரைகளாகவும் இப் பண்பாட்டின் தீய அம்சங்கள் விளங்குகின்றன. எனவே இப் பண்பாட்டின் ஒடுக்குமுறை அம்சங்கள் அடையாளம் காணப்பட்டு அகற்றப்பட வேண்டும். அறியாமையையும் மூடத்தனங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டவை. ஆய்வறிவுடன் மக்களால் நிராகரிக்கப்பட வேண்டும். ஒரு பண்பாட்டின் ஒடுக்குமுறை அம்சத்தின் வளர்ச்சி எத்தகைய தீ கொடுமரண உணர்வு நிலைக்கு மனிதர்களை இட்டுச் செல்கின்றதென்பதை இனப்பிரச்சனையில் பௌத்த பேரினவாத சக்திகள் எடுத்துவரும் நிலைப்பாட்டிலிருந்து நாம் அறிந்து கொள்ள முடியும்.

எமது புதிய வாழ்க்கைப் பயணத்திற்கு சுமையாக எம் முதுகை அழுத்தும் 'பல்லாயிரம் ஆண்டுப் பழைய சுமைகளைக் கீழே இறக்கி, 'வேண்டாத குப்பை விலக்கி மணி பொறுக்கி அப்பாலே செல்லும் அறிவைப் பெறுவதுடன், தேசிய இன விடுதலைப் போராட்டத்தின் அநுபவங்களையும் தொகுத்துக் கொள்வதன் மூலமே தமிழ் இலக்கியத்தை நாம் செருமைப்படுத்த முடியும். இத்தகைய கலை இலக்கியப் பணிக்கு தாயகம் தன் ஆற்றலுக்கும் சக்திக்கும் ஏற்ப தன் பங்களிப்பை நல்கும் என இருபதாம் ஆண்டின் நிறைவில் உறுதி கூறிக் கொள்கிறது.

இனப்பிரச்சனைக்கு அரசியல் தீர்வே ஒரே வழி என்பதை தாயகம் ஆரம்பத்திலிருந்தே உறுதியாக வலியுறுத்தி வந்துள்ளது. பேரினவாத சக்திகளுக்கு ஏற்பட்ட முற்றுமுழுதான தோல்வியாக இத் தேர்தலைக் கருதாவிட்டாலும், அரசியல் தீர்வை முன் வைத்தவர்கள் அதிகப்படியான ஆசனங்களைப் பெற்று ஆட்சியை அமைத்துள்ளனர்.

பேரினவாத அரசின் நடவடிக்கைகள் எவ்வாறு அதே இனத்தைச் சேர்ந்த மக்களின் நலன்களுக்கும் பாதகமாக அமையும் என்பதை சிங்கள மக்களின் ஒரு பகுதியினராவது உணர்ந்துள்ளனர். நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின்னர் இலங்கை அரசியலில் ஏற்பட்டள்ள ஒரு நல்ல சூழல் இது எனலாம்.

இப் புதிய சூழலில் தேசிய இனப்பிரச்சனைக்கு சுய நிர்ணய அடிப்படையில் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய நியாயமான தீர்வு காணப்பட வேண்டும். பேரினவாத, அந்நிய சக்திகளின் தலையீடுகளுக்கு இடம் தராத வகையில் நிதானமாக இத் தீர்வு முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும்.

இத்தனை உயிர் பொருள் இழப்புகளுக்குப் பின் ஏற்படும் தீர்வு மீண்டும் ஒரு முறுகல் நிலை ஏற்படாத வகையில் பூரணத்துவமுடையதாக அமையவேண்டும். ஒருவர் சுதந்திரத்தை ஒருவர் மதிக்க அச்சம், சந்தேகம், நம்பிக்கையின்மை இவைகளுக்கு இடம் தராதவகையில் மனம் திறந்து பேசி ஒர் முடிவுக்கு வரவேண்டும். இதுவே தாயகத்தின் விருப்பமாகும்.

— ஆசிரியர் குழு

களவாடப்பட்ட முத்துக்கள்

✽ புலனம்

எங்களுடைய வானங்களில் அழகான முத்துக்கள் விளைந்தன
மேகங்கள் அவற்றைக் களவாடிச் சென்றன
களவாடிய மேகங்களைக் காற்று விரட்டியது
மேகங்களின் மடியினின்று முத்துக்கள் விழுந்தன
விழுந்த முத்துக்களை பூமி அள்ளியெடுத்தது
காட்டு மல்லிகைகள் முத்துக்களை இரவல் வாங்கின
மல்லிகைகளை அலங்கரித்த முத்துக்களைப்
பெண்கள் கொய்து கூடையில் இட்டனர்
பெண்கள் கூடை சுமந்து பன்சாலைக்குப் போகையில்
காதலர்களின் முறுவல்
பெண்களைக் களவாடிச் சென்றது
காதலர்களைக் கறுப்புப் பூனைகள் களவாடின
மீளாத காதலர்கட்காகக் காத்திருந்த பெண்களின்
விழிகளில் விளைந்த முத்துக்கள்
அவர்களது உஷ்ண மூச்சின் வெம்மையின்
பற்றி எரிந்தன
விழுந்த கூடைகள் பற்றி எரிந்தன
மல்லிகைச் செடிகள் பற்றி எரிந்தன
எங்கள் பூமி பற்றி எரிந்தது
காற்றிலும் தீ பரவி
மேகங்கள் பற்றி எரிந்தன
எங்கள் வானங்கள் எல்லாமே எரிந்தன

★

தாயகத்தின் அஞ்சலி

ஊறி இம்மண்ணில் உலர்ந்த உதிரத்தால்
உரமேறிச் சிவந்த அழகு மலர்சுளே
எம் நெஞ்சத்து மலரல்லால் நாம் செலுத்தும்
அஞ்சலிக்கு ஏது மலர்.

பயிரில் புழு

✕ இயல் வாணன்

உறக்கமும் விழிப்புமற்ற மயக்க நிலை என்னில் பரவியிருந்தது. கண்மூன்னால் பெயர் தெரியாத ஏதேதோ திணிககள் வந்து போயின. ஒளியும் இருளும் போக்கூக் காட்ட, அவை பயமுறுத்தின.

இரும்புக் கம்பிகள் சுத்திகளாகவும் துப்பாக்கிகளாகவும் சுண நேரத்தில் மற்றமெடுத்தன. வேண்டுமென்றே என்னை நோக்கிக் குறி யார்த்தன. குத்தத் தலைப்பட்டன.

என்னில் வியர்வை அரும்பியது. முகம் தெரியாத இருட்போர்வைகிகள் பயப் பீதியுடன் நின்றேன். ஒவென்றலற வார்த்தை வரவில்லை.

“மகனே”

எங்கிருந்து கேட்கிறது இந்தக் கனிந்த குரல். வாழ்வில் நான் கேட்காதவற்றில் இதுவுமொன்று. அப்பாவின் வாய்க் குச்சர்ச்சரை கிடைக்கட்டும். எங்கே மீண்டுமொருமுறை கேட்

கமாட்டாதா? ஒரு முறை ... ஒரே முறை ...

“மகனே”

“அப்பா”

“எப்படியி ளுக்கிறாய் மகனே”

அப்பா எவ்வளவு இதமாக வருகிறார். மரத்துப் போகாத அவரது கைகளின் மென்மை தான் என்னே!

ஆ ... ஏனிப்படிச் செய்கிறார்? எனது குரல் வளை நசுங்கிப் பிய்கிறது. மூச்சு முட்டுகிறது. உயிர் இழந்து விடுவது போல பயம் காட்டுகிறது. எனக்கும் பலமிருக்கிறது.

சட்டென்று எழுந்து கொள்கிறேன். எல்ல இடத்தையும் இடிகள் ஆக்கிரமித்திருந்தது. மூச்சு வாங்கியது. உடலிலிருந்து வெப்பமெல்லாம் பறக்க, குளிர் பரவிக்கொண்டிருந்தது. தள்ளாடியபடி இருளுக்குள் கை பரவி நடந்தேன்.

“நீயொரு ரோசக் காரி யெண்டால் என்ரை காசை வையடி ... எழுவுதாமாண்டு ரண்டாயிரம் ... இப்ப கூட்டிப் பாத்தாலும் பதினையாயிரம் வரும்...”

அப்பாவின் கண்களின் சிவப்பு நிறம் அக்கினியாய் எரித்தது. ஒரு கத்துச் சண்டைக் காரனின் முன்னால் நிற்கும் கூழங்கையன் நான். சீ... இந்தக் காசை எடுத்து முகத்தில் வீச வேண்டும்.

எங்க போவது? நான் கூழங்கையன்தான்!

மேசையுடன் தட்டுப்பட்டுப் போய் விழுந்தேன். சத்தத்தில் தங்கைகளுள் ஒருத்தி விழிப்படைந்திருக்கிறாள். அவள்தான் முன்கூட்டி மெல்லக் கேட்டு, அழிந்து போனது.

தாத்தா பாவம்! சீதனத்திற்குப் பறம்பாக திருமணச் செலவையும் அப்பா வீட்டார் கேட்டபோது ஒமென்று சொல்லியவர். அதைக் கொடுக்க முன்னரே உயிரிழந்து போய்விட்டார். அவருக்கெங்கே தெரியப் போகிறது அது அம்மாவைத் தாக்குகிறதென்று?

அம்மா சிறும். சுருங்கிய போய்க் கிடந்தாள். கன்னத்தைக் கைகள் எல்லாம் சுருங்கி, தோல் மூடிய மண்டையோடாய் இருந்தாள். கண்கள் உட்குழிந்திருந்தன.

முறுக்கேறிய அவள் உடல் இப்போது பஞ்சாய் ஆகி விட்டிருந்தது. மரணத்துக்கான நாளை எதிர் பார்க்கத் திராணியற்றிருந்தாள். நேற்றுக் கூட அவளது பற்களின் மேலு மொன்று கழன்று விட்டது.

மீன் முள்ளூப் போல முள்ளந்தண்டும் விலா எலும்புகளும் வெளியே துருத்தத் தொடங்கி விட்டன. மீன் முள்வளையுமா?

அவள் கிட்டக்கட்ட ஒரு குழந்தையின் நிலைக்கூறு வந்திருந்தாள். பேச்சுக் கூடக் கிடைக்காமலிருந்தது. எல்லாம் அவள் பார்வையில் வினோகமாயிருந்தன. அவளுக்கே நிலைய ஞானம் பூசட்ட வேண்டும்.

வெளியில் பெய்க மெல்லிய பனியும் அவளுடலை நடுங்க வைப்பது போலிருந்தது. இருட்டுக்களும் முகத்தின் சுண்ட தசைகள் தம்மை இனங்காட்டின.

ஒரு பெளர்ணமி நிலா நாளில் தான் அவள் இப்படியானாள். அன்று—

நிலவு நிசப்தமே மனகலாக அழுது கொண்டிருந்தது. ஊரெல்லாம் மயங்கிக் கிடந்தது. பனி மெல்லியதாய்ப் பெய்தது. வெட்டுக் கிளிகளின் ஈ...ர்...ர்... ஒலி தான் காதைக் குடைந்து கொண்டிருந்தது. எங்கோ கிட்ட இருந்து பயிர்களை அழித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

அப்பா ஆடியாடி வந்தார். பார்வை சூழலைப் புலப்படுத்தாதது போல இருந்திருக்க வேண்டும். தெரு நெடுகிலும் நின்று கத்தினார். அடிக்கடி தரையில் விழுந்தும், சேலிகளை மோதியும், தெரு நாய்களை மிரள வைத்தும் வந்தார். வாசலுக்கு வந்த போது அப்பாவின் சத்தம் வெட்டுக் கிளிகளின் சத்தத்தை மேவியிருந்தது. தகரம் சத்தமிட விழுந்தார். வீட்டு நாய் குரைத்து பின் குழைந்து கத்தியது.

மிகக் கொடிய வார்த்தைகள் அவரிலிருந்து பிறங்கன. மாமாக்கில் உறக்கம் கெட்ட கோழிகள் தினமாய்க் குரல் கொடுத்தன. தலை குஞ்சுகளைப் பீடிக்க வரும் மரநாயைக் கண்டலறவது போல மிகப் பெரும் தவிப்பாக அது இருந்தது.

அம்மா வாசலுக்குப் போனாள். பிறகு பகைப்படன் ஓடி வந்தாள். சைகையால் என்னை அழைத்தாள்.

“ஓடிப்போ ... போய் அவரைத் தூக்கியா”

உண்ணமாயிருந்தது. அம்மாவின் இசை ஓலி எனக்குக் கேட்டது. கால்கள் நகர மறுத்தன.

எனது இதய ஒலி கூட அம்மாவை எட்டியிருக்கலாம். அப்பா அங்கே போகும் வரை முற்றத்து மல்லிகை மணத்தது. பிறகு பனம் பூ மணத்தது. பங்குனி கடந்து விட்டது!

அப்பாவின் வாய் கோண அதற்குள் வார்த்தைகள் புது வடிவம் எடுத்தன. அப்படியே ஒன்று வந்து என்னைத் தாக்கியது. நினை சூலைந்தேன். திரும்பவும் போனேன்.

“அப்பா வாங்கோ”
கைகளை நீட்டும் போது, அவர் நெற்றிக் கண் களைக் கக்கியது.

“போடா நாய் வேச மோனே”

அப்பாலும் நிரையப் புதர் சொற்கள் வந்தன. மீண்டும் வீட்டுக்குக் கால்கள் சென்றன. அம்மா வாசலில் இதயத்தை அடித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

“போ ... போ” என்று துரத்தினாள். கங்கைகள் பின்னால் நின்று விழிக்கனார். மூத்தகீசர் அம்மாவை எதிர்க்கவும் தலைப்பட்டாள்.

“போராசா ... போ ... கொட்பரல்லே”

பரிசுபக்கின் அகியுச்ச எல்லையில் நின்று அம்மா ஓர்ந்தாள். அப்பாவின் இடியின் நடுவிலும் அம்மாவின் குரல் வலிமையாக ஒலித்தது.

கறையான் துளைத்த வேலியை மூடிச் சில கண்கள் தோற்றம் எடுத்தன. கால்களை ஏதோ வலுவேற்ற — பனம் பூவின் மணத்தையும் உதறிக் கொண்டு அப்பாவின் கைகளைப் பற்றினேன்.

“ஆரடா..... என்னைத் தூக்காதை”

அவரது எதிரலில் விழப் போனேன்.

“சே...” உச்சக் கோபம் என்னில் இப்படித்தான் கரைந்தது. மீண்டும் இரண்டு கைகளையும் நீட்டித் தூக்கினேன். மூச்செறிந்தது. கூம்பகரீணன் பிறந்த நாட்டில் தானே அப்பாவம் பிறந்தார். அம்மா பலமுள்ளவள் தான். என்னால் முடியாது.

லீட்டி ர் க ள் நுழைய, அம்மா மீண்டும் கெஞ்சினாள்.

“மாட்டன்”

அம்மா என்னிடம் கோற்றாள். மூக்கக்காவின் பேச்சைப் பொருட்படுத்தாமல் அப்பாவருகே போனாள்.

“எழுப்புகங்கோவன்”

“உப்பிடி மண்ணுக்கை கிடக்கிறகே”

அம்மாவின் கரல் அழிந்த போனது. அப்பா மயங்கிக்கொண்டிருக்க வேண்டும். வேலியில் எத்தனை கண்கள் முளைத்து விட்டன!

கிடரென்று பேரொலி.

“ஆரடி என்னைத் தூக்காதை”

கெலிக் கறையான்கள் கொட்டுப்பட்டன.

“கொருங்கோ அப்பா ... ஊர் சிரிக்கப் போவது”

தகரம் சடக்கென்றது. அம்மாவும் நிலை குலைந்து விழுந்

திருக்க வேண்டும். அம்மாவின் கூந்தல் குலைந்து அப்பாவின் கையில் கெட்டியாய் இருக்க - அவள் அலறினாள்.

“என்றை காசிலை அன்பா ளிச்சுக் கொண்டு -- என்னடி கொண்டு வந்தனி... நாய்”

தகரம் அடிபடப் பேரொலி எழு. அம்மாவின் முனகலும் கேட்டது. எனது கால்கள் எப்படி ஓடின? அக்காரும் பின்னால் வந்தாள்.

“வாடா இஞ்சாலை ... அவவுக்கு வேணும்”

நான் போனபோது அம்மா எழு முடியாமல் எழுந்து, மீண்டும் அப்பாவை எழுப்ப முயன்றாள். எறும்பு போல.

இப்போது அப்பாவின் கை அம்மாவில் படவில்லை. அவரது கை இறுகப் பற்றி இருந்தது.

“ஐயோ .. அதை விடுங்கோ”

அப்பாவின் கை இழுக்க அவரின் நெஞ்சுக்க நேரே அம்மா; சடக்கென்றது. அம்மா நிலைகெட்டு வீழ்ந்து சக்தினாள்.

“ஐயோ ... என்றை - என்றை”

அம்மா அதைப் பறிக் ச முயன்று தோற்று விழ, அப்பா எழுந்தார்.

“நான் கட்டினது... என்றை”

“அதை மட்டும் தந்தி டுங்கோ”

அம்மாவின் குரல் பரிதாபமாக இருந்தது. அப்பா அப்பால் போக நான் முன்னே வந்தேன்; என்னைப் பிடித்த அம்மாதான் தள்ளினாள். அப்பா போனார். தெரு நாய்கள் குரைத்து அடங்கின.

அம்மா வந்தவுடன் படுக்கையில் வீழ்ந்தாள். தலையணை முழுக்க நனைந்து போக, நீண்ட நேரம் விழித்திருந்தாள். அதன்பின் ...

மெல்ல மெல்ல உருமாறி இப்படி, அடிக்கடி இருமி மஞ்சள் சளியைக் கொட்டிக் கொண்டு ...

“சாகப் போறன்” என அரற்றிக் கொண்டு ...

அப்பாவுக்கு இன்னமும் காசு தேவைப்படுகிறது. அடிக்கடி பனை பூத்துத் தள்ளுகிறது. நெடுக அம்மாலை நிந்தித்தபடி அவர்.

திருமணம் ஆயிரம் காலத்துப் பயிராமே! எவன் சொன்னான்? கணை தொடுக்க வேண்டும் அவனுக்கு.

வரும் சித்திரைப் பெளர்ணமியில் விரதமிருக்க நேருமோ என்ற பயத்தில் நான்.

கிரியைகளும் சாஸ்திரங்களும்

கனக்கூத் தானே நாயகனாயிருக்கும் உரிமை எல்லாமனித உரிமைகளிலும் பெரிது. ஆனால் இந்த நாட்டிலே இவ்வரிமை நூல் வசனங்களிலும் கிரியை சடங்குகளாலும் மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தேசத்தில் மனிதனுடைய புத்தி வழிதவறிப் போகாமலிருக்க கிரியைகளாலும் சாஸ்திரங்களினாலும் கையையும் சாலையும் கட்டிப் போட்டிருக்கிறார்கள். அடிகோணாமற் காசுக் குமாறு பாதைகளை அழித்துவிட்டார்கள். தெய்வத்தின் பெயர் சொல்லி மனிதனை மனிதன் கீழ்ப்படுத்தி அவமதிக்கும்படி செய்துவிட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட தேசம் அடிமைகளைச் செய்வதற்கு நல்ல தொழிற்சாலையாயிற்று.

மகாகவி பாரதியார்.

தாயகத்தின் நினைவலைகள்

✽ செவ்வந்தி

அறுபதுகளின் நடுப்பகுதிகளில் சர்வதேசப் பொதுவுடமை இயக்கத்தில் பெரும் பிளவுகள் ஏற்பட்ட காலம். ஒவ்வொரு நாட்டிலும் அது எதிரொலித்து, ஒன்று இரண்டாகி, ஒன்றை மற்றொன்று எதிர்த்து முன்னேற முயன்று கொண்டிருந்தது. இவ்வாறு பொதுவுடமைக் கோட்பாடு, கொள்கை, இலட்சிய நோக்கு என்பவற்றில் இரண்டு விதமான நோக்கும் போக்கும் மனப்படைந்து காணப்பட்டமை அரசியலில் மட்டுமன்றி; கலை இலக்கியப் பரப்பிலும் அதன் தாக்கம் வெளிப்பட்டு நின்றது. இத்தகைய சூழலிலேயே யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து இரண்டு இலக்கிய இதழ்கள் வெளிவரக்கொடங்கின. ஒன்று 'மல்லிகை' மற்றையது 'வசந்தம்'. முன்னையதை டொயினிக் ஜீவாவும் அவரோடு சார்ந்தவர்களும் வெளிக்கொணர்ந்தனர். வசந்தம் எனும் சஞ்சிகையை முன்னைய கற்கு நேர் எதிர்க் கூந்தகைக் கொண்டிருந்தவர்கள் தம் அரசியல் இலக்கியப் பார்வையின் ஊடே வெளிவரச் செய்தனர்.

வசந்தத்தை வெளிக்கொணர்ந்தவர்களில் செ. யோகநாதன், இ. செ. கந்தசர்மி, நீர்வைப் பொன்னையன், யோ. பெண்டிக் பாலன் போன்ற அன்றைய இளம் படைப்பாளிகள் முன்னணியில் இருந்தனர். அதன் பின்னணியில் பிளவுபெற்ற பொதுவுடமைக் கட்சியின் புரட்சிகர சக்திகள் நின்றிருந்தனர். வசந்தம் கனதியான கலை இலக்கிய இதழாக வெளிவந்துகொண்டிருந்த பேர்திலுக் அதனால் ஒரு வருடத்திற்கு மேல் நின்றபிடிக்க முடியவில்லை. பெருளாதார அழுத்தம் காரணமாக அது நின்று போயிற்று. இருப்பினும் வசந்தம் ஏற்படுத்திய இலக்கிய உணர்வும், தாக்கமும் ஓர் இலக்கிய இதழின் தேவையையும் அவசியத்தையும் மீண்டும் மீண்டும் நிலை நிறுத்திக்கொண்டே வந்தது.

ஆனால் அறுபத்தியாறுகளில் வடபகுதியில் பரவலாக முன்னெடுக்கப்பட்டு வந்த சாதியத்திற்கு எதிரான புரட்சிகர போரா

ட்ட சூழலில் அவ்வாறான ஓர் இலக்கிய சஞ்சிகையினை வெளிக் கொணர்வது சிரமமானதொன்றாகியது. ஆயினும் அதற்கான அடிப்படைகளும் அனுபவங்களும் பெறப்பட்டமையை மறுப்பதற்கில்லை. சிறிய அச்சக வசதியைப் பல்வேறு தடைகளின் மத்தியில் உருவாக்கிக் கொள்ள முடிந்தது. இருப்பினும் எழுபதுகளின் ஆரம்பத்தில் எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகளும் 'ஏப்பிரல் கிளர்ச்சி'யின் மூலம் பின் தள்ளப்பட்டது இவற்றிலிருந்து நம்மை நாம் மீளமைப்புச் செய்துகொண்ட பின் உற்சாகம் நிறைந்த சூழலில் 1974ம் ஆண்டின் முற் கூறிலே "தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை" என்னும் இலக்கிய அமைப்புத் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. அதன் நோக்கங்களும் இலக்கிய திசை மார்க்கமும் வகுக்கப்பட்டது. தமது இலக்கியப் பணியினை முன்னெடுக்கவும், படைப்பாளிகளுக்கு களம் அமைத்துக் கொடுக்கவும் தாயகம் என்னும் பெயரில் ஓர் கலை இலக்கிய இதழினை வெளியிடுவதென்றும் முடிவாயிற்று. தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் அணியிலே கே. ஏ. சுப்பிரமணியம், பேராசிரியர் க. கைலாசபதி, சி. கா. செந்திலேல், க. கணிகாசலம், இழைய பத்மநாதன், 'டாக்டர்' தம்பிராசா, வி. வன்னியசிங்கம், கே. டானியல், என். கே. இரகுநாதன், முருகு கந்தராசா, செல்வ. பத்மநாதன், கி. சிவஞானம், சிவராசா, எஸ். குணேந்திரராசா' நந்தினி சேவியர், சிவம், சி. நவரத்தினம், புதுவை இரத்தினதுரை சி. பவானந்தன், நல்லை அழகன், மு. கனகரத்தினம் போன்ற வர்கள் முக்கியபங்காற்றி உழைத்து வந்தனர்.

1974ம் ஆண்டு சித்திரைத் திங்கள் புதுவருடத் தினத்தன்று தாயகம் கலை இலக்கிய இதழ் வெளிவந்தது. தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையுடன் இணைந்திருந்த நெல்லியடி அம்பலத்தாடிகள் அமைப்பு ஒழுங்கு செய்திருந்த புதுவருடக் கலை விழாவில் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி தாயகம் கலை இலக்கிய இதழினை வெளியிட்டு வைத்தார். அன்றைய வெளியீட்டு விழாவில் பேராசிரியர் சண்முகதாஸ், டாக்டர் தம்பிராசா, கே. டானியல், வி. ரி. இளங்கோவன், இளைய பத்மநாதன், க. தணிகாசலம், சில்லையூர் செல்வராசன், புதுவை இரத்தினதுரை ஆகியோர் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தனர். அதே போன்றதொரு வெளியீட்டு நிகழ்ச்சி அன்றைய தினம் பிற்பகலிலே இருபாலை பாரதி கலாமன்றம் ஏற்பாடு செய்திருந்த புதுவருடக் கலை விழாவிலும் இடம்பெற்றது.

நெல்லியடிக் கலை விழாவிலே சாதியத்திற்கு எதிரான போராட்ட காலத்தில் மக்கள் மத்தியில் மிகவும் பிரபல்யம் பெற்றிருந்த கந்தன் கருணை நாடகம் ஐம்பதாவது தடவையாக மேடையேற்றப்பட்டது. இந் நாடகத்தின் மூலக்கதையினை என். கே. இரகுநாதன் எழுத, அதனை அம்பலத்தாடிகள் சார்பாக இளைய

பத்மநாதன் நெறிப்படுத்தியிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மலையகத்தில் ஹற்றன் நகரிலும் ஒரு வெளியீட்டுவிழா இடம்பெற்றது.

இவ்வாறு தாயகம் கலை இலக்கிய இதழ் ஒரு நீண்ட இலக்கியப் பயணத்தில் முதலாவது அடியினை எடுத்து வைத்தது. முதலாவது இதழில் தாயகத்தின் ஆசிரியத் தலையங்கம் தனது இலக்கியப் பயணத்தின் இலக்கைச் சுட்டிக் காட்டி நின்றது. புதிய ஜனநாயகம் — புதிய கலாச்சாரம் — புதிய வாழ்வு, என்னும் பதாகையை உயர்த்தி, கலை இலக்கியம் மேல்த்தட்டு மக்களின் சவைக்காக அல்ல; மக்களின் மேம்பாட்டிற்குரியது என்பதையும் கோடிட்டுக் காட்டியது. சமுதாய மாற்றத்திற்கான நீண்ட போராட்டப் பாதையில் கலை இலக்கியம் வகுக்க வேண்டிய பங்கினை மேற்படி தலையங்கம் வெளிச்சமிட்டுக் காட்டியது. மேலும் அவ் முதலாவது இதழில் பேராசிரியர் கைலாசபதி 'இங்கிருந்து எங்கே?' என்னும் தலைப்பிலான ஒரு கட்டுரையை எழுதியிருந்தார். சமகால இலக்கியப் பரப்பிலே காணப்படும் மூன்று விதப் படைப்பாளிகளை அவர் வகை பிரித்துக் காட்டி, முன்றாவது பிரிவினரான, மக்களுக்காக கலை இலக்கியம் படைப்பவர்களின் முன் உள்ள பொறுப்பான பணியினை சுட்டிக் காட்டியிருந்தமை குறிப்பிடக்கக்கதாகும். மேலும் தாயகம் தனது இலக்கியப் பணியினை தனி மனிதவாதப் போக்கிலோ, அக விருப்பு வெறுப்பிலோ முன்னெடுக்கவில்லை. அதே போன்று எத்தகைய எழுத்தாளராலும் பரவாயில்லை ஏதோ இதழ் வெளிவந்தால் போதும் என்ற நிலையிலும் வெளியிடவில்லை. ஓர் கட்டுறுதியான இலக்கியக் கொள்கையும், இலட்சியத்துடனும், கூட்டு முயற்சியாகவும், அதேவேளை தன்னடக்கம் மிக்கதாகவும் வெளிவந்தது. அதன் வெளியீட்டாளராகவும், பொறுப்பாசிரியராகவும் க. தணிகாசலம் இருந்தார். ஆசிரியர் குழுவில் பல இலக்கிய நண்பர்கள் பங்குகொண்டு தாயகம் சிறப்பாக வெளிவர உதவினர். தாயகத்தின் வருகையும் அதன் திசை வழிப் போக்கும் கலை இலக்கியம் மக்களுக்கானது என்பதை மட்டுமன்றி, சமுதாய மாற்றத்திற்கான போராட்டத்திற்கு வலுச் சேர்ப்பதாகவும் அது அமையவேண்டும் என்னும் நிலைப்பாட்டினை உறுதி செய்தது.

மேற் கூறிய பாதையில் தாயகம் சென்ற போதிலும் அதனால் இருமுனைத் தாக்குதல்களுக்கு ஈடு கொடுத்து நிற்க முடியவில்லை. ஒன்று பொருளாதார வளத்தினை அதனால் தக்கவைத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. இரண்டாவது, தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவைக்குள் முனைப்புக் காட்டி நின்ற அதி தீவிர ஒரு முனை வாதப் போக்கினை மேலிச் செல்வதிலும் தற்காலிகத் தடைகள் இருந்தன. முதலாவது பொருளாதார நெருக்கடி என்

நவீன ஓவியத்தில்

கருத்தியலும்

நகலியலும்

ஓவியக் கலைமாமணி; க. இராசரத்தினம்

‘கூலையுலக வாழ்க்கையில் பழமையும் புதுமையும் சில வேளைகளில் ஒன்றாகவோ அல்லது ஒரு கலப்பாகவோ காணப்படுவதுண்டு. அதிஷ்டமுடையவர்கள் பழமையிலுறி அதில் நிலைத்து வரும்பொழுது, காத்திராப் பிரகாரமாய் முன்சென்று மறைந்தவைகளிலிருந்தோ, அல்லது அவற்றை முறியடித்துக்கொண்டோ, எழும் வேகமுடைய ஓர் உத்தியைப் பெறுவர். அஃது அவர்களுக்கு ஒரு புத்துலகமாகத் தோன்றும்’ எனும் கோட்பாட்டுக்கு அமையவே நவீன நோக்கில் கருத்தியலும் நகலியலும் இங்கு ஆராயப்படுகின்றது.

கிறிஸ்துவுக்கு முன் மூவாயிரம் ஆண்டளவில் எகிப்தில் இயற்கையையொன்றிய, நிணம் குருதி என உணரவைக்கும் அடிப்படையில் எழுந்த பிரதிமைக் கலையும்; மந்திரம், பேய், ஆவி, ஆன்மா, நரகம், மோட்சம் என்னும் இயற்கையினின்று மாறுபட்டதும் ஆத்மீகத் தன்மை சார்ந்ததுமான பயமுட்டும் ஓவியக்கலையும் சமீபந்தரமாக வளர்ந்தன.

கிழைத் தேயக் கலையானது ஆத்மீக அடிப்படையிற் பெரும்பாலும் வளர்ந்தது. அவர்கள் மனித உருவங்களையும், மிருகம் பறவையுருக்களையும் சிறிது மிகைப்படுத்தி இயற்கையை அப்படியே பிரதிபண்ணாமல் குற்றங்களைக் களைந்து இலக்கண சுத்தியுடன், பூரண அழகை வெளிக்காட்டும் பான்மையில் வெகுசாலமாக வளர்த்து வந்தனர்.

மத்தியதரைக் கடலைச் சூழ்ந்த ஐரோப்பிய நாடுகளில் ஆத்மீகத் தன்மை நலிவுற்றுவர ஓவியக்கலை உடல் வனப்பை மையமாகக் கொண்டு, அமைதியின்மையைப் பிரதிபலிக்கும், போர்க்

கொடும், பஞ்சம், பசி, இறப்பு, கொலை, கொள்ளை, சிற்றின்பம் போன்ற நாளாந்த வாழ்க்கையின் அந்தகாரக் காட்சிகளைத் தத்ருபவர்கள் காட்டும் தன்மை கொண்டதாக மிக வேகமாக வளர்ந்தது.

இந்தியாவின் தொடர்பு மேற்கு நாடுகளுடன் ஏற்பட்ட காலந் தொடர்பு இந்தியக்கலைப்பொருட்கள் அங்குசெல்லத் தொடங்கின.

18ம் நூற்றாண்டளவில், மார்த்கோபோலோ சீனாவுக்கு வழி கண்டு பிடித்தபின், சீனா, யப்பான் பொருட்களும் சென்றன.

கண்ணாடல் நெரில் காண்பதேயுலகம் என எண்ணியிருந்த மேற்கு நாட்டவர்கள் கிழ்நாட்டுக் கலைகளின் தாய்மையைக், கருத் தாழ்த்தாத அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

முதலாம் உலகமகாயுத்தம் வந்தபொழுது நிழற்படக் கருவியும் வந்தது. உள்ளதையுள்ளபடி திட்டியோருக்குப் பேரிடியாகியது. கிந்திக்கும் ஓவியர்கள் வர்ண உபயோகம் ஒன்றுதான் இதைத் தோற்கடிக்கும் எனக் கருதினர், அதனால் ஒருவித பதற்ற நிலை கோன்றியது, வர்ண அடிப்படையில் பல்வேறு நவீனிகள் தோன்றின. இந்திய, யப்பானிய, சீன ஆபிரிக்க ஓவியங்கள் நிழற்படக் கிளின்கும் வேறுபட்டதால் அவற்றின் சிறப்பம்சங்களாகிய வர்ணத்தில் கட்டிடத்தின்மை, எல்லைகளை பிரகையால் பிரித்தல் ஆகிய உத்திகளைத் தங்கள் பாணியுடன் கலந்து பலவித பாணிகளைத் தோற்றுவித்தனர். இத்திறத்து ஓவியர்களில் ஸ்டான்லி ஸ்பென்சர், போல்நாஷ் என்போர் பிரபலமடைந்தனர். மேலும் அவர்களின் முயற்சிக்கு சிறுவர், ஆதிமனிதர், தாண்டவோ சித்திரம் பயின்றவர்கள் ஆகிய முத்திரத்தாரினது ஓவிய உத்திகளும் உதவின. போல் சிசானே என்பவர் எல்லா உருவங்களையும் உருண்டை, உருளை, கனவடிவம், கூம்பு முதலிய கேத்திர கணித உருவங்களால் அமைக்கலாம் எனக் கையெழுத்து காட்டினார். அவர் 'நவீன பர்ஸியின் தந்தை'யெனக் கணிக்கப்பட்டார். அவருக்கும் பின் வான்செஹ், கோசுயின், ஹென்றி நொஸியூ என்போர் நவீன ஓவியச் சரித்திரத்தில் பிரதான இடத்தை வகிக்கின்றனர். வன்ஹோக், கோசுயின் இந்திய யப்பானிய ஓவியப் பாணியைக் கையாண்டனர். ஆயின் ஹென்றி நொஸியூவின் ஓவியங்கள் கட்டையான வர்ணம் கொண்ட பாணியைக் காட்டுகின்றன. இவர் சுயமாக ஓவியம் தீட்டுபவர். இவருடைய 'காட்டில் மனிதக் குரங்

குகள்,' 'பாம்பாட்டி' என்னும் ஓவியங்கள் இவர் இளமைப் பராயத்தில் மெக்சிக்கோ காட்டில் கண்ட காட்சிகளின் அடிமனத்தெழும் தோற்றமேயாம்.

பாப்லோ பிக்காசோ இவர்களின் பின் தோன்றியவர். இயற்கை எழிலைத் தன் கற்பனையூற்றினால் மெருகிட்டு அற்புத ஒவியமாகவோ அல்லது சிற்பமாகவோ வடித்திடும் ஆற்றல் மிகுந்தவர். அவரின் சிந்திக்கும் திறன் உந்தித்தள்ள நவீன ஒவியத்துறையில் வேறெவரின் பாணியையும் பின்பற்றாது சுதந்திர புருடனாக இயங்கினார். 'நான் ஏதைக் காண்கின்றேனோ அதைத் தீட்டுகின்றேன்' என்பர். அந்தத் துணியும், மற்றவர்களைப் பின்பற்றக் கூடாது என்ற வைராக்கியத்தினால் ஏற்பட்ட தனித்தன்மையும், புசுற் ஏணியின் உச்சிப்படியில் அவரை ஏற்றியது. அவரின் பொற்காலம் 1903 — 05 வரையெனலாம். ஓவியம் எவ்வகையாயினும் வகையொன்றில் என்னென்ன அம்சங்கள் நெறிப்படுத்துகின்றனவோ அவ்வம்சங்கள் யாவும் மறுவகையிலுமண்டு. "இயற்கையும் ஒவியமும், இருவேறு கட்புலனாக்கம்" கோணங்களுள் வளையேரகைகளும் 'கியூபிசம்' ஆகாது. பரப்பு, கனம், உருவத்தில் எளிமை அகிய தன்மைகள் ஆட்சி செய்யும் படைப்பே கியூபிசம் எனலாம்" எனப் பிக்காசோ கூறியது கிண்கிணக் தக்கது. "சொல்லுருவமில்லாத சங்கீத ஆலாபனம் எல்லோரையும் வசீகரிக்கும். அவ்வகை ஸ்வரங்களுக்கரிய மாயா சக்கி சூட்சுமமான உருவம், கோடுவாந்ணம் என்பவற்றால் பெறும் ஓவியங்களுக்கமுண்டு" என்னும் கோட்பாட்டுக்கு அமைய அவரின் அக்கால ஓவியங்கள் ஆகின.

பிற்காலத்தில் பிக்காசோ' கிலி, கண்டிஸ்ஸ்கி ஆகியோரின் படைப்புக்கள் மிகச் சிக்கலான, விளங்கிக் கொள்ள முடியாத, பொருளடக்கமில்லாத படைப்பாக விளங்கின. கண்டிஸ்ஸ்கியின் 'டிவைடிங்ஸஸ்' மிகப் பிரசித்தி பெற்றது.

இவ்வண்ணம் பல்கிப் பெருகிய நவீன ஓவியம் பற்றி மேரிசா மோட், ஒலிவ்ரூக் எம். ஏ, என்பவர்கள் பின்வருமாறு ஆராய்ந்து கூறுகின்றார்கள்:-

1. நவீன ஓவிய வரிசையில் 'கனவடிவமுறை'ச் சித்திரம் எவ்வகைகளிலும் உலகிற்குப் புதியனவல்ல. அவை புதிய கற்கால மக்கள், ஸ்கொற், ஐரிஷ், வெல்ஸ் கேர்னிஸ், ஸ்வாமிக், எகிப்திய, மக்கள் கையாண்ட தேத்திரகணிதக் கலையின் திரும்பி வருகையே.

2. அடுத்து பண்பியற் சித்திரம் 19ம் நூற்றாண்டின் தனித்துவ ஓவியசாசனிய நெறம்பிராண்ட் போன்றோரின் பண்பிலிருந்தும் இந்நூற்றாண்டில் தோன்றிய வானளாவிய அடுக்குமாடிகள், உருக்கிளாலும் கொங்கிறிற்றினாலும், ஆகிய தொழிற்சாலைகள், ஆகாய விமானங்கள், போன்றவற்றின் கோலங்களிலிருந்தும் பெறப்பட்ட துவாரகும். இக்காலத்தில் ஓவியம் விஞ்ஞானம் ஆகிய இரண்டும் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டுள்ளமையால் உருவங்கள் மாறுபடுவது இயற்கையே. சிற்பங்களும் பண்பியற் பாணிக்குத் திரும்பின, கொன்ஸர்ன்டைன், பிரெங்குசி, ஹென்றிமூர், பாபிறாஹெப் வெர்த் என்போர் சிற்பத்துறையில் முதன்மையானவராவர்.

3. மேலும் மாஸ்கோவில் 'ஆக்கபூர்வ அமைப்பாளர் இயக்கம்' என ஒன்று தோன்றியது. இவர்கள் செலுலொயிட், உலோக வகை, போன்ற பலவகைப் பொருட்களை ஊடகமாக உபயோகித்தனர். அமெரிக்கரான அலெக்ஸாண்டர் கல்டர் 'மோபைல்' என்னும் சிற்பம் ஒன்றை உருண்டடைகள், கம்பிகள் என்பவற்றைக் கொண்டு காற்றோட்டத்தில் அசையும் வண்ணம் வானியல் உபகரணம்போல் தோற்றமளிக்கச் செய்தார்.

4. அடுத்து கனலடிவ, பண்பியற் சித்திரங்களிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்ட அதித இயற்கை நவீன அல்தாவது (SURREALISM) என்னும் ஓவியப்பாணி தோன்றியது. அது தனித்தன்மையின் அதிகப் போக்கின் தாக்கத்தால் உருவானது. உளவியலுக்கு மிக மிக நெருக்கமுடையதாக எழுந்தது. கனலடை அடிமன உணர்வுகளுக்குக் கட்டுப்பட்ட படைப்பாயிருந்தது. வழமையீற் காணும் பொருட்களின் அம்சங்களின் நுண்ணமைப்புக்கள் எல்லாம் தீட்டப்பட்டிருப்பினும் அவற்றின் இயல்புத் தன்மை நேர்மாறானதாகவும், பாசுப்போருக்கு விளங்கக்கூடியதாகவும் அவை 'உண்மையுருவிலும் மிக மிக உண்மையானது', என நம்பவைப்பவையாகவு இருக்கும். ஒரு கடினாரம் கடினமானதுதான். ஆயினும் அதை 'ஜெலி', 'நப்பர்' அல்லது 'பின்ன்கம்' போல், இழுபடக்கூடியது, என நம்பவைக்கக்கூடியதாய் தீட்டுதல் போன்றது. சிலர் மரங்கள், பிராணிகள் செத்து உழுத்துப் போனது போல் அமைப்பர். அவையும் உலகெங்கப் புரியனவல்ல. ஆதிகால மக்களின் பயங்கரப் பிராணிகளின் உற்பனையுருவங்கள், மத்திய காலத்தில் அலங்காரத்துக்காகக் தீட்டப்பட்டதும், கேலித்தன்மையை மையமாகக் கொண்டவமான சுற்பனை 'மனித உருக்கள்' 16ம் நூற்றாண்டில் யோஸ்க் என்பவரால் தீட்டப்பட்ட பேய் உருவங்கள், ஜோயானின் 'சுவ

னம்' எனும் எச்சிங் தொகுப்பில் 'ஆராய்ச்சி', 'எம்மை விடுதலை செய்ய ஒருவருமில்லையா' போன்ற ஓவியங்கள் — ஏன் பிக்கா சோவின் சில படங்களும் இத்தன்மை காட்டி தின்றனவே.

5. பிக்காசோவின் படைப்புகளில் பல பண்டைய ஓவியங்களின் பண்புடன் உள்ளன. ஆபிரிக்க நீகிரோ பல்லாண்டுக்கு முன் செதுக்கிய சிலையின் முகம் போல இவர் தீட்டிய புதுமைப் பிரகிமையிருந்தது. ஆயினும் அம்மனிதச் சிலையை இவர் பார்க்க வாய்ப்பு இருக்கவில்லை. 'நீர் ஆடுபவர்' என ஓர் இளைஞனைத் தீட்டினார். ஆயின் அது பல்லாண்டுகளுக்கு முன் கிரேக்க சாடியில் தீட்டியிருந்த இளைஞனின் உருவை ஒத்திருந்தது. ஆனால் இவர் தீட்டிய எட்டு ஆண்டுகட்குப் பின்பே அச்சாடி அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்தது.

6. சிற்பி யேக்கப் எப்ஸ்ரீன் என்பவர் செய்த 'ஓறில்' என்னும் சிற்பம், கி. மு. 1370 அளவில் இருந்த அஹ்நாட்டன் என்பவரின் உருவச்சிலையையும்; ஷிஞ்ரூனி ஈன்ஸ்ரீன் அவர்களின் சிலையோ கி. பி. 300 அளவில் மத்திய அமெரிக்கானிலுள்ள 'மாயா' என்னும் இந்திய வழித்தோன்றல்களால் ஆக்கப்பட்ட போதிக்கும் நிலையில் உள்ள தெய்வ உருவச் சிலையையும் கைவண்ணத்தில். ஒத்திருக்கிறது

7. ஹென்றிமூர் அவர்களின் சிற்பங்கள் கடலருகில் உருளும் கிளிஞ்சில்களை அப்படியே உரித்து வைத்தன. என விளக்கினார்கள்.

ஒருமுறை ஓவிய விமர்சகர் நோஜர்ஃபிரே, 'ஓவ்வொரு சமுதாய காலத்திலும் தோன்றும் மச்சள்' எமது பழைய ஓவிய மேதைகளையும் அவர்களின் படையல்களையும் இரசித்து விமர்சிப்பதால் அவை புத்துணர்வை நமக்கு ஊட்டுவதோடு தாமும் புத்துயிர் பெறுகின்றன. அவர்களின் உத்திகளையும் பாணிகளையும் அப்படியே முழுதாய் ஏற்போமானால் அவை அழிந்தொழிந்து போயிருக்கும்' என்று கூறினார்.

காலத்திற்குக் காலம், ஓவியர்கள் சில வேளைகளில் தங்கள் வருங்காலச் சந்ததியின் எண்ணங்களை முன்கூட்டியே தெரிந்து கொண்டு தீட்டினார்களோ தெரியாது. ஆனால் சாதாரண மனிதரிலும் பார்க்க ஓவியன் தன் கைவிரல் நுணிகளில் வாழ்க்கைத் துடிப்பை அறிந்து வைத்துள்ளான் என்பது முக்காலும் உண்மை.

நமக்குத் தற்காலத்தில் காணும் நவீனங்களெல்லாம் பழையனவற்றின் மறுபிறப்பு எனத் தெளிவாகத் தென்பட்டாலும் நாம் நவீன ஓவியர்களுக்கு நன்றியுள்ளவர்களாக இருந்து அவர்களின் குறிக்கோள்களை ஏற்றுக்கொள்வோமானால் தங்கள் வாழ்க்கையை, கலைக்காக அர்ப்பணித்த எங்கள் 'பழைய' ஓவிய மேதைகளை நினைவுகூர்ந்து அவர்களின் நாமம் நீழிவாழ வழிவகுப்போராவோம்.

பொருள்முதல்வாதிகள் பற்றி நேரு

பொருள்முதல்வாதமானது பகுத்தறிவு, வீஞ்ஞானம், விவேக சிந்தனை ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தால் இதில் எப்போதுமே ஒரு நல்ல சந்தேக இழை அடங்கியிருந்தது; எதையும் எடுத்த எடுப்பில் நம்புவதில்லை, தானே எல்லாவற்றையும் தேடிச் கண்டுபிடிப்பது, சரிபார்ப்பது, சோதித்துப் பார்ப்பது — இவைதான் பொருள்முதல்வாத உலக உணர்வின் சிறப்பியல்புகள். எனவே தான் இது மதக் கருத்துக்களை விமரிசன ரீதியாக அணுகுகின்றது. இப்பிடிப்பட்ட விமரிசன ரீதியான சிந்தனை எல்லா சகாப்சங்களையும் மக்களினங்களையும் சேர்ந்த அனைத்து பொருள்முதல்வாதிகளுக்கும் உரித்தானது. பண்டைய இந்நியப் பொருள்முதல்வாதிகளாகிய லோகூரதயர்களைப் பற்றி ஐவகர்லால் நேரு பின்வருமாறு எழுதினார்: அவர்கள் "சிந்தனை, மதம், இறையியல் செல்வாக்கையும் பிழைபடா தன்மையையும் தாக்கினார்கள். அவர்கள் லேதங்களையும் மதகுருமார்கள் முறையையும் பாரம்பரிய நம்பிக்கைகளையும் விமர்சித்தனர். நம்பிக்கைகள் சுதந்திரமானவையாக இருக்க வேண்டும், ஊசல்கள் அல்லது வெறுமனே சுடந்த காலத்தின் செல்வாக்கைச் சார்ந்தவையாக இருக்கக் கூடாது என்று பிரகடனப்படுத்தினார்கள். அவர்கள் மந்திரம் மற்றும் மூடநம்பிக்கைகளின் சகல வடிவங்களையும் எதிர்த்தனர்.

நன்றி தத்துவஞானம்

விஞ்ஞானம்

ஓர் உலமைத்துவச் செயற்பாடு

கலாநிதி சோ கிருஷ்ணராஜா

விஞ்ஞானத்தைப் போல தற்கால உலக மக்களின் பெரு மதிப்பைப் பெற்றதொரு துறை வேறெதுவுமில்லை. அது போல் காரசாரமான கண்டனங்களிற்கு விஞ்ஞானத்தைப் போல வேறெத் துறையும் உள்ளானதில்லை. நியூக்ளியர் சக்தியின் பயன்பாடு மோட்டார் வண்டி என்பன போன்ற கைத்தொழில் உற்பத்திக ளால் விளையும் பக்க விளைவுகள் என்பவற்றைக் கண்டிப்போர் உளரென்பது உண்மையேயெனினும் இவர்கள்கூட விஞ்ஞான வளர்ச்சியினால் ஏற்படும் தீமைதரும் பக்க விளைவுகள் பற்றிய கருத்துக்களையும், தமது கண்டனங்களையும் நவீன கட்டில் — செவிப்புல சாதனங்களினூடாக உலகமக்கள் மத்தியில் பரவச் செய்வதில் அதிக ஆர்வமுடையவர்களாகவே காணப்படுகின்றனர்.

மீயொலி விமானங்களில் சென்று விஞ்ஞான வளர்ச்சியின் பாதகமான அம்சங்களை சர்வதேச கருத்தரங்குகளில் எடுத்து முழக்குகின்றனர். நினைத்துப் பார்க்கவே முடியாதளவிற்கு எமது இன்றைய வாழ்க்கை விஞ்ஞான வளர்ச்சியினால் மட்டுமே சாத் தியமான கருவிகளில் தங்கியிருக்கிறது. இவையெல்லாம் கடந்த இரண்டு அல்லது மூன்று நூற்றாண்டுகளாக வளர்ச்சி பெற்று வந்த விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகளாலேயே சாத்தியமானது. மின் சாரம், நுண்ணுயிர்க்கொல்லி மருந்துகள், செயற்கை நார் அல் லது பிளாஸ்டிக், வானொலி, இயந்திர போக்கீடுவரத்துச் சாதனம், எலக்ட்ரொனிக்ஸ் என்பவற்றின் துணையின்றி வாழ்கிற மக்கள் உலகில் மிகவும் சிறுதொகையினரேயாவர். இக்கருத்தில் விஞ்ஞா னமும் அதன் கண்டுபிடிப்புகளும் ஜயத்திற்கிடமற்ற சேவையாற்றி வந்துள்ளன. விஞ்ஞான அறிவு காரணமாக விளைந்த நற்பலன்க

எிற்குப் புறம்பாக, விஞ்ஞான அறிவின் பிரயோகத்தினால் எழு கின்ற ஓடுசில தியவிளைவுகள் காரணமாகவே விஞ்ஞானம் பற்றி யும் குறை கூறப்படுகிறது.

விஞ்ஞானத்தின் கண்டுபிடிப்புகள் சமய அரசியல் வரையறை களிற் கு அப்பாற்பட்டவை. விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகளால் விளைந்த நற்பலன்களை அனுபவிக்கவே எல்லா நாடுகளினதும் எல்லாப் பிரசைசனும் விரும்புகின்றனர். யூதர்களுக்கெதிரான விரோதத்தால் ஹிட்லர் அணுகுண்டைப் பெறமுடியாது போனமை பற்றியும், உயிரியல் ரீதியான தவறான கொள்கையாயிருந்த ரி. டி. லைசென்கோ என்பாரின் விஞ்ஞானக் கருத்துக்கள் கோவி யத் விவசாயத்திக்கிழைத்த பேரழிவைப் பற்றியும் இன்றைய ஆட் சியர்ளரும், அரசியற் தலைவர்களும் நன்கறிவார்கள். விஞ்ஞானக் கோட்பாடுகள் இயற்கைபற்றியதாயிருப்பதனாலேயே அவை அரசி யற் கருத்துநிலை வேறுபாடுகளுக்கெல்லாம் அப்பாற்பட்டதாயிருக் கிறது. ஒரு கண்டுபிடிப்பாளனின் இனம், அவனது நம்பிக்கைகள் எவ்வாறிருந்தபொழுதும்; அவனது சமய அரசியற் கருத்துக்கள் எதுவாயிருந்தபொழுதும், அவனது விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புக்க ளின் பெறுமதி மாறுவ சில்லை. இன்றைய உலகில் நாட்டின் சகல விதமான தேவைகளுக்கும் கொழில் நூட்ப லென்றிகள் மிகவும் முக்கியமானதென்பதால் எத்தகைய அரசியற் தலைமைத்துவமும் தமது கருத்துநிலைக்கேற்பவே விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிகளும் அமை தல் வேண்டுமெனப் பிடிவாதமாய் நிற்பதில்லை.

2. அறிவின் வளர்ச்சி

கடந்த நான்கு நூற்றாண்டுகளாக விஞ்ஞானம் மிக விரைவாகவே வளர்ச்சி பெற்று வந்துள்ளது. இன்று மிகவும் துல்லியமாகப் பௌதிகப் பொருட்களை அளவிடக்கூடியதாயிருக்கிறது. இதுவரை அறியப்படாத துணிக்கைகளும் திரவியங்களும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. புதிய விளைவுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டும், உற்பத்தி செய் யப்பட்டும், பிரயோகிக்கப்பட்டுமுள்ளன எமது முன்னோர்களான வேதகால முனிவர்கள் எம்மிலும் பார்க்க சிறந்த அறிவுடைய ஞானியராய் இருந்தபொழுதும், சிறப்பான வாழ்வு எப்படியென எம்மிலும் பார்க்க நன்றாக அறிந்தவர்களாயிருந்தபொழுதும், ஒளி யின் வேகத்தைப் பற்றியோ, புவியின் திணிவு பற்றியோ, நைகர சன் அணுவின் அமைப்பு பற்றியோ, லெசர் கதிர்களை உற்பத்தி செய்து பிரயோகிப்பது பற்றியோ அவர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை. இவைபற்றி எல்லாம் நாமறிவோம். அத்துடன் கூடவே சிறந்த கிரேக்க தத்துவ ஞானியான அரிஸ்டோட்டலின் கோட்பாடுகள் அனைத்தும் தவறானவையெனவும் நாமறிவோம். பிரபஞ்சத்தின்

மையம் பூமி அல்ல என்றும், பாரமான பொருட்கள் பூமியின் மையத்தையே தமது ஒய்விடமாக நாடுகின்றன என்றும் அல்லது பூமியைச் சுற்றியே வானத்தப் பொருட்கள் வட்டமாகச் சுற்றிவருகின்றனவென்றும் அரிஸ்ரோட்டில் கூறியதை இன்று நாம் ஒப்புக் கொள்வதில்லை.

விஞ்ஞானம் கலை என்பவற்றின் வளர்ச்சிகளுக்கிடையில் மிகவும் முக்கியமானதொரு வேறுபாடுண்டு. தற்கால கலை இலக்கியங்கள் அவை மிகவும் பிந்தியே படைக்கப்பட்டதென்பதனால் பண்டைய கலை—இலக்கியங்களிலும் பார்க்க சிறப்பானவையென எவரும் கூறுவதில்லை. எமது கர்நாடக சங்கீத வித்துவான்கள் தியாகராஜ சுவாமிகளிலும் பார்க்க சிறந்தவர்கள் என்றோ சோழர் காலச் சிற்பக்கலையிலும் பார்க்க தற்காலச் சிற்பங்கள் மேலானதென்றோ எவரும் வாதிட முயல்வதில்லை. கர்நாடக சங்கீதத்தில் தியாசராஜ சுவாமிகளும் எமது சிற்பக்கலை மரபில் சோழர்காலமும் உன்னதங்களே.

ஆனால் விஞ்ஞானக் கொள்கைகளைப் பொறுத்தவரை நிலமை கலை—இலக்கியங்களிலும் பார்க்க முற்றிலும் மாறான்லை. விஞ்ஞானக் கொள்கைகள் அனைத்தினதும் இலட்சியம் எதுவாகவுள்ள தென எம்மால் தெளிவாக வரையறுக்கக் கூடியதாயுள்ளது. ஒரு பிரச்சனைக்குத் தீர்வாக முன்மொழியப்படும் விஞ்ஞானக் கொள்கைகளில் எது மிகச் சிறப்பான விஞ்ஞானக் கொள்கையென எம்மால் கூறமுடிகிறது. இயற்கை பற்றிய உண்மைகளைக் கண்டுபிடிப்பதே விஞ்ஞானக் கொள்கைகளின் நோக்கமாகும். இரு விஞ்ஞானக் கொள்கைகள் ஒரே விடயம் பற்றியே கூறுகின்றனவென்றால் முந்திய கொள்கையிலும் பார்க்க பிந்திய கொள்கையே மிகவும் சிறப்பானதென்ற முடிவுக்கு நாம் வரலாம். பிரபஞ்சம் பற்றிய அரிஸ்ரோட்டிலை பவி மையக் கோட்பாட்டிலும் பார்க்க கோப்ப நிக்கலின் சூரிய மையக் கோட்பாடு சிறந்தது. சூரியக் குடும்பம் பற்றியும் பிரபஞ்சம் பற்றியும் நியூட்டனால் முன்வைக்கப்பட்ட கோட்பாடு முன்னை இரண்டிலும் பார்க்க சிறப்பானதென நாம் நினைவோம். அநேபோல யோசப்பிரீட்ஸ்லி என்ற இரசாயனவியலாளன் விடுத்த தவறுபற்றி இன்று எல்லாம் பாடசாலை மாணவரும் அறிவர். உலோகங்கள் வெப்பமாக்கப்படும் பொழுது *‘புளோஜிஸ்தன்’* என்ற வாயு வடிவிலான திரவம் வெளியிடப்படுகிற தென பிரீட்ஸ்லி கூறினார். உலோகங்கள் வெப்பமூட்டப்படும் பொழுது எத்தகைய திரவத்தையும் வெளியிடுவதில்லையென இன்று நாம் அறிவோம். உண்மையில் உலோகங்கள் சூடாக்கப்ப

டும் பொழுது வளியிலுள்ள ஓட்சிசனை உறிஞ்சுவதால் ஏற்படும் விளைவே அவ்வாறு சாட்சி தருகிறதென்றும், புளோஜிஸ்தனை வெளியிடுவதில்லையென்றும் இன்று நாமறிவோம்.

புளோஜிஸ்தன் பற்றிய பிரீட்ஸ்லியின் கொள்கை தவறான தென எல்லாப் பாடசாலை மாணவரும் அறிவார்கள் என்பதால் பிரீட்ஸ்லிக்கு இல்லாத இரசாயன அறிவு எமது மாணவருக்குண்டு எனக் கூறலாம். இக்கருத்தில் பிரீட்ஸ்லியின் காலத்திலும் பார்க்க தற்கால விஞ்ஞான அறிவு முன்னேற்றசரமாதது என்று நாம் கூறலாம் ஆனால் அதற்காக எல்லாப் பாடசாலை மாணவரும் பிரீட்ஸ்லியிலும் பார்க்க சிறந்த இரசாயனவியலாளர்களாலர் என்ற முடிவுக்கு நாம் வரலாகாது. இரசாயனம் பிரீட்ஸ்லியின் காலத்திலும் பார்க்க இன்று மிகவும் வளர்ந்துள்ளது என்ற முடிவிற்கே நாம் வரவேண்டும். ஆனால் கலை — இலக்கியங்களையும் பொறுத்தவரை இந்த நிலமை தலைகீழாகவே இருக்கிறது. கலை — இலக்கிய வளர்ச்சியுடன் ஒப்பிடுசையில் விஞ்ஞானம் ஐயத்திற்கிடமற்ற வளர்ச்சிப் போக்குடையதென்பதே இதன் தாற்பரியமாகும்.

விஞ்ஞானத் துறைகளில் ஈடுபடும் பெரும்பாலானோர் தமது ஆய்வுத்துறை பற்றிய வரலாற்றை அழமாகும் நுணுக்க விபரங்களையும் அறிந்திருப்பதில்லை மேலும் இத்தகைய அறிவு அவர்களுக்கு வேண்டியதில்லை. விஞ்ஞானத்தின் வரலாற்றைப்பற்றி பெரும்பாலும் நிராகரிக்கப்பட்ட விஞ்ஞானக் கொள்கைகளின் வரலாற்றைவே உள்ளது. பின்னர் வந்த கொள்கைகளிலும் பார்க்க மிகக் குறைந்தளவிலான தகவல்களையே முன்னர் வெளியிடப்பட்ட பழைய கொள்கைகள் தருகின்றன. பிரபஞ்சம் பற்றி தற்கால வானியலாளர்கள் என்ன கருத்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என ஒரு வானியலாளன் கூறக்கூடியசாயிருக்கும். ஆனால் அரிட்ஸ் ரோட்டிலும், கொப்பநிச்ச்சம் பிரபஞ்சம் பற்றி என்ன கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்தார்களென அவனால் கூறமுடியாது போகலாம். இவ்வறிவு அவனிடம் இல்லாதிருப்பதையிட்டு நாம் அவனை குறைகூற முடியாது. தற்கால விஞ்ஞானிகளைப் பொறுத்தவரையில் அரிட்ஸ்ரோட்டினதும் கொப்பநிச்ச்சினதும் வானியற் சொற்கைகள் காலாவதியானவை. இன்று அவர்களது கொள்கைகளையும் தாண்டி மிக வேகமாக விஞ்ஞானம் வளர்ந்துவிட்டது என்றோ காலாவதியான விஞ்ஞானக் கொள்கைகளைப் புனருத்தாரணம் செய்யவேண்டிய தேவை விஞ்ஞானிகளுக்குக்கில்லை.

ஆனால் கலை — இலக்கிய களத்திலோ எமது மரபுடனும் கலாச்சாரத்துடனும் கடந்தகால படைப்புகள் பின்னிப் பிணைந்து

வளம் சேர்ப்பதால் அவை என்றும் இறவாது வாழும் படைப்புக்களாகவே இருக்கின்றன. அரிஸ்ட்டோட்டிலையும், கொப்பநிக்கசையும் நிராகரித்தது போல சிலப்பதிகாரத்தையும், கம்பராமாயணத்தையும் தூக்கியெறிந்துவிட முடியாது. இவற்றை மீண்டும் பயில்வதும், புதிதுபுதிதாய் விளைக்க முயலுவதும் இன்றியமையாதது.

3. சார்பற்ற நிலையும் புற உலகும்

நமது கவனம் கடந்த காலத்ததும், காலாவதியானதுமான விஞ்ஞானக் கொள்கைகளின்பால் செல்லாதிருப்பதற்கான காரணம் அவை மானிடத்தின் வெளிப்பாடுகளாகவோ, மானிடத்தின் பெரும் சாதனைகளாகவோ இல்லாதிருப்பதேயாகும். வரலாற்று ரீதியான வளர்ச்சியினால் மனிதருடைய சுயவெளிப்பாடும், புரிந்து கொள்ளலும் ஒன்றுதிரட்டப்பட்டுள்ளது. எமது இன்றைய இருப்பும், சிந்தனையும் எமது கடந்தகால மரபுகளால் வளமாக்கப்பட்டதாகும். இதற்கு மாறாக எமது வரலாற்றிலிருந்தும் மரபுகளிலிருந்தும் வேறுபட்டு, சுயாதீனமாக இயங்கும் உலகுடன் தொடர்புடையதாகவே விஞ்ஞானக் கொள்கைகள் காணப்படுகின்றன. அணுகுகள் சூரியக் குடும்பம் பக்ரீறியாக்கள் போன்ற விடயங்கள் பற்றி விஞ்ஞானம் ஆராய்ந்தது இவற்றின் உண்மையியல்பு மனிதரைச் சார்ந்ததல்ல. மனித வரலாற்று வளர்ச்சியினால் பாதிக்கப்படுவனவல்ல இதனாலேயே விஞ்ஞானம் சமய — அரசியற் சார்புகளைக் கடந்து நிற்கிறது. எமது நம்பிக்கைகள், விருப்புக்கள், உணர்ச்சிகள் என்பனவற்றை சாராது விஞ்ஞானக் கோட்பாடுகள் இருப்பதனாலேயே விஞ்ஞானக் கொள்கைகளும், விஞ்ஞானக் கொள்கைகளின் வளர்ச்சியும் தனிப்பட்ட விஞ்ஞானியின் கருத்து நிலைச் சார்புகளினால் பாதிக்கப்படுகிறது. விஞ்ஞானக் கொள்கைகள் இயற்கைத் தோற்றப்பாடுகளைப் பொதுவான தத்துவங்களினடிப்படையில் விளக்க முயலுகின்றன. ஒரு குறிப்பிட்ட வகையான தோற்றப்பாடுகள் அனைத்தும் ஒரு குறிப்பிட்ட விஞ்ஞானக் கொள்கையின் அடிப்படையில் விளக்கப்படும். இத்தகைய பொதுக் கொள்கைகள் நிகழ்காலத் தோற்றப்பாடுகளை மட்டுமல்ல எதிர்காலத் தோற்றப்பாடுகளையும் விளக்கவல்லனவாயுள்ளன.

நியூட்டனால் உருவாக்கப்பட்ட விஞ்ஞானத் தத்துவங்கள் பொருளின் இயக்கம் பற்றியும், இவ்வியக்கம் எவ்வாறு வலு, திணிவு, ஆர்முடுக்கம், ஈர்ப்புக் சுவர்ச்சி என்பவற்றால் பாதிப்புறுகிறதென்றும் விளக்குகிறது. அத்துடன் கூடவே எவ்வாறு கிரகங்கள் தமது பாதையில் சூரியனைச் சுற்றி வருகின்றனவென்பதையும் விளக்குகிறது. நியூட்டனின் விஞ்ஞானத் தத்துவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவர்காலம் வரை அறியப்பட்ட கிரகங்கள் எவ்வாறு இயங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன என்று எதிர்வு கூறக்கூடிய

தாயிருப்பதுடன், அவர்காலத்து விஞ்ஞானிகளால் அறியப்படாத கிரகங்களும் சூரியனைச் சுற்றி வருகின்றனவென்பதைக் கண்டு பிடிக்கக் கூடியதாயிருந்தது. நியூட்டன் இறையியல்சார் அனுபூதி நெறியாளராக இருந்தமை பற்றியும், இந்த நம்பிக்கைகளே பூமியையும் மேலுலகங்களையும் இணைக்கும் வகையில் கணிதத்துவ மொன்றை உருவாக்கும் ஆர்வத்தை அவருக்கேற்படுத்தியிருந்தன வென்றும் இன்று நாமறிவோம். ஆயினும் நியூட்டனின் இறையியல்சார் அனுபூதி நெறியை ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்க்கும் அவர் கண்டுபிடித்த விஞ்ஞானத் தத்துவங்கள் மாறா உண்மைகளாகவே இருக்கின்றன. எத்தகைய சூத்திரநிலைச் சார்பில்லாமல் பொருத்தமான நோக்கவில் ஈடுபடுகின்ற எவரும் நியூட்டனின் கண்டுபிடிப்புக்களும், அவரது எதிர்வு கூறல்களும் சரியானவையெனக் கண்டு கொள்ளலாம். ஆனால் சமூக விஞ்ஞானத்திலும், உளவியலிலும் இத்தகைய நிலமை இல்லை. சிக்கமன் பிராய்ட்டின் உளவியற் கொள்கைகளையும், கெயின்ஸ், மாக்ஸ் ஆகியோரின் பொருளாதாரக் கொள்கைகளையும் அனைத்து சமூகவியலாளர்களுக்கும், உளவியலாளர்களும் அங்கீகரிப்பதில்லை. விஞ்ஞானம் தன்னியல்பின் காரணமாக குழுநிலை சார் வரையறைகளுக்கப்பாற்பட்டு விளங்குகிறது. பிரித்தானியரின் விஞ்ஞானம், கிறீஸ்தவர்களின் விஞ்ஞானம், இந்துக்களின் விஞ்ஞானம், கம்யூனிஸ்டுகளின் விஞ்ஞானம் என விஞ்ஞானத்தில் எத்தகைய வகையீடுகளும் இல்லை. பிரித்தானியர்களாகவும், கிறீஸ்தவர்களாகவும், இந்துக்களாகவும், கம்யூனிஸ்டுகளாகவும் விஞ்ஞான ஆய்வில் ஈடுபடுகிற விஞ்ஞானிகள் சிலர் உளரென்பதே உண்மை.

4. எதிர்வுகூறலும் விளக்கமும்

ஒரு குறிப்பிட்டவகையான நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தையும் உள்ளடக்கும் வகையில் சூத்திரங்களின் வடிவத்திலேயே விஞ்ஞான விதிகள் அனைத்தும் தரப்படுகின்றன. இதன் பேறாக குறிப்பிட்ட தொரு நிகழ்ச்சி தொடர்பான எதிர்வுகூறலையும் உய்த்தறியக் கூடியதாயிருக்கிறது. உதாரணமாக கிரகங்களின் இயக்கம், பரஸ்பரக் கவர்ச்சி, விலகல் என்பன பற்றிய நியூட்டனின் விதிகள் சூத்திரங்களாகவே தரப்பட்டுள்ளன. இவற்றின் உதவியுடன் சூரியகிரகணம் போன்றவற்றை எதிர்வுகூறக் கூடியதாயிருக்கிறது.

கற்கால விஞ்ஞானநோக்கில் எதிர்வுகூறல், விளக்கம் என்ற இரு எண்ணக் கூறுகளுக்கிடையேயே மிக நெருங்கிய தொடர்பிருப்பதாக கருதப்படுகிறது. துல்லியமான கணித அடிப்படையிலான எதிர்வுகூறலிற்குரிய சூத்திரமொன்றை ஒருவரால் உருவாக்க முடிந்தால் உண்மையில் எதிர்வுகூறலிற்குரிய நிகழ்ச்சித் தொடருக்கான விளக்கத்தைப் பெறுவதிலும் அவர் வெற்றியடைந்துள்ளாரென்றே கூறு

தல் வேண்டும். உதாரணமாக எந்தவொரு வாயுவினதும் கனவளவானது அவ்வாயுவின் வெட்பத்துடனும், அழுக்கத்துடனும் தொடர்புடையதென பாரம்பரிய வாயு விதி கூறுகிறது. இத்தற்குரிய சூத்திரத்தை குறிப்பிட்டதொரு வெட்ப நிலையிலும் அழுக்கத்திலும் இருக்குபு எந்தவொரு வாயுத்தொகுதிக்கும் யிரயோகித்து அவ்வாயுத் தொகுதியின் கனவளவு எவ்வாறிருக்குமென்பதை எம்மால் எதிர்வுகூறலாம். வாயுவின் கனவளவு பற்றிய இவ்வெதிர்வு கூறலானது வாயு பற்றிய பொதுச் சூத்திரத்தினடிப்படையாகப் பெறப்பட்டதென்பதனால் இச் சூத்திரம் வாயுக்களின் கனவளவு பற்றிய திருப்திகரமானதொரு விளக்கமாகவும் அமைகிறது.

விஞ்ஞான விளக்கமும், எதிர்வுகூறலும் ஒன்றையொன்று சார்ந்து நிற்பினும், இவையிரண்டும் ஒன்றிலொன்று தங்கியுள்ளனவா? என்பதில் மெய்யியலாளரிடையே கருத்து வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. விஞ்ஞான விளக்கம் பற்றிய உச்சகறையேதும் வலாமலே ஒருவர் தரப்பட்ட கணித சூத்திரத்தையாதாரமாகக் கொண்டு, எதிர்வுகூறலை மேற்கொள்ளலாம். உதாரணமாக 5, உயரமான கொடிக்கம்பத்தின் உச்சியிலிருக்கும் ஆந்தைக்கும், கொடிக்கம்பத்திலிருந்து 4, தூரத்திலிருக்கும் எலிக்குமிடையிலான தூரத்தை ஒருவர் பைதகரசின் தேற்றத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு எதிர்வுகூறலாம். இத்தகையதொரு சந்தர்ப்பத்தில் ஆந்தைக்கும் எலிக்குமிடையிலாவ தூரத்தை பைதகரசின் தேற்றம் விளக்கியதாகக் கொள்ளமுடியாதெனவும், சூத்திரப் பிரயோகம் மட்டுமே இங்கு நடைபெற்றுள்ளதெனவும் உரதிடுவோர் உளர். இவர்களின் அபிப்பிராயப்படி மேற்கூறிய உதாரணத்தில் உண்மையான எதிர்வுகூறல் நடைபெறவில்லை. உண்மையான எதிர்வுகூறலென்பது தொகுத்தந்தல் முறையிலுள்ளது போல கடந்தகால நிகழ்கால அவதானிப்புகளிலிருந்து எதிர்கால நிகழ்வுகளைப் பற்றிகூறலதாகும். ஆனால் கடந்தகால நிகழ்கால அவதானிப்புகளிலிருந்து எதிர்கால நிகழ்வுகளைப் பற்றி எதிர்வுகூறக் கூடியதாயிருப்பது எல்லா வகையான விஞ்ஞான விளக்கங்களிற்குமுரியதொரு குணாதிசயமாவென்பதில் எமக்கு ஐயமுண்டு. எனினும் எதிர்வுகூறலென்பது ஏவலையுள்ள அறிவுத்தொகுதியை ஆதாரமாகக் கொண்டு ஒருவர் மேலதிகமாகக் கண்டுகொள்ளத்தொகுமென நாம் வரைவிக்கணம் தரலாம். உதாரணமாக தற்கால அண்டவியற் கொள்கைகளையும், பிரபஞ்சம் பற்றிய அறிவையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு பிரபஞ்சத்தில் என்றோ ஒரு சமயம் நிகழ்ந்ததாகக் கருதப்படும் பெருவெடிப்பின் இயல்பு பற்றிய முடிபுகள் சிலவற்றை நாம் உய்த்தறிந்து கொள்ளலாம். இங்கு எதிர்வுகூறலானது எமக்குக் கிடைக்கக் கூடியதாயிருக்கும் ஆதாரங்களிலிருந்து கடந்தகால

கறிமச்சியொன்றைத் தேடும் இயல்புடைய நாயிருக்கிறது. எவ்வாறாயினும் எதிர்வுகூறல் என்ற எண்ணக் கருவானது இதுவரை அறியப்படாதவற்றைக் கண்டுபிடிப்பதிலிருந்து கடந்த காலத்து உண்மைகளை அறிவதுவரை மிகப் பாங்கதொரு தளத்தில் இயங்குவதாக நாம் அனுமானிக்கலாம். எதிர்வுகூறல்கள் அனைத்தும் விஞ்ஞான ரீதியான விளக்கவாற்றலைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். பாதகரின் தேற்றத்தைப் பயன்படுத்துவதிலிருந்து புவியின் தோற்றப் பற்றிய பெருவெடிப்புக் கொள்கை ஈறாக அனைத்து எதிர்வுகூறல்களும் திட்டவாட்டமானதும், துல்லியமானதுமான கணிதச் சமன்பாடுகளி னடிப்படையிலேயே நிகழ்த்தப் பெறுகின்றன. பிரயோகமும், கால்மாக்கலினதும் கொள்கைகள் திட்டவாட்டமானதும் துல்லியமானதுமான எதிர்வுகூறல்களாக இல்லாதிருப்பதாலேயே அவை விஞ்ஞானபூர்வமானவையல்லவேன விமர்சிக்கப்படுகின்றன. எவ்வாறாயினும் விஞ்ஞான விளக்கத்திற்கு எதிர்வுகூறல் ஓர் இன்றியமையாத நிபந்தனையாக கருதமுடியாதென முடிவாகக் கூறலாம்:

விஞ்ஞான விளக்கங்கள் எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் கணித ரீதியாக எதிர்வுகூறும் ஆற்றலுடையவனாய் இறுக்கத் தேவையில்லை. அரிஸ்டீரோட்டிலினதும் அவரைப் பின்தொடர்ந்தவர்களினதும் விஞ்ஞான விளக்கத்தில் சாராம்சக் கோட்பாடும், நோக்கக் கொள்கையும் இன்றியமையாகக் கூறகளாக உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தன. நெடுப்பு ஏன் மேலே செல்வது போல எளிகிறதென்பதற்கு அவர்கள் தந்த விளக்கம் அது தன் இயல்பான ஓய்விடத்திற்குச் செல்வதற்காக மேலெழுகிறதென்பதாகும். சாராம்சத்தில் நெடுப்பு மேலெழுவதற்காகவே மிகவும் பாரமில்லாத உருவத்தைப் பெற்றிருக்கிறது. அது தன்னுடைய நோக்கத்தை நிறைவு செய்வதற்காகவே மேலெழுகிறதென அரிஸ்டீரோட்டில் வாதிட்டார்.

தற்கால விஞ்ஞான நோக்கின்படி மேற்படி சாராம்சக் கோட்பாடு பின்வரும் நியாயங்களினால் தவறானதெனக் கூறப்படுகிறது. 1. நெடுப்பு, கிரகங்கள் பாரிய பொருட்கள் போன்ற இயற்கைத் தோற்றப்பாடுகளினது நோக்கமென ஒன்றிருப்பதை எவ்வழியிலும் அவராலும் நியாயப்படுத்த முடியாது. இவற்றின் இயக்கம் அவற்றின் மீது செயற்படுகிற சக்திகளிலேயே தங்கியுள்ளது. எனவே இறுதியான நோக்கம் அல்லது சாராம்சமான இயல்பு இயற்கைக்கு இல்லையென்றாகிறது. 2. அரிஸ்டீரோட்டின் விளக்கத்தில் துல்லியமான அளவீடில் அல்லது கணிப்பீடில் முறையில் எதுவும் காணப்படவில்லை. துல்லியமான அளவீடுகள் தற்கால விஞ்ஞானத்தில் மிகவும் முக்கியமானவை. இவ்வளவீடுகள் விஞ்ஞானக் கொள்கைகளின் உருவாக்கத்திற்கும், அவற்றின் பிரயோகத்திற்கும் இன்றியமையாதவை.

அரிஸ்ட்ரோட்டலின் சாராய்சக் கோட்பாட்டினடிப்படையிலான விளக்கத்திலிருந்து கணித அடிப்படையிலானதும், எதிர்வு கூறலை உள்ளடக்கியதுமான விளக்கத்தை வேண்டி நிற்பதான நிலைக்கு விஞ்ஞானம் தற்காலத்தில் வளர்ச்சி பெற்று வந்துள்ளது. இயற்கைத் தோற்றப்பாடுகளைக் கட்டுப்படுத்தி தமது தேவைக்கேற்ப அவற்றை இயங்க வைப்பதாயின் அவ்வியக்கத் தோற்றப்பாட்டிற்குரிய நிபந்தனைகளை நாம் துல்லியமாக அறிந்திருத்தல் வேண்டும். ஒரு உலோகத்துண்டை எமது தேவைக்கேற்பப் பயன்படுத்த வேண்டின் அது ஒரு குறிப்பிட்ட வெப்ப நிலையில் எந்தளவிற்கு விரிவடையும் என்பதையும், எத்தகைய வெப்பநிலையில் அவ்வுலோகம் உருகும் என்பதையும் நாம் கட்டாயமாக அறிந்திருத்தல் வேண்டும். உலோகம் விரிவடைவதும், உருகுவதும் அது தன் நோக்கத்தை நிறைவு செய்வதற்காகவே என்ற விளக்கம் இங்கு பயன்படாது. தற்கால விஞ்ஞானம் பெருமளவிற்கு இயற்கையைக் கட்டுப்படுத்தி மனித தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதை இலக்காகக் கொண்டே செயல்படுகிறது. இதனாலேயே எதிர்வு கூறலும் திருப்திகரமான விளக்கமும் தற்கால விஞ்ஞானத்தின் இன்றியமையாத் தேவைகளாகின்றது.

17ம் நூற்றாண்டில் வானியல், உடலமைப்பியல், பௌதீகம் மற்றும் துறைகளில் இடம்பெற்ற புதிய கண்டுபிடிப்புக்களால் அரிஸ்ட்ரோட்டலின் விஞ்ஞானம் மதிப்பிழந்தது. விஞ்ஞானத்தின் வளர்ச்சியை பல நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின் தள்ளியவராக அரிஸ்ட்ரோட்டல் விமர்சிக்கப்பட்டார். இயற்கையைக் கட்டுப்படுத்தி மனிதன் தன் தேவைகளுக்கேற்ப அதனைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்ற புதிய ஆர்வம் இக்காலத்தில் ஒலித்தது. விஞ்ஞானத்தின் துணைகொண்டு இயற்கையை மனிதன் தன்வசப்படுத்தலாமென பிரன்சிஸ் பேக்கன் குரல் கொடுத்தார். விஞ்ஞானத்திற்கென ஒரு முறையியலை உருவாக்க முயன்றார். இவரது முறையியலில் பேக்கனின் தொகுத்தறிதல் என பிற்காலத்தவர்களால் அழைக்கப்பட்டது.

உண்மையான அறிவை மனிதர் பெறமுடியாதுபோவதற்கான காரணம் யாதென ஆராய்ந்த பேக்கன் விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிக்குத் தடையாகவிருக்கக் குறைபாடுகள் நான்கினை இனங்கண்டார்.

1. இயற்கையில் இருப்பதை அதன் இயல்புநிலையில் ஆராயாது நாம் எமது விருப்பத்திற் கியைய ஆராயப் பழகிக்கொண்டது முதலாவது தவறாகும். மனிதனே எல்லாவற்றினதும் அளவுகோல் என்ற கருத்தை நிராகரித்த பேக்கன் இயற்கையில் இல்லாதிருப்பதையெல்லாம் அங்கு இருப்பதாகக் கற்பித்துக் கொண்டிகிறோம். இது முதலாவது தவறாகும்.

2. உள்ளதை உள்ளவாறு ஆராயாத ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொருவிதமாக அவரவர் முற்கோட்டங்களிற்கேற்ப இயற்கையை ஆராயமுயல்வது இரண்டாவது தவறாகும்.

3. இயற்கைகளை ஆராய்ந்து விளக்கும்பொழுது மொழிபற்றிய விழிப்புணர்வில்லாது செயற்படுவது மூன்றாவது தவறாகும்.

4. கற்பனை நிறைந்த தத்துவச் சிந்தனைகள் எமது உள்ளத்தை ஆக்கிரமித்திருப்பது நான்காவது தவறாகும்.

இவ்வாறு விஞ்ஞான மனப்பான்மைக்கு முற்றிலும் ஆகாதவைகள் இன்னவையென எடுத்துக்காட்டிய பேக்கன் முற்கற்பிதமில்லா நோக்கலே விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிக்கு இன்றியமையாத நிபந்தனையாகுமென எடுத்துக் காட்டினார். இயற்கையை மாசற்ற கண்களுடன் அணுகி ஆராய்ச்சி செய்தல் வேண்டுமெனவும், மனிதனை அவனது கட்டத்தகால கற்பனையிலிருந்தும், நம்பிக்கைகளிலிருந்தும் விஞ்ஞானிகள் விடுவிக்க வேண்டுமெனவும் வாதிட்டார்.

ஒரு விஞ்ஞானி தான் ஆராய எடுத்துக்கொண்ட விடயத்தில் சகல தரவுகளையும் சேகரித்து அட்டவணைப்படுத்தல் முதலிய பகுப்பாய்வு மூறைகளால் இயற்கையின் உண்மையியல்பைக் கண்டு பிடிக்கலாமென பேக்கன் எடுத்துக் காட்டினார்.

பேக்கன் தானே முன்மொழிந்த மேற்படி முறையியலைப் பயன்படுத்தி வெப்பத்தின் இயல்புபற்றிய கண்டுபிடிப்பைச் செய்தார். சூரியக் கதிர்கள் உராய்தல், திரவங்கள் கொதித்தல், மதுசாரம் உடலில் ஏற்படுத்தும் விளைவுகள் போன்ற உடன்பாடான தரவுகளையும் கொதிநிலையில்லாத திரவங்கள் போன்ற எதிர்மறைத் தரவுகளையும் சேகரித்து வைப்படுத்து வெப்பத்தின் அடிப்படையியல்புபற்றி ஆராய்ந்தார். இதன்பேராக பொருளின் சிறுதணிக்கைகளிற் றிடையே செயற்படும் இயக்கமே வெப்பமென்ற முடிவிற்கு அவர் வந்தார். ஒரு விஞ்ஞானக் கொள்கையின் உருவாக்கத்தில் உடன்பாடான தரவுகளை மட்டுக் சேகரித்து விரைவான பொதுமையாக்கத்திற்கு விராது நின்று நிதானித்து முடிவெடுப்பதற்கு எதிர்மறைத் தரவுகள் உதவி செய்யுமென பேக்கன் நம்பினார்.

முற்சாய்வுகளிலிருந்து விடுபட்டு விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியை முன்னெடுப்பதற்கான பேக்கனுடைய சிபார்சுகள் அவர் காலத்து விஞ்ஞானிகளிடையே மிகுந்த வரவேற்பைப் பெற்றது. எனினும் முற்கற்பிதமில்லாது இயற்கையை அணுகுதல் என்ற கருத்து தற்கால மெய்யியலாளர்களின் அபிப்பிராயப்படி சாத்தியமானதல்ல. இயற்கையில் எதனை நோக்கவேண்டுமென்ற திட்டமில்லாது விஞ்ஞான நோக்கலில் ஈடுபட்ட முடியாது. மேலும் பேக்கன் கூறுவது போல எல்லாச் சந்தர்ப்பத்திறிம் அட்டவணைப் படுத்தல் முறையினர்

ஆம் விஞ்ஞானக் கொள்கைகளை உருவாக்க முடியாது. உதாரணமாக இயற்கைப் பொருளை வர்ணங்களின் வேறுபாடுகளிற்கிடையே வகைப்படுத்தினாலும் இயற்கை பற்றிய புதிய கண்டுபிடிப்புக்கள் எகனையும் செய்ய முடியாது நியூட்டனும் அவருக்குப் பின்வந்த விஞ்ஞான வளர்ச்சியும் வர்ணம் உலகின் அடிப்படைப்பண்பல்லவென எடுத்துக்காட்டியுள்ளதனால் வர்ணங்களின் அடிப்படையில் பொருட்களை வகைப்படுத்தல் விஞ்ஞானரீதியான பயனற்றது.

முற்கற்பிதமில்லாத நோக்கல் விஞ்ஞான முறையியலின் மிக முக்கிய பங்காக இன்றுவரை பரவலாகப் போற்றப்பட்டாலும், போற்றத்தக்க விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புக்கள் எதுவும் இன்றை வரை இம்முறையால் செய்யப்படவில்லையென்பதை மனங்கொள்ளுதல் வேண்டும். தைகோ டி பிராகேயின் தரவுகளைக் கணிதரீதியான ஒழுங்கிற்குட்படுத்தியதின் மூலம் கெப்லர் கிரகங்களின் இயக்கம் பற்றிய விதிகளைக் கண்டுபிடித்தாரென்பது உண்மையே. எனினும் கணிதரீதியான எளிமையும் ஒத்திசையும் கொண்டதே உலகு என்ற பைதகோரசின் கற்பிதத்தை ஒத்தவொரு கருத்தை கெப்லரும் கொண்டிருந்தமை காரணமாகவே கிரகங்களின் இயக்கம் பற்றிய விதிகளை அவரால் கண்டுபிடிக்க முடிந்தது.

சூரியக் குடும்பம் பற்றிய தன்காலத்து வரைபடத்தை வைத்துக் கொண்டு வெறுமனே சரவுகளிலிருந்து சனித முமவகளைப் பெறமுயன்றதன் மூலம் தன் கண்டுபிடிப்புக்களைச் செய்தவர் அல்ல கெப்லர். அவதானிக்கப்பட்ட தரவுகளை வைத்துக் கொண்டு தானே ஒரு புதிய வரைபடத்தை அவர் தயாரிக்க முயன்றார். கிரகங்களுடைய சுற்றுப்பாதை நீள்வட்டவடிவில் இருப்பதாக கருதாவிட்டால் தனக்குக் கிடைத்த தரவுகளைக் கொண்டு சூரியக் குடும்பம்பற்றிய வரைபடத்தை செம்மையாகத் தயாரிக்க முடியாதென்பதைக் கண்டார். இவ்வாறு கிரகங்களின் நீள்வட்டப்பாதை பற்றிய கெப்லரின் கண்டுபிடிப்பு நிகழ்ந்தது. நியூட்டன் தனது முன்னோடிகளான கெப்லரதும் கலிலியோவினதும் கண்டுபிடிப்புக்களை ஆதாரமாகக் கொண்டே தனது இயக்கவியற் கொள்கையை அமைத்தார். கெப்லரின் கண்டுபிடிப்புக்களை வெறுமனே தன் கொள்கையுடன் இணையாது கிரகங்களின் பரஸ்பர கவர்ச்சி என்பதையும் கருத்திற் கொண்டு நியூட்டன் தன் கொள்கையை செப்பமுற அமைத்தார் கெப்லரதும் நியூட்டனதும் கண்டுபிடிப்புக்கள் பேச்சுக் கூறியதுபோல தரவுகளை முற்கற்பிதமில்லா முறையில் அட்டவணைப் படுத்தியதால் பெறப்பட்டவையல்ல. அரைகுறையாகக் கிடைத்த தரவுகளை வைத்துக் கொண்டு துணிவான கற்பிதங்களுடன் கூடிய அவதானிப்புக்களாலேயே புதிய கண்டுபிடிப்புக்களைச் செய்வது அவர்களிற்குச் சாத்தியமாயிற்று. தரவுகளைச் சேகரித்து அட்டவணைப்படுத்தி அதன் முடிவாக விஞ்ஞானக்

கண்டுபிடிப்புக்களைப் பெறும் முறை பேக்கனின் தொகுத்தறிவு முறை என அழைக்கப்படும். பேக்கனைத் தொடர்ந்து தொகுத்தறிதல் முறையோன் ஸ்ருவாட் மில் என்பவரால் காரணகாரியத் தொடர்பில் விருத்தி செய்யப்பட்டது.

தொகுத்தறிதல் முறைக்கெதிரான விமரிசனம் டேலிட் கியும் என்பவராலேயே முதன் முதலில் தொடக்கிவைக்கப்பட்டது. இம் முறை மூலம் பெறப்படும் முடிவுகள் அறுதியாக நிறுவப்பட்டன வல்ல என்பதே கியூமினால் முன்வைக்கப்பட்ட பிரதான விமரிசனமாகும். உறகால விஞ்ஞான மெய்யியலாளர்களில் நெல்சன் குட்மன், கால் பொப்பர் ஆகியோரது விமரிசனங்கள் கூலிப்பிடச்சுட்கவை. எதிர்காலம் கடந்தகாலம் போலவே இருக்குமென்ற நம்பிக்கையிலேயே தொகுத்தறிதலை ஓர் விஞ்ஞான முறையியலாக அக்கொள்கையை ஆதரிப்போர் எடுத்துக் காட்டுகின்றனர். ஆனால் இந்த நம்பிக்கைக்கு வலிதான ஆகாரமெதுவும் இல்லையென்பது நெல்சன் குட்மனது வாதமாகும். நியூட்டனின் கொள்கைகள் விஞ்ஞானிகளால் மீண்டும் மீண்டும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டாலும், ஐன்ஸ்டீனனுடைய சார்புக் கொள்கை நியூட்டனின் கருத்துக்கள் சர்வவியாபகமானவையல்ல என்பதனையே எடுத்துக் காட்டுகிறதென்கிறார் நெல்சன் குட்மன்.

6. பொய்யாக்கல் தத்துவம்

தொகுத்தறி முறையினதும், தொகுத்தறி முடிவுகளினதும் உறுதிப்பாடு பற்றிய பிரச்சனைக்கு தீர்வு கண்டவராக கால்பொப்பரின் முயற்சிகள் கருதப்படுகின்றன. விஞ்ஞான பிரச்சனைகளிற்கு தீர்வு காண முயற்சிக்கும் விஞ்ஞானி ஆக்கத்திறனுடனும், கற்பனை வளத்துடனும் செயற்பட வேண்டுமென பொப்பர் குறிப்பிடுகிறார். விஞ்ஞானக்கொள்கைகள் எவையாயினும் அவை அறுதியாக நிறுவப்பட முடியாதவை என்பதால் அவற்றை தற்காலிக ஊகங்கள் என்றே ஏற்றுக்கொள்ளுதல் வேண்டும். மேலதிக ஆய்வுகளை வேண்டாததும், அறுதியாக நிறுவப்பட்டதாயான கொள்கைகளேன விஞ்ஞானத்தில் எதவுமில்லை எனக் கூறுகிற பொப்பர் விஞ்ஞான அறிவின் வளர்ச்சி என்பது உண்மையென எடுத்துக்காட்டப்பட்ட விஞ்ஞானக் கொள்கைகளை பொய்யானவையென நிராகரிப்பதுவேயே தங்கியுள்ளதென்கிறார். ஒரு விஞ்ஞானக்கொள்கை பொய்யென நிராகரிக்கப்படாதவரையே வாழ்கிறது. பதிய கொள்கைகள் பழைய கொள்கைகளை நிராகரிக்கின்றன. நிராகரித்தலின் மூலமே விஞ்ஞான அறிவும் வளருகிறது.

விஞ்ஞானிகளின் சமூகம் ஓர் திறந்த சமூகமாகும். அங்கு எவரும் எத்தகைய கருத்துக்களையும், கொள்கைகளையும் முன்

மொழியவும் விமர்ச்சிக்கவும் உரிமையுண்டு. பொப்பரிஷ் நோக்கில் விஞ்ஞானிகள் சமூகம் உண்மையைத் தேடிச் செல்கிறது. எனவே அவர்கள் தமது அறியாமையையும், தமது அறிவின் நிச்சயமற்ற தன்மையையும் அங்கீகரித்தல் வேண்டும். நாம் அறியாமையையும் நிச்சயமற்ற அறிவையும் கொண்டவர்களேயென்பதை உணர்ந்து கொண்டால் எக்கருத்தையும் நிறுவவேண்டுமென முயற்சிக்கமாட்டோம். ஏனெனில் உண்மை எதுவென எமக்குத் தெரியாது. பதிலாக நிராகரிக்கவே முயலுவோம். எமது நிராகரித்தல் முயற்சியென்றி பெறாதவரை, முன்மொழியப்பட்டதை தற்காலிகமாய் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். தற்காலிகமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதென்பதே அனைத்து விஞ்ஞானக் கொள்கைகளினதும் தகுதிப்பாடாகும்.

தனது புலமைத்துவ வளர்ச்சி பற்றி 'Unended Quest' என்ற நூலில் பொப்பர் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார். "எனது இளமைக்காலத்தில் ஐன்ஸ்டீன், மாக்சிசம், உள்பகுப்பாய்வு என்ற முப்பெரும் விஞ்ஞானக் கொள்கைகளால் ஆக்சிசிக்கப்பட்டேன்" ஒளி யானது பாரிய வானத்துப் பொருட்களைக் கடந்து வருவதால் அதன் பாதையில் வளைவு காணப்படல் வேண்டுமென ஈர்ப்புக் கொள்கை பற்றிய துணிகரமான கருதுகோள் ஒன்றினை ஐன்ஸ்டீன் முன்மொழிந்தார். 1919ம் ஆண்டு பூரண சூரியகிரகணம் நிகழும்வரை ஐன்ஸ்டீனின் கருத்து மேற்படி கொள்கை பரிசோதிக்கப்படவில்லை பரிசோதனை தமது கொள்கைக்கு எதிரான முடிவுகளைத் தந்திருப்பின் ஐன்ஸ்டீன் தமது கொள்கையை நிராகரிப்பதற்குத் தயாராகவேயிருந்தார்.

பொப்பருடைய அபிப்பிராயப்படி விஞ்ஞான அறிவின் வளர்ச்சியானது "ஊகமும் நிராகரிப்பும்" என்ற முறையிலேயே நிகழ்கிறது. தற்கால விஞ்ஞானத்தின் வரலாறானது இதைத் தவிர வேறெந்த முறையிலும் வளர்ச்சிபெற்று வந்ததல்லவென்பது இவரது அபிப்பிராயமாகும். விஞ்ஞானக்கொள்கைகள் எத்துறை சார்ந்திருப்பினும் அவையனைத்தும் புத்திசாலித்தனமான ஊகங்களே அன்றி வேறல்ல. அவற்றை அறுதியாக எச்சந்தர்ப்பத்திலும் எவராலும் நிறுவமுடியாது. எமது அநுபவ விரிவிற்கேற்ப அக்கொள்கைகளை நாம் நிராகரிக்க முயற்சிக்கலாம். எனவே எமது கொள்கைகளை நிறுவவேண்டும் என்பதற்காக சான்றுகளைத் தேடியலைந்து சேர்ப்பது வீணான முயற்சியாகும். பதிலாக அக்கொள்கைகளை நிராகரிப்பதற்கான சான்றுகளையே தேடுதல் வேண்டும். நிறுவலிலும் பார்க்க நிராகரிக்கல் இலகுவானது ஏனெனில் நிராகரித்தலுக்கு எமது கொள்கைகளைப் பிழையெனக் காட்டும் ஒரு சான்று மட்டுமே போதுமானது. இவ்வாறு விஞ்ஞான அறிவின் வளர்ச்சியானது விஞ்ஞானக் கொள்கைகளை நிராகரித்தலும்

நிராகரிக்க முயலுவதுமான செயல்முறையாக பொப்பர் எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

7. விஞ்ஞானமும் விஞ்ஞானமல்லாததும்

விஞ்ஞானத்தை விஞ்ஞானமல்லாதவற்றிலிருந்து வேறுபடுத்த முதலில் முயன்றவர் பேச்சன். சேகரிக்கப்பட்ட தரவுகளை முற் கற்பிதமில்லாத முறையில் நேர்மையாக அட்டவணைப்படுத்திப் பகுப்பாய்வு செய்து முடிவுகளைப் பெறுதலே விஞ்ஞானம் எனக் கூறி விஞ்ஞானத்தை விஞ்ஞானமல்லாதவற்றிலிருந்து பேச்சன் வேறுபடுத்தினார். இவருடைய அபிப்பிராயப்படி அறிவின் வளர்ச்சிக்கும் மனிதனின் புலமைத்துவச் செயற்பாடுகளிற்கும் தொகுத்தறிதல்முறை பயனுடையது. ஆனால் பேச்சனுடைய சிபார்சுகள் நடைமுறை சாத்தியமற்றவை. மனிதர் எப்பொழுதும் முற்கற்பித முடையவர்களாகவே அறிவுத்துறை ஆராய்ச்சிகளில் ஈடுபடுகின்றனர். முற்கற்பிதமில்லாத பொழுது புதிய விஞ்ஞானக் கொள்கைகளை உருவாக்குதல் இயலாது போய்விடுகிறது. எனவே ஆக்கத்திறனுடைய கற்பனை விஞ்ஞானச் சிந்தனைக்கு இன்றியமையாத தெனக் கூறலாம்.

அனுபவரீதியாகப் பொய்ப்பிக்கக் கூடியதாயிருத்தலே விஞ்ஞானக் கொள்கைகளின் சிறப்பியல்பென பொப்பர் கூறிப்பிடுவார். இவரது அபிப்பிராயப்படி பொய்ப்பிக்கக் கூடியதாயிருத்தல் என்ற அத்தககுதிப்பாடே விஞ்ஞானத்தை விஞ்ஞானமல்லாதவற்றிலிருந்து வேறுபடுத்துகிறது. ஒரு ஆய்வுத்துறை பொய்ப்பிக்கமுடியாத உண்மைகளையே கொண்டிதன ஒருவர் வாதிட முயலுவாராயின் அத்துறையில் மேலதிக விஞ்ஞான ஆய்வுகளிற்கு இடமில்லையென்றது. ஏவவே கூறப்பட்டவைகளையே ஒரு சோதிடரைப்போல, அல்லது சமயத்துறைசார் ஆய்வுகளில் நிகழுவதைப்போல மீண்டும் மீண்டும் கூறிக்கொண்டிருப்பதைத் தவிர அங்கு வேறெதுவும் செய்வதற்கில்லை. அங்கு அறிவின் வளர்ச்சி பற்றிப் பேசுவதோ அல்லது புலமைத்துவ முயற்சிகள்பற்றி ஆராய்வதோ அர்த்தமற்றது.

○

வண்ண விசிறி¹⁰ விபாபாரி
காற்றைச் சுமந்து செல்கிறான்
மூச்சுத் திணறும் புழுக்கம்.

வழிகி

விஞ்ஞான உலகம்

✽ நெடுந்தீவு லக்ஸ்மன்.

அடிமை... அடிமை...
விடுதலை... விடுதலை...
அப்படி... இப்படி...
முழக்கங்கள்... முனகல்கள்...

இரும்புத் துழ்ப்பிகள்
இரையும் ராக்கெட்
கழுகு மிராஜ்களின்
கரோப் பறப்புக்கள்

டப்டப்... டட... டட
டட... டட... டுமில்... டுமில்...
மூலைக்கு மூலை,
முழங்கும் வேட்டுக்கள்

வானத்தில் இரைச்சல்கள்
வதந்திகள் உண்மைகள்
தீனக் குரல்கள்
திசை செட்டு ஓட்டங்கள்...

வீடு... வீடு...
சொத்து... புத்து...
சொந்தம் தொலைந்த
விசும்பல் ஓசைகள்

கத்தக் காற்று
கவாசம் இழந்த
சித்தப் பிரமைகள்
சிரிக்கும் பிணங்கள்

உணவு உறைவிடம்
உடைகள் இனறி
அலையும் மெளனங்கள்
அழும் குழந்தைகள்

அகதி... அகதி...
அதுவே கதியென
அழியும் வாழ்வுகள்
அழியாத ஓலங்கள்

நிலவை மூடும் மேகம்
கீழிறங்குமா?
அம்மணமாய் சிறுமிகள்

ஷி கி

எல்லாமே இலவசம் !

✽ அம்புஜன்

எல்லோர்க்கும் கல்வி

இலவசம்தான்
கற்பித்தல் மட்டுமல்ல
கற்பதற்கு புத்தகமும்
அளைக்காமல் உண்பதற்கு
உலர் உணவும்
எடுப்பாக உடுத்துவர
சீர் உடையும்
எல்லாமே இலவசமாய்
தருவோம் நாம்.

படியுங்கள்
பாடத் திட்டங்கள்
தந்துள்ளோம்
அதை மீறி
ஏன்? எதற்கு? எப்படி?
என்று நீர்
நீளும் மனிதத்
துயர்களுக்கு
வினாவெழுப்பி
விடைகாண முயலாதீர்

கண்டாலும்
கூடி இணைந் தொன்றாய்
போராட முனைந்தீரேல்
சாதி இனம் மதங்கள்
நாம் பார்ப்பதில்லை
சூரிய கந்தவில்
கண்டிருப்பீர்
எலும்புகளில் வேறுபாடு
எமக்கு இல்லை.

பாடத்தை மீறி
படிக்க முனைந்தீரேல்
பாடசாலை கோவிலென்று
பாரபட்சம்
நாம் பார்க்கோம்
குண்டுகளைப் போட்டு
கொழுத்தித் தகர்த்திடுவோம்.
கொன்றிடுவோம் உம்மை
கொடுமிருட்டில்
தள்ளிடுவோம்.

★

சூரியகந்த — மாணவர்களின் எலும்புகூடுகள் தோண்டி எடுக்கப்
பட்ட இடம்.

பாஷுக்குப் பால்கள்

குமுந்தை ம. சண்முகலிங்கம்
சிறுவர் நாடகம்

(ஆண்டு நான்கு, ஐந்து மாணவருக்குரியது)

—மூன் திரை விழ, மேடையில் அனைத்துப் பாத்திரங்களும் நிற்பது தெரிகிறது. பெரும்பாலும் பின்மேடையில் நிற்பர் எனக் கொள்ளலாம். தாய் மத்திய மேடையில் நின்று, தன் பிள்ளை பார்த்திபனை தாலாட்டிக்கொண்டிருப்பார். நாடகம் முடிவதிலுமே, உரிய உரிய வேளைகளில் ஏனைய பாத்திரங்கள் பிற்பாட்டுப் பாடலாம்—

தாய்: (பாடல்)

ஆராரோ?? ஆரிவரோ??
ஆரிவரோ?? ஆராரோ??
பார்! பார்! பார்!! நல்ல சனம்!!
பார்த்திபரே!! கண்ணுறங்கும்!!
கண்மணிநீர் கண்ணுறங்கும்
கண் கொள்ளாக் காட்சிதனைக்
கண்ணிமைக்கா திருந்தவர்கள்
கண்டிடவே கூடியுள்ளார்

தாயகம் 26வது இதழில்
'பாலும் பழமும்' எனும்
தலைப்பில் வெளிவந்த அந்
தோனியா கிராம்ஷியின்
'வாழ்வும் சிந்தனையும்'
எனும் நூலிலுள்ள நாட்டார்
கதையை மையமாக வைத்து
எழுதப்பட்டது.

ஆராரோ.....

குட்டிக்கண்ணன், பார்த்திபன், நல்ல நித்திரை
கொள்கிறார்!.....

பேணியிலை பால் இருக்கு... பாதிப் பேணிப்பால்
மட்டும்தான்!.....

இம்...!...!...! அதைத் தேடவே நான்பட்ட
பாடு!..... அலைந்த அலைச்சல்!.....

ரவி: ஏனம்மா?! இந்த ஊரில் பால் கிடைக்காதா?!

தாய்: பால் மட்டுமில்லை, உண்ணும் உணவு எல்லாமே தட்டுப்பாடு!

ரரஜா: ஏன்மா?!

தாய்: மழை இல்லை! கனகாலம் மழை இல்லை!

ரங்கன்: மழை இல்லையெண்டால், பாலுக்கேன் தட்டுப் பாடு?

கு. தாத்தா: மனே! மழை இல்லாது போனால் பால் மட்டு மில்லை, ஊரிலை எதுவுமே இருக்காது!

ரமணி: குளத்தங்கரைத் தாத்தா! நாங்கள் இருக்கிறம் தானே!?

கு. தாத்தா: இருக்கிறம்! எத்தினை நாளைக்கு?!... ஆறில்லை! குளமில்லை! மழை இல்லையெண்டால் எப்படிச் சீவிக்கறது?!

ரவி: ஏன்? சீவிக்கிறதுக்கு என்ன?

மலை மாமா: இருந்து பாருங்கோ எல்லாம் விளங்கும்!!

தாய்: பிள்ளையைப் பாத்துக்கொள்ளுங்கா! வேலை இருக்கு. நான் பேரம் வரறன்.

பிள்ளைகள்: ஓமம்மா!

கு. தாத்தா: இனி நடக்க இருக்கிறதையும் பாத்துக்கொள் ளுங்கோ!

ரரஜா: குளத்தங்கரைத் தாத்தா புதிர் போடுறார்!

— இவ்வேளை எலிக்குட்டி தாயெலியிடம் சென்று—

எ. கு: (பாடல்) அம்மா...! மெத்தப் பசிக்குது!

அப்பத் துண்டொண் டிப்போ தா!

அம்மா...!...

எலி: (பாடல்) அப்பத் துண்டு கேக்கிறாயே

என் மகனே! எலிக்குட்டியே!

அப்பன் பிள்ளை யாகும் பட்டினி!

அப்பம் படைப்பார் யாரே உள்ளார்?!

குட்டி: அம்மா! பசி தாங்கேலாமல் கிடக்கு!

எலி: பொறு மகனே! பொறடா! அங்க ஒரு பேணி தெரியுது!

ரங்கன்: எலி அம்மா! பேணியிலை பால் இருக்கு! பிள்ளை படுத்திருக்கு!

(எலி, தொட்டிலில் கிடக்கும் பிள்ளையைப் பார்த்துவிட்டு)

எலி: ஐயோ!!...! வடிவான குட்டிப் பிள்ளை!!...!

குட்டி: என்னைப்போல வடிவா, அந்தக் குட்டிப்பிள்ளை?

எலி: ஓம்!!... உன்னைப்போல வடிவு!!

குட்டி: அம்மா!!... பசி தாங்கேலாமல் இருக்கு!...
பாலை எடுத்துத் தாங்கோ குடிக்க!

எலி: பிள்ளைக்கு வச்ச பாலை எடுக்கிறது பாவம்
மகனே!

குட்டி: நானும் பிள்ளைதானே!... நான் பசியாலை செத்
துப் போவன்!

எலி: பொறுமகனே! பொறு!

குட்டி: பசிக்குதம்மா! ஐயோ! பசிக்குது!

எலி: கடவுளே! நான் என்ன செய்ய?!

குட்டி: ஐயோ. அம்மா! பசி தாங்க முடியேலை!

எலி: கத்தாதை மகனே!... பாவம் பழிக்குப் பயந்தால்
என்குட்டி பாவம்.... பாலை எடுத்தால் அந்தப்
பிள்ளை பாவம்!

ரமணன் (பாடல்) எங்கள் பாட்டன் சொல்லும் வார்த்தை
எனக்கு இப்போ விளங்கு தம்மா!

ரவி (பாடல்) உங்கள் பாட்டன் சொல்லும் வார்த்தை
என்ன என்று சொல்லு ரமணா!

ரமணன் (பாடல்) தர்மசங்கடம்! தர்மசங்கடம்!
தர்மசங்கடம்! என்பார் பாட்டா!

ம. மாமா (பாடல்) கர்மமொன்றினைச் செய்தாலும் பிழை!
விட்டாலும் பிழை! இதுவே சங்கடம்!

குட்டி: ஐயோ!! அம்மா!!!!...! பசிக்குது!!!!...!

எலி: இந்தா!... நடக்கிறது நடக்கட்டும்! குடி!!

(எலி பாலைஎடுத்து குட்டியிடம் கொடுக்கிறது. குட்டி குடிக்கிறது)

ரவி: குட்டிக் கண்ணினீர் அம்மா வந்து பால்
எங்கை எண்டால்?!

ராஜா: நாங்கள் என்ன செய்ய? எலிக்குட்டிக்கும் பசி!...'

ரங்கள்: குட்டிக் கண்ணன் எழும்பினால் அவனுக்கும் பசி,

வ. பாட்டா: உங்கள் பாடும் தர்மசங்கடம்! மழை இல்லாமல்
தர்மசங்கடம்!

கு. தாத்தா: முடிந்த கதையைப் பார்த்தம்! இனி நடக்கும்
கதையைப் பார்ப்பம்!

(இவ்வேளை படுத்திருந்த பிள்ளை எழுந்திருந்து அழுகின்றது.
அழுதுகொண்டிருக்கும் பிள்ளையிடம் தாய் வந்து)

தாய் (பாடல்) என் கண்ணே! கண்மணியே!
ஏன் அழுவான்?! ஏன் அழுவான்?!
பிள். (பாடல்) என் செய்வேன் பசிக்குதம்மா!
என்தாயே பசிக்குதம்மா!

(தாய் பாலெடுக்கச் சென்று, அங்கு பால் இல்லாததைக் கண்டு)

தாய் (பாடல்) ஆரிந்தக் கொடுமை செய்தார்!—அடப்பாவி!
ஆரிந்தக் கொடுமை செய்தார்!
ஊரெல்லாம் அலைந்து நான்
அரைப் பேணி பால் வாங்கிச்
சீராளன் பிள்ளை பருக...!...
ஆறவைத்துப் பேனேனே!
ஆரெடுத்துக் குடித்தாரோ?
ஆரறிவார் இந்தக் கொடுமை!
மரநாயோ? ஓநாயோ?
மனச்சாட்சி இல்லாத
மரக்கட்டைப் பெருச்சாள்!
மாபாவி! கொடும்பாவி!
ஆரிந்தக் கொடுமை செய்தார்!— அடப்பாவி
ஆரிந்தக் கொடுமை செய்தார்?!

எலி: அம்மா! தாயே! பிள்ளைக்கு வைத்த பாலை
எடுத்த மரபாவி கொடும்பாவி நான்தானம்மா!

தாய்: சின்னப் பாலனுக்கு வைச்ச பாலை, ஏனம்மா
எடுத்தாய்?!

எலி: என் பிள்ளை பசியால் அழுகான்.....

குட்டி: அம்மா! தாயே! நான் 'பசி' எண்டு கத்த...

எலி: "பிள்ளைக்கு வைத்த பால் மகனே! வேண்டாம்..."

குட்டி: "அம்மா! பசியால் சாகப்போறன்..."

எலி: ...எண்டு என் குட்டி குளறினான்! வேறு வழி
இல்லாமல் பாலை, எடுத்துக் கொடுத்தன் தாயே!

பிள்ளை: அம்மா! பசிக்குது!

தாய்: பொறு மகனே! உன்னைப்போல ஒரு குட்டி
எலிக்குஞ்சனார் பசியாலை உன்ர பாலைக்
குடிச்சிட்டார்.

- குட்டி: அம்மா! வாருங்கோ! குட்டிக் கண்ணன் பாவம்!
பால் வாங்கி வருவம்!
- ரமணன்: வாங்கோ! நாங்களும் போவம்! பால் வாங்கிவர!
ரவி: வாருங்கோ! ஆடம்மாவைத் தேடிப்போவம்!
பால் கொஞ்சம் கேட்டுப் பாப்பம்!
- எலி: ஓடி வருங்கோ! ஓடிப் போவம்!
- (ஓட வேண்டியவர் அனைவரும் வட்டமாக, பாடிப்பாடி ஓடுகின்றனர்)
- ராஜா (பாடல்) ஓடி ஓடிப் போவமே!
ஊர் முழுக்கப் போவமே!
- ரங்கன் (பாடல்) பாடிப் பாடி போவமே!
பால் வாங்கப் போவோமே!
- ரமணன்: அந்தா! ஆடம்மா நிக்கிறா!
அனைவரும்: எங்கை? எங்கை?
- ரமணன்: அந்தா!
அனைவரும்: ஓமோம்!
- எலி: ஆடக்கா! ஆடக்கா!
ஆடு: என்ன வேணும் எலித்தங்கச்சி?!
- குட்டி: பசியால வாடுற பிள்ளைக்குப் பால் கொஞ்சம் தருவீங்களோ?
- ஆடு: பாலோ? நான் குளை திண்டு கன காலம்! புல் கண்டு ஒரு வருஷம்!
- ரவி: ஆடம்மா! புல் தந்தால் பால் தருவீங்களோ?
- ஆடு: புல்லோ, குளையோ, எது தந்தாலும் சாப்பிட்டுப் பால் தருவன்!
- ராஜா: வயல் பாட்டா! வயல் பாட்டா!
வயல்பாட்டா என்ன ராசா? என்ன வேணும்?
ரங்கன்: புல் கொஞ்சம் தருவியளோ?!
- வ. பாட்டா: புல்லோ?
- ரமணன்: ஓம்! வயல் தாத்தா! புல் சாப்பிட்டால் ஆடம்மா பால் தருவா!
- வ. பாட்டா: மகனே புல்லை நான் கண்டு ஆண்டொண்டாகுது!
ரவி: ஏன் தாத்தா! புல் ஒரு இடமும் இல்லையோ?
- வ. பாட்டா: இல்லை ராசா! மழை இல்லை! நிலத்திலை ஈர மிஷ்லை! ஈரமில்லாமல் புல் இல்லை! மரஞ்செடி இல்லை! குளை இல்லை!

- எலி: ஐயோ! பாவம் சூழ்ந்தை பாவில்லாமல் தவிக்குமே
 குட்டி: அம்மா! எங்கை எண்டாலும் குளை கொஞ்சம்
 தேடி ஆடம்மாவுக்குக் குடுத்துப் பால் வேண்ட
 வேணும்.
- ராஜா: லாருங்கோ! குளத்தாத்தாவிட்டைக் கேட்டுப்
 பாப்பம்!
- அனைவரும்: ஒமோம்! கேட்டுப் பாப்பம்!
 ரங்கள்: குளத்திலை தண்ணி இருக்கும்!
 ரமணன்: குளக்கரையிலை பல் றிருக்கும்!
 எலி: குளத்தங்கரைத் தாத்தா!
 குட்டி: குளத்தாத்தா!
- கு. தாத்தா: என்ன வேணும் உங்களுக்கு?
 ரவி: புல் வேணும் தாத்தா!
 ராஜா: குளத்தங்கரையிலை புல்லிருக்குமே?!
- ரங்கள்: குளத்திலை தண்ணியிருக்குமே!
 கு. தாத்தா: குளத்தங்கரையிலை புல்லுமில்லை! குளத்திலை
 தண்ணியுமில்லை!
 ரமணன்: ஏன் தாத்தா?
- கு. தாத்தா: குளக்கட்டெல்லாம் உடைஞ்சசாலை குளத்திலை
 மழைநீர் தேங்க வழியுமில்லை!
 குட்டி: குளக்கட்டு ஏன் உடைஞ்சது தாத்தா?!
- கு. தா (பாடல்) சகடை என்ற அரக்கன் ஒருவன்
 செட்டை ரெண்டு கட்டியே!
 முகடு முட்டக் குண்டு சுமந்து
 மேகம் தன்னில் பறந்துமே!
 தகட தித்தோம் தோம் தோம் என்று
 குண்டு மாரி பொழிந்தனன்!
 சகடை செய்த வினையால் எங்கள்
 குளத்தங் கட்டுத் தகர்ந்ததே!
- வ. பாட்டா: பாத்திங்களே! “சகடை” செய்த வேலையாலை
 சர்ப்பாட்டுப் பஞ்சம் வந்திட்டிது!
 ரவி: தண்ணீரைத் தேக்கி வைக்கிற அணைக்கட்டை
 உடைச்சால் பஞ்சம்தானே வரும்!
 ரங்கள்: இதுகளைப் பேசி என்ன பயன்!?! ஆகவேண்டிய
 தைப் பாப்பம்!

- கு. தாத்தா: புல்லு, குழை, பயிர், பச்சை, செடி, கொடி வேணுமெண்டால் முதல்ல எல்லோரும் சேர்ந்து குளக்கட்டைத் திரும்பக் கட்டுவம்!
- ரமணன்: அதுக்கு நாங்கள் என்ன செய்யவேணும்?
- கு. தாத்தா: மலை மாமாவிட்டைப் போய் கல்லு வேண்டி வாருங்கோ!
- ரவி: வாருங்கோ! மலைமாமாவிட்டை போவம்!
- அனைவரும்: ஓமோம்! போலம்! போவம்!!
- ராஜா (பாடல்) மலை மாமா! நல்ல மலை மாமா! அலைக்களிந்து வருகின்றோம்!
- ம. மா.(பாடல்) மருமக்காள்! எந்தன் மருமக்காள்! பெருங்கவலை ஏன் கொண்டீர்? குளக்கட்டைக் கட்ட வேணும்! குளங்கட்டைக் கல்லு வேணும்!
- ரங். (பாடல்) கல் தருவேன்! கல் தருவேன்! சொல்வழி நீர் கேட்கவேண்டும்!
- ம. மா.(பாடல்) சொல்லுங்கள்! மலை மாமா! நல்வழி நாம் நடந்திடுவோம்!
- ரம. (பாடல்) பிள்ளையளே! அந்தா! மலையைப் பாகூங்கோ!
- மலை மாமா: இந்த மலை ஏன் மொட்டந்தலை போலை வழக்கையாக் கிடக்குது?!
- குட்டி: பெரிய மனுசர் செய்த பெருங்கொடுமையாலைதான்!
- மலை மாமா: என்ன கொடுமை? மலைமாமா!
- மலை மாமா: விறகுக்கு, வீட்டுக்கு, கட்டிலுக்கு, வாங்குக்கு, மேசைக்கு, கதிரைக்கு, தேருக்கு, வாகனத்திற்கு வண்டிலுக்கு, சகடைக்கு, எண்டு மரத்தை எல்லாம் தறித்தார்கள்!!
- ரவி: இவை எல்லாம் தேவைதர்னே மனிதருக்கு?
- மலை மாமா: தேவைதான்! அளவோடு தேவைதான்!
- ராஜா: இனிமேலும் தேவை வரப்போகுதே!
- மலை மாமா: அப்பிடிச் சொல்லு ராசா!
- வ. தாத்தா: மனிசர் இருக்கும் வரை மரங்கள் தேவைப்படும்!
- கு. தாத்தா: மழை பெய்ய மரங்கள் தேவை! மண் செழிக்க மரங்கள் தேவை!
- மலை மாமா: ஆனபடியால்தான் அளவா(ய்) மரங்களைத் தறிக்க வேணும்!
- வ. பாட்டா: ஒரு மரம் தறித்தால் ஒரு மரம் நடவேணும்!

- கு. தாத்தா: வெட்ட வெளியிள்ளை மரங்களை நடவேணும்!
 மலை மாமா: மலையிலும் சரிவிலும் மரம் நடவேணும்!
 ரங்கள்: அப்பிடியே செய்வம்! வீட்டுவளவிலும் மரங்கள்...
 ரமணன்: நோட்டுக் கரையிலும் மரங்கள்! நடுவம்!
 மலை மாமா: செய்வியளோ?
 அனைவரும்: செய்வம்மா! செய்வம்!! நீச்சயம் செய்வம்!!
 மலை மாமா: அச்சாப் பிள்ளையள்! வேண்டியமட்டும் கல்லெ
 டுங்கோ! குளக்கட்டைக் கட்டுங்கோ! நீரைத்
 தேக்குங்கோ!
- எலி: பிள்ளை பாலுக்கு அழத் தேவை வராது!
 குட்டி: பிள்ளையாருக்கும் மோதகங் கிடைக்கும்!
- கு. தாத்தா: மூஷிக வாகனத்தாருக்கும் அதில் பங்கு கிடைக்கும்
 எலி: கிடைக்கும்! கிடைக்கும்!
 குட்டி: வாரூங்கோ எல்லாரும் கல் சுமப்பம்!
 அனைவரும்: வாரூங்கோ! வாரூங்கோ!!
 தாய்: பாலுக்கமுத என் பிள்ளையின் அழகை எல்லார்
 தலையையும் நெரிக்கிறது!
 ரவி: தலையிலை கல்லைக் காவுங்கோ!
- ராஜா (பாடல்) காவுங்கள்! காவுங்கள்! கல்லைத் தலைமேல்!
 குளக்கட்டைக் கட்டுவோம்! காவுங்கள்
 — கல்லை!
- ரங் (பாடல்) கூவுங்கள்! கூவுங்கள்! ஊரவரைக் கூட்ட!
 குளக்கட்டைக் கட்டுவோம் ஊரவரைக்
 — கூட்டி!
- ரம (பாடல்) சோகங்கள் யாவுமே பறந்தோடிப் போக!
 சோக்கான மரங்களை நடட்டுநாம்
 — வளர்ப்போம்!
- ரவி (பாடல்) தாகங்கள் தீர்த்திடும் தண்ணீரைத் தேக்கி
 தாவரம் வளரவே தண்ணீரை வார்ப்போம்
- (இவர்களது உற்சாகத்தில் கலந்துகொள்ளும் மலை மாமா, குளத்
 தங்கரைத்தாத்தா வயல்பாட்டா ஆகியோரும் ஆடுப்பாடுகின்றனர்)
- ம. மா. (பாடல்) வானமது பொய்யாது மழை பெய்யத்தம்பி!
 வகையாக மரஞ்செடிகள் நடவேண்டும் தம்பி!
- வ. பா. (பாடல்) மானமுடன் நாங்களிங்கு வாழவே மகனே!
 மழைபெய்ய மரஞ்செடிகள் நாட்டுவோம்
 — மகனே!

— திரை —

ஜெம் லிட்பே பேச வேண்டும்

✽ கல்வயல் வே. குமாரசாமி

இனசனம் எனபதெல்லாம் என்னவோ புலுடா டோல
மனசுக்குப் படுகுதிப்போ!
தினம் பணம் புரண்டபோது தேடிவந்து
என்னைக்கண்டு கனம் பண்ணி, புழுகி
அன்பாய்க் கதைத்தவர்
எங்கே இப்போ?

என்னுக்குள் இருந்துகொள்ளும் எத்தனைபேரை
உம்முன்
சென்று வாரூங்கள் என்று சொல்லி
நான் வழியனுப்ப
என்றுநீர் அவர்களோடும் இரண்டறக் கலந்து
பேசி நின்றிடத் தக்கவாறு அவர்களை
நிறுத்தக் கூடும்

அவர்களை
உங்களோடும் அளவளா வென்று சொல்லி
இவன் விடமுன்னர்
உம்மை விட்டு நான் விடை பெற்றேனேல்;
தவம் பல நோற்றுப் பெற்ற
என்தனி மனிதர்கூட இவனோடும் சேர்ந்து
உங்கள் பால்
இறுதியாய் விலகிக் கொள்வர்

அதன்விளைவெண்ணி இப்போ தஞ்சுகின்றேன்
வேறில்லை
சுதந்திரமாக உம்மோடு
அவர்களை விடுவேனானால்
இதந்தர நிரந்தரத்தோடு இடத்தினைத்தேடித் தெர்ள்வர்
மதம் பிடிச்சலைவான் ஏன்? உம்;
மனம் விட்டுப் பேசுகங்கோவன்

★

கம்புபாடல் பஹிஸ ஒரு பாடல்

✳ ஸ்வப்னா

இது வரை

கற்பின் மேன்மை பற்றிக் கற்றோம்

இனிக்

கற்புக்கரசியரிடம் சிறிது கேட்போம்

சூரியனை எழாதே என்று மறித்தவளே

சூரியன் எழாததால் உயிர் தப்பியவர் யார்?

யமலோடு போராடி உயிரை மீட்டவளே

மீட்டெடுத்த உயிர் எவருடையது?

நீதி தவறிய மாநகரைச் சுட்டவளே

அறுந்து போன முலை யாருடையது?

கணவனைப் பிரியாமற் காட்டுக்குப் போனவளே

திக்குளித்த பின்னாலும் சந்தேகம் தீர்ந்ததா?

வாளியை அந்தரத்தில் விட்டு அஃசரமாய் ஓடியவளே

வாளியில் இருந்த நீர் யாருடைய தேவைக்கு?

சோரம் போன கணவனைத்

தாசி மனைக்குச் சுமந்து போய்க்

கற்பின் மகிமையைப் பறை சாற்றும் மாதரே

உங்கள் கற்பால்

உங்களுக்கே பயனில்லாத போது

எங்களுக்கு எதற்கு?

உடன்கட்டை ஏற எவனாவது ஆண்பிள்ளை

ஆயத்தமா என்று கேளுங்கள் —

அவனது கற்பைப் பரீட்சிப்போம்

✳

சீதனம் பெண்ணாடிமையம்

வித்யா

தீவியுடைமைப் பொருளாதார அமைப்பின் தோற்றத்தோடு உருவாகிய பெண்ணாடிமை முறையை பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக நிலைநிறுத்திப் பாதுகாக்க உதவி வரும் பொருளாதார கலாச்சார நடைமுறைகளுள் சீதன முறையும் ஒன்று. சமுதாய உழைப்பிலிருந்து பெண்கள் பிரிக்கப்பட்டு சொத்துக்களோடு சொத்துக்களாக — போகப் பொருட்களாக — வீட்டு அடிமைகளாக்கப்பட்ட நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்பில் இது பெரு வழக்காகியது. அதிகாரத்தை இழந்த பெண்ணுக்கு புகுந்த இடத்தில் சிறு அந்தஸ்தை கௌரவத்தைப் பெற்றுக்கொடுக்கும் முறையாக இது பரிணமித்தது.

அன்று கோதானம், பூதானம் என்று பல்வேறு தானங்களையும் செய்தவர்கள், அவ் அஃறிணைப் பொருட்களோடு ஒன்றாக பெண்களைக்கருதி கன்னிசாதானம் செய்யும் வழக்கத்தையும் கொண்டிருந்தார்கள். இன்றுவரை அவை சடங்குகளாக எம்மிடையே நிலவி வருகின்றன. பெண்களை பரிவர்த்தனைப் பொருட்களாகக் கருதும் இத்தகைய நடைமுறைகள் காலத்துக்கும் இடத்துக்கும் ஏற்ப பல்வேறு வடிவங்களைக் கொண்டிருந்தது. பெண்களின் பெற்றோர்களுக்கு வெகுமதிகள் கொடுத்து பெண்களை வாங்கும் வழக்கமும் உலகின் பல்வேறு இனக்குழுக்களிடையே நிலவியது போன்றே எம்மிடையே சில பிரிவினரிடம் நிலவி வந்தது. இளங்கோவடிகளின் சிலப்பதிகாரத்தில் இத்தகைய இருவழக்குகளும் வேறுவடிவத்தில் அருகருகே இருக்கக் காண்கிறோம். சீதனத்தோடு கண்ணகியை மணமுடித்த கோவலன் வெகுமதி கொடுத்தே மாதவியைப் பெற்றுக் கொள்கிறான்.

நிலவுடமையாளர்கள் பொன்னையும், மண்ணையும், பொருளையும் மட்டுமல்ல, அவர்களின் கீழ் இருந்த அடிமை குடிமைகளையும் அன்று சீதனமாகக் கொடுத்தார்கள். இந்த நூற்றாண்டில்

டின் தொடக்க காலம் வரை இத்தகைய கொடிய முறை இந்த மண்ணில் நிலவிவந்ததற்கான சான்றாதாரங்கள் நிறைய உள்ளன.

இச்சீதனமுறை ஆரம்பத்தில் எண்ணிக்கையில் மிகக் குறைந்த ஆளும் வர்க்கத்தினரால் மட்டுமே பேணப்பட்டு வந்தது. மிகப் பெரும் எண்ணிக்கையைக் கொண்ட உழைக்கும் மக்கள் மத்தியில் இம்முறை பின்பற்றப்படவில்லை. காரணம்; உரிமையற்று அடிமைகளாக இருந்த அவர்களிடம் சொத்துக்கள் இடக்கவில்லை. சந்ததி சந்ததியாக அவர்கள் உழைத்தும், அவர்களுக்கு நிலங்கள் சொந்தமாக இருக்கவில்லை. எங்கோ இருந்த சிதம்பரத்துக்குக் கூட ஏக்கா கணக்காக நிலங்களை எழுதிவைத்த நிலவுடமையாளர்கள் இந்த மண்ணை உழுது வாழ்வு தந்த உழைப்பாளி மக்களுக்கு அவர்கள் குந்தியிருந்த நிலங்களைக் கூட சொந்தமாகக் கொடுக்கவில்லை. இதனால் சமூகத்தின் அடிமட்டத்தில் வாழ்ந்த மக்களால் அண்மைக் காலம்வரை இச்சீதனமுறை பின்பற்றப்படவில்லை.

ஒரு இனத்தின் பண்பாடு, கலாச்சாரம் என்பது சாராயத்தில் அதன் ஆளும் வர்க்கத்தின் மேலாண்மைக்கூறிய பண்பாட்டுக் கூறுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகவே இருந்துவருகிறது. இவற்றை நாம் இருவகையாக அடையாளம் காணமுடியும். மனித சமூகம் தன் வரலாற்று வளர்ச்சிப் போக்கில் பெற்ற அனுபவங்கள் வாழ்க்கையின் உயரிய விழுமியங்கள் — நாகரிகக் கூறுகளை ஒருபுறமாகவும்; பலபேர் உழைப்பில் சிவபேர் வாழும் ஏற்றத்தாழ்வான சமூக அமைப்பை சிதைத்து போகாமல் பேணிக்காக்க உதவும் பொருளாதார ஒடுக்குமுறை அம்சங்களை உள்ளடக்கிய பண்பாட்டு கூறுகளை வேறாகவும் கொள்ளமுடியும். சாதி, சமயச் சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள், பண்பாட்டு மரபுகள், ஒவ்வொன்றின் பின்னாலும் சமத்துவமற்ற நிலையும், பொருளாதாரக் காரணிகளோடு பின்னிப் பிணைந்த ஒடுக்குமுறை வடிவங்களும் தொடர்ந்து வருவதை நாம் அவதானிக்கலாம். இவை சாதியம், பெண்ணடிமை, சீதனமுறை என்பவற்றில் மிகவும் கூர்மையாகவே வெளிப்படுகிறது.

இதன் வேறுபாடுகளைப் புரிந்து கொள்ளாமல் ஆளும்வர்க்க கலாச்சார நடைமுறைகளை உயர்வாக எண்ணி விமர்சனம் ஏதுமின்றி அதன் ஒடுக்குமுறை அம்சங்களை விலக்கிக் கொள்ளாமல் அப்படியே பின்பற்றி வாழும் ஒருபோக்கு என்னும் இருந்துவருகிறது. இத்தகைய குருட்டுத்தனமான பின்பற்றலுடன் கூடிய படிமுறை வளர்ச்சிப்போக்கே பல்வேறு அடிமைத்தனங்களும் எதிர் பின்பறி காலம்காலமாக வேருன்றி இருப்பதற்கு காரணமாகிறது.

ஒடுக்குமுறைக்கு உட்பட்டிருந்த மக்களே சிறுது வாய்ப்பும் வசதியும் பெற்றபின் மற்றவர்களை ஒடுக்கும் மனப்பான்மையுடையவர்களாக மாறுகின்றனர். அதுபோன்றே ஒருகாலத்தில் பொருளாதாரக்குறுக்கிடின்றி சீதன முறையைப்பின்பற்றாமல் தமது திருமணங்களை முடிந்த உழைப்பாளிமக்கள் மத்தியதரவர்க்க உணர்வு நிலைக்கு தள்ளப்பட்டதும் சீதனவிலங்கை தமக்கு தாமே மாட்டிக் கொண்டு துயர்படுகின்றனர்.

இத்தகைய கலாச்சார ரீதியான ஒடுக்குமுறைகள் ஒப்பீட்டளவில் நேரடியான ஆயுத பலாத்காரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒடுக்கு முறைகளைவிட பன்மடங்கு பலம்வாய்ந்ததாகும். மூன்றாம் உலகநாடுகளில் குறிப்பாக ஆசியப் பெண்கள் மத்தியில் ஆணாதிக்க, பொருளியல் அடக்குமுறை அம்சங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட கலாச்சார நடைமுறைகளை பொன்விலங்காக பூவிலங்காக ஏற்று சகித்து வாழும் நிலை இன்றும் தொடர்கிறது. மனுநீதிமுதல் யுன்றை தமிழ் சினிமாவரை இலக்கியங்களும், மதக்கருத்துக்களும் சடங்குமுறைகளும் இவர்களுக்கு இவற்றையே தொடர்ந்தும் போதித்து பயிற்றுவித்து வருகின்றன. பாரம்பரியங்கள் பழக்கவழக்கங்கள் என்ற பெயரில் தலையிடமை அமைப்பின் பொருளாதார நலன்களோடு பிள்விப் பிணைந்து கிடக்கும் சீதனமுறை போன்ற பல்வேறு ஒடுக்குமுறை வடிவங்களை சமுதாயத்திலிருந்து இல்லாதொழிப்பதற்கு மக்கள் பத்தியில் ஒர் புதிய கலாச்சார விழிப்புணர்ச்சி ஏற்படவேண்டும்.

பெண் ஒடுக்குமுறையின் பல்வேறு வடிவங்களை சீதனமுறை ஒன்றே பெண்களை மட்டுமல்லாமல் அவர்களது பெற்றோர்களையும், உடன்பிறந்தவர்களையும் குறிப்பாக ஆண்களையும் பாதித்து வருகிறது. மனவயதை எட்டியும் மணமாகாதிருக்கும் பெண்களைப்போலவே உடன்பிறந்த சகோதரிகளின் சீதனத்துக்காக மணமாகாது உழைக்கும் ஆண்களும் பெரும் எண்ணிக்கையில் உள்ளனர். எனவே இதற்கு எதிராக ஏற்படும் விழிப்புணர்வு பெண்ணடிமைமுறையின் ஏளையவடிவங்களுக்கும் எதிரான முழுச் சமூகத்தின் எதிர்ப்பாகவும், சமூகத்தில் நிலவும் அனைத்து ஒடுக்குமுறைகளுக்கும் எதிரான சமுதாய மாற்றத்திற்கான விழிப்புணர்வாகவும் பரிணமிக்கிறது.

இன்றைய வரலாற்று வளர்ச்சிப் போக்கில் ஏற்பட்டுவரும் பொருளாதார கலாச்சார மாற்றங்களோடு இச் சீதனமுறையும் தொற்றுநோய் போல்ப் பரவி முழுச் சமுதாயத்தையுமே ஆரோக்கியமற்ற நிலைக்குத் தள்ளுகிறது. திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையினால் ஏற்பட்டுவரும் வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பும், 'பொருளாதாரஅகதி' வாழ்வும் எமது மக்களில் ஒரு பகுதியினரின் வர்க்க

நிலைமைகளில் மாற்றங்களைச் செய்து வருகின்றன. பின்தங்கிய கிராமங்கள்வரை இறுகிக் கிடந்த வர்க்கத் தட்டுகளை கருத்தியல் ரீதியாகவாவது அடித்து நொருக்குகின்றன. இதனால் பெரும்பாலான தொழிலாள விவசாயிகளின் வாழ்க்கை நிலை உயராவிடினும், ஒரு கிராமத்து சாதாரண உழைப்பாளிகூட கடன்பட்டாவது தானும் வெளிநாடு சென்றுவந்தால் தவது வாழ்க்கைநிலை உயர்ந்துவிடும் என்று கருதுகிறான். உழைப்பின்மீது இதுவரை இருந்துவந்த பிடிப்பு தளர்வடைந்து உடலை வந்ததாமல் பொருளைச் சேர்க்க எண்ணும் மத்தியதர வர்க்க உணர்வு — சிறுமுகலாளித்துவ மனப்பாங்கு பெரும்பாலானவர்களிடம் வளர்ந்து வருகிறது.

இத்தகைய ஒரு சூழலில் சீதனமுறையை நமது பொருளாதார நிலையை உயர்த்த உதவும் ஏணிப்படியாக இவர்கள் சமூகத்தினர். பொருளாதார வளர்ச்சி என்பது எப்பொழுதும் ரெவேற்கப்படவேண்டிய ஒன்றே. அதற்கு பெண்களையும், அவர்களது பெற்றோர்களையும், உடன்பிறந்தவர்களையும் ஏணிப்படிசளாக மிதிக்கும் இச் சீதனமுறை கொடரவேண்டுமா? குறுக்கு வழியில் பணம் சேர்ப்பதற்கும், கொள்ளைலாபம் ஈட்டுவதற்கும், அடுத்தவன் உழைப்பைச் சுரண்டி வாழ்வதற்கும் இதற்கும் வேறுபாடு என்ன? இச் சீதனமுறைக்கு சமூகம் வழங்கும் அங்கீகாரம் சமூகத்தில் நிலவும் ஏனைய உழைப்பாளர்க்கும் உற்சாகம் தருவதில்லையா? இது போன்ற கேள்விகள் இன்று இளம் சந்ததியினர் மத்தியில் பரவலாக எழுகின்றன.

சீதனமுறையால் எமது சமூகத்தில் பொருளாதாரப் பாதிப்பு மட்டும் ஏற்படவில்லை. முதலாளித்துவப் போட்டிச் சந்தையில் மனிதன் படைத்த பணத்திற்கு மனிதனே விலைபோகும் பரிதாப நிலையும் ஏற்படுகிறது. அவனால் படைக்கப்பட்ட பணம் அவனையே அளக்கும் அளவுகோலாக இங்கு மாற்றமடைகிறது.

தனது மகளின் குடுமியைப் பிடித்து அநிகாரம் செலுத்தும் மணமகனை தாம் விலைகொடுத்து வாங்கிவிட்டதாக கூறி ஆறுதல் அடைகிறாள் ஒரு தாய். சுண்டங்காயைக்கூட சந்தையில் விற்றுப் பணம் பெறுகிறோம். பெண்களை பொன்னோடும் பொருளோடும் சேர்த்தல்லவா கரைசேர்க்க வேண்டியுள்ளது என்று அங்கலாய்க்கிறார் ஒரு தந்தை. திருமணச் சந்தையில் மனிதத்துவத்திற்கு ஏற்படும் மதிப்பிறக்கங்கள் இவை.

இவை போன்ற பல்வேறு சமூகத் தரக்கங்களை விளைவிக்கும் சீதனமுறையை பழகிப்போய்விட்ட ஒரு மரபாக, இறுகிவிட்ட பொருளியல் ஈரிமாற்ற முறையாக மட்டும் நோக்க முடியாது;

பெண்ணடிமை முறையைத் தொடர்ந்து பேண உதவும் வலுவான பொருளாதாரக் காரணிகளில் ஒன்று என்பதற்காகவே சீதனமுறை ஒழிக்கப்பட வேண்டும்.

மேலாதிக்க சக்திகள் தமது ஒடுக்குமுறைகளைத் தொடர்ந்து பேணுவதற்கு இன்றைய விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிகளை சாதகமாக்கிக்கொள்வது போலவே பெண் ஒடுக்குமுறைக்கும் அது பயன்படுத்குப்படுகிறது. பெண்பிள்ளைகளைச் சமுதாயச் சமையாகக் கருதி கொண்டு புகைத்த சமுதாயம் இன்று கருச்சோதனைமூலம் பெண்சிசுக்களை கருவிலேயே அழித்துவருகிறது. ஆண், பெண் ஏற்றத் தாழ்வுகளால் ஏற்படும் இக் கொடிய நிலை சீதனமுறை பேணப்படுவதால் மேலும் வளர்ச்சியடைய உதவுவதாகவே அமையும்.

சீதனமுறையைப் பேண விரும்புவோர் ஒரு புதிய குடும்பத்தின் பொருளாதார அடித்தளமாக பெற்றோரால் விரும்பி அளிக்கப்படும் அன்பளிப்பாக இதனைக் கொள்ள முனைகின்றனர். இப்புகழ்ப் பெற்றோரும் இணைந்து அந்த அடிக்களத்தை திரிவதை விரிந்து, பெண்ணின் பெற்றோர்கள் மட்டுமே இதனைச் செய்ய வேண்டும் என்பது ஆணாதிக்க சமூகத்தின் அப்பட்டமான ஒரு நடைமுறையாகும்.

பிள்ளைகளின் நல்வாழ்விற்கு சீதனம் என்பது நடைமுறையில் பொய்ச்சுற்றாகவே உள்ளது. உழைப்பாளி, உத்தியோகத்தார், வர்த்தகர் என்ற வேறுபாடுகளுக்கு ஏற்ப ஏற்ற இறக்கமான விலைப்பட்டியல் சிவற்றிலும் உண்டு. ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பிள்ளைகளுக்கு இல் ஏற்ற இறக்கத்திற்கேற்ப சீதனம் வழங்கும் வழமையும் எம்மிடம் இருந்துவருகிறது. இங்கு “உள்ளவன் எவனோ அவனுக்கு மேலும் கொடுக்கப்படும், இல்லாதவன் எவனோ அவனிடம் உள்ளதும் எடுக்கப்படும்” என்ற கூற்றைப்போல, வசதி பெற்றவர் மேலும் வசதியுடன் வாழவே இசனால் வழி செய்யப்படுகிறது. பிள்ளைகளின் நல்வாழ்வு என்பதை விட போலி அந்தஸ்தையும் கௌரவத்தையும் வளர்த்துக்கொள்ளவே இச் சீதனமுறை பயன்படுகிறது. உயரிய மனிதப் பண்புகளுக்கு மகிப்பளித்து அவைகளை வளர்ப்பதற்குப் பகிலாக போலித்தனமான பணவழிபாட்டு முறையையே இது மேன்மேலும் ஊக்கிவிக்கிறது.

படித்தவர்களிடையே, குறிப்பாக படித்த பெண்கள் மத்தியிலேயே இப்படிமைவாகக் கருத்துகளுக்கெதிரான உணர்வுகள் இன்றும் அதிகம் எழவில்லை. படித்து தொழில் பார்க்கும் பெண்களிடமிருந்தும் சீதனத்தை அதிகம் ஒதிர்பார்க்கும் நிலையும் எமது சமூகத்தில் உண்டு. எனவே சீதனமுறைக்கெதிரான பெண்கள் இயக்கம் முன்னெடுக்கப்படாமல் வெறும் கல்வியும், பொருளாதார வளர்ச்சியும், வேலைவாய்ப்புகளும் இதனை ஒழித்துவிடாது.

பெண்கள் மேலும் விழிப்படையவேண்டும் என்பது உண்மையே அனால் பெண் ஒடுக்குமுறையைப் பேணும் ஆணாதிக்கக் கலாச்சார நடைமுறைகளை இறுகப் பற்றிக்கொண்டே பெண்கள் விழிப்படையவில்லை என்பது சரியாகுமா? விழிப்படாத ஆயிரக்கணக்கான இளம் பெண்கள் தேசிய இன ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஆயுதம் ஏந்தவும், தம்மை அர்ப்பணிக்கவும் முன்வந்தமை பெண் ஒடுக்குமுறைகளுக்கெதிரான பெரும் எழுச்சியும் அல்லவா?

சமுதாயத்தில் ஊறிக்கிடக்கும் பழமைக் கருத்துகளுக்கீழ் பிடிப்புக்களும் இயல்பாகவே ஆட்டங்காணும் நீண்ட போர்க்காலச் சூழலில் ஏற்படாத இச் சமுதாய விழிப்புணர்ச்சி சமாதான காலங்களில் ஏற்பட வாய்ப்புண்டா?

பெண் விடுதலைப்பற்றி அதிகவிரவாகக் கருத்துக்களைக் கொண்டவர்கள் தனிமனிதவாத நிலைப்பாட்டிலிருந்து நோக்கி குடும்பம் எனும் சிறைக்குள் செல்ல நடத்தும் பேரமாக இதனை கருதி சீதனஒழிப்பை மதன்மைப்படுத்தாமல் விடுகின்றனர். பல்வேறுபட்ட கலாச்சார விலங்குகளால் பிணைக்கப்பட்டிருக்கும் ஆசியப் பெண்களைப் பொறுத்தவரை சீதனமுறைக்கெதிரான உணர்வை வலுப்படுத்துவதன் மூலம் பெண்களின் விடுதலையை மேலும் முன்னெடுக்க முடியும்.

சீதனமுறை சமூகத்தில் ஊறிப் பழகிவிட்ட ஒரு நடைமுறை. இதனை ஒழிக்கமுடியாது. "மன மாற்றம்" "பொருளாதார வளர்ச்சி" "சமுதாய மாற்றம்" இவைகளின் பின்தான் இது சாத்தியமாகும் என்பது போன்ற பல்வேறு கருத்துக்கள் எமது சமூகத்தில் நிலவிவருகின்றன.

எமது சமுதாயம் ஒருமுகப்பட்ட நிலையில் இன்று இல்லை. பல்வேறு வர்க்கங்கள், வாழ்க்கை நிலைகள், சிந்தனைகள், தேவைகள் இணைந்த ஒன்றாகவே உள்ளது. இவர்களிடையேயும் ஒடுக்குபவர்களும் ஒடுக்கப்படுபவர்களும் உள்ளனர். எந்த ஒரு ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான போராட்டத்திலும் ஒடுக்குமுறைக்கு உட்படுபவர்களும் அந்த ஒடுக்குமுறையிலிருந்து விடுபடுவதை வாழ்க்கையின் தேவையாக வரித்துக்கொண்டவர்களுமே முன்னணியில் நிற்பர். பெண் ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான போராட்டத்திலும் இதுவே உண்மையாகும். இவர்களிடம்தான் சீதனமுறை ஒழிக்கப்பட வேண்டுமா? இல்லையா என்பதை நாம் கேட்கவேண்டும்.

சீதனமுறையைப் பேண விரும்புபவர்களும், அதனால் பாதிப்படையாதவர்களும் சமூகத்தின் மனமாற்றத்தைப் பற்றியே உரக்கப் பேசுவர். இவர்கள் கூறுவதுபோல தானாகவோ, அல்லது

பிரச்சாரத்தால் மட்டுமோ மனமாற்றம் எதிபடுவதில்லை. போராட்டத்துக்கூடாகவே பெரும்பாலான மக்களின் மனங்கள் மாற்றமடைவதை வரலாற்று அனுபவங்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

அனைவருக்கும் சுதந்திரமும், சுபீட்சமும், நல்வாழ்வும் தரவல்ல ஒர் அடிப்படைச் சமுதாய மாற்றத்திற்கான போராட்டமே அனைத்துப் பிரச்சனைகளுக்கும் தீர்வு என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை. ஆனால் அத்தகைய மாற்றத்திற்கான போராட்டம் சடுதியாக ஏற்படுவதில்லை. தீன்று நாம் எதிர்கொள்ளும் ஒவ்வொரு போராட்டமும் அதனை நோக்கிய நகர்வாகவே இருந்து வருகிறது. அத்தகைய போராட்டத்திற்கும் சரிபாதிக்கெதற்கையான பெண்களின் ஒடுக்குமுறைகளுக்கெதிரான விழிப்புணர்வு முன்னிபந்தனையாகிறது.

சீதனமுறை என்பது தனியுடமை அமைப்புக்கு உட்பட்ட ஒரு சொத்துப் பரிமாற்றமே. இதனை ஒழிப்பதற்கு தனியுடமை ஒழிக்கப்படும்வரை காத்திருக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. சட்டத்தால் இதனைப் புரணமாக ஒழிக்கமுடியாவிட்டாலும் அதன் பாதகமான அம்சங்களை இவ்வாறும் செய்ய முடியும்.

சுரண்டல், கைலஞ்சம், சுறுப்புச் சந்தை, கொடுவட்டி, கொள்ளைலாபம், சொலை, சுளவு, பாலியல் வன்முறை இவற்றையெல்லாம் சட்டத்தால் நுற்றாக ஒழித்துவிட முடியாது என்பது உண்மை. அசுரகாக சட்டங்கள் இயற்றப்படாதிருந்தால் எமது சமூகத்தின் இன்றைய நிலை என்னவாக இருக்கும்? அதுபோல பெண் ஒடுக்கமுறையைப் பேண உதவும் சீதனமுறையை ஒழிப்பதற்கு சட்டம் இயற்றப்பட வேண்டும்.

சட்டம் என்பது அதனை மீறலோடுக்க எதிரான தண்டனையைத் தீர்மானிப்பதுடன் மட்டும் நின்றுவிடுவதில்லை. தவறான தடத்தைக்க எதிரான, அல்லது உரிமையை உறுதிப்படுத்தும் வலுவான பிரச்சாரமாகவும் அமைகிறது. அது ஏற்று நடப்பவர்களுக்கு ஒழுக்கத்தைப் பேண உதவும் ஊக்கியாகவும், மீற முயல்வோருக்கு தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டும் மன உறுத்தலாகவும் அமைகிறது. எனவே இந்தியா போன்ற நாடுகளில் இது போன்ற சட்டங்கள் தோல்வியடைந்ததை உதாசனமாகக்கொண்டு சட்டத்தின் அவசியத்தை நாம் குறைத்து மதிப்பிட முடியாது.

இதற்கு அறுபதுகளின் நடுப்பகுதிகளில் இங்கு நடைபெற்ற தீண்டாமைக்கு எதிரான வெகுஜன இயக்கப் போராட்டத்தின் அனுபவங்கள் உதவிகரமானதாகும். 1957ல் இயறப்பட்ட தீண்டாமைக்கு எதிரான தடைச்சட்டம் இயற்றப்பட்டபோது சமூகத்தில் எந்தவித மாறுதலையும் ஏற்படுத்தாத போதும் 1966க்குப் பின்னர் நடந்த தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன இயக்கப் போராட்டத்தில்

அதன் நியாயத்தன்மையை சட்டரீதியாக உறுதிப் படுத்தியதில் அச்சட்டம் உதவியாக அமைந்தது.

அதுபோன்றே சீதனமுறையை வலுப்படுத்திவரும் தேசவழமைச் சட்டத்தையே சாதி ஒடுக்குமுறையை நியாயப் படுத்தியவர்கள் அன்று சுமக்குச் சாதகமாக முன்வைத்தனர். எனவே சீதனமுறைக் கெடிரான சட்டம் இயற்றப்படுவதுடன் அதனை அமூல் நடத்துவதற்கான பெண்கள் இயக்கங்கள் நாடு முழுவதும் உறுதியாக முன்னெடுக்கப் படவேண்டும்.

தேசவழமை என்ற பெயரில் காலனித்துவவாதிகள் தமது காண்களை இந்த மண்ணில் இறுகப் பதிக்க இயற்றிய சட்டங்களை சாட்டாக வைத்து எமது வாழ்வை மேலும் சுமையாக்க முடியாது. பெண் அடிமைமுறையையும் ஆண், பெண் சமத்துவபின்மையையும் சாதி, சமய வழக்காறுகளையும் பேணும் தேசவழமைச் சட்டத்தின் தவறான பகுதிகள் விலக்கப்பட வேண்டும்.

பெற்றோரின் சொத்துக்கள் பிள்ளைகள் அனைவருக்கும் சமமாகப் பகிர்ந்தளிக்கப்படுகிறபோது அங்கு ஏற்றுக்காழ்வர்கள் நிலை இடமிருக்காது. பெற்றோரிடமிருந்து இறவாருக்கும் பங்கு கிடைப்பதால் இல்லறத்தில் இணையும்போது ஏற்படும் உறவு, பொருளாதார உறவாக இல்லாமல் அன்பும், பண்பும், அறிவும் அகற்க அடிப்படையாக அமையும் வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. பெண் ஒடுக்குமுறைக்கெதிராக சட்டக்கால் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டாலும் ஆணும், பெண்ணும் மணவாழ்க்கையில் சமத்துவமாக இணையும் இப்புதிய கலாச்சார வாழ்வை சட்டக்கால் கொண்டுவர முடியாது. இத்தகைய வாழ்வை சட்டக்கை கடினமாகக் கொண்டு கருத்து மாற்றத்தை ஏற்படுத்த பத்திரிகைகள், வானொலிகள் போன்ற பிரச்சார சாதனங்களின் மூலம் பிரச்சாரக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும். இத்தகைய திருமணங்களைச் செய்பவர்களை சமூகம் வாழ்த்தி வானேற்பதுடன், அவர்களது நல்லாழ்விற்கான அடிப்படைத் தேவைகளிலும் அரசு மிகுந்த கவனம் செலுக்க வேண்டும்.

மாற்றப்பட முடியாதவை என்று எமது சமூகம் கருதிய பல்வேறு நடைமுறைகள் எமது கண்களின் முன்னால் மாற்றமடைந்துள்ளன. பெண்கள் கும் விழிப்புணர்வை மேலும் வளர்ப்பதுடன், மாணிடநேயம் கொண்ட ஒரு, புதிய சமூகாய மாறுகலை விரும்புகின்ற கல்வியாளர்கள், கலை இலக்கியத் துறையினர் அனைவரும் இச்சீதனமுறையை ஒழிப்பதில் சுணை நின்றால் மக்களின் ஓக்கூமைப்புடன் பெண் ஒடுக்குமுறையின் பொருளியல் வடிவங்களில் ஒன்றான சீதனத்தை இல்லாமல் ஒழிக்கமுடியும். ★

போளில் பிரேத்திது

மரபசான்

[உலகின் மிகச் சிறந்த சிறுகதை ஆசிரியர்களுள் ஒருவராகப் போற்றப்படும் மரபசான் இறந்து நூறு ஆண்டுகள் (1850—1892) ஆகின்றன. பிரெஞ்சு மத்தியதர மக்களின் வாழ்க்கையையும், போளில்போது ஜெர்மனியப் படைகளால் பிரெஞ்சு மக்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகளையும் இவரது படைப்புகள் வெளிப்படுத்தின. அந்நியப் படைகளின் மனிதாபிமானமற்ற குரூரச் செயல்களைக் கருவாகக் கொண்ட இச் சிறுகதை அகிலனின் மொழி பெயர்ப்பில் வெளியான “மரபசானின் சிறுகதைகள்” என்ற தொகுப்பிலிருந்து பிரசுரமாகிறது]

போர்களத்தில் நடக்கவில்லை இது; போர் நடந்த சமயம் எங்கள் கிராமத்தில் நடந்த கதை:

பிரான்னை ஜெர்மனியர்கள் படையெடுத்து வந்தபோது, நான் பிரெஞ்சுக் கிராமம் ஒன்றில் வசித்துவந்தேன். என்னுடைய பக்கத்து வீட்டுக்காரி ஒரு பைத்தியம். அவளுக்கு இருபத்தைந்து வயதானபோது, ஒரு மாத காலத்தில் மூன்று பேர்திர்ச்சிகள் சேர்ந்தாற்போல் அவளை நிலைகுலைய வைத்தன. தன்னுடைய

அன்புக் கணவன், அருமைக் குழந்தை, தகப்பனார் இவர்களை ஒருவர் பின் ஒருவராய் தொடர்ந்து பறிகொடுத்தான். அதனாலேற்பட்ட பைத்தியம் பின்பு தீரவேயில்லை. அதற்கு முன்பு அவள் நன்றாகத்தான் இருந்தாள்.

பைத்தியம் என்றால் யாருக்கும் அவளால் தொல்லை கிடையாது. எந்த நேரமும் படுக்கையில் ஆடாமல் அசையாமல் படுத்திடுப்பாள். கண்கள்தான் அசையும்; காற்றுத்தான் சாப்பாடு.

ஆரம்பத்தில் உறவினர்கள் சிலர் வைத்தியம் செய்யப் பார்த்தார்கள். பலனில்லை. படுக்கையை விட்டு அவளை மெல்லத் தூக்க முயற்சித்தால்கூட அவள் பொறுக்கமாட்டாள். தன்னைக் கொல்ல வருவதுபோல் கூச்சலிட்டு ஊர் கூட்டுவாள். அவள் வம்புக்கு யாரும் போகாசுவரையார் வம்புகூட அவள் போனதில்லை தன்னைத் தொந்தரவு படுத்துவதாக நினைத்தால் பயங்கரமான கூச்சலிடுவதோடு சரி.

எப்போதும் ஒரே படுக்கை, சத்தப்படுக்கைவதற்கும், குளிப்பாட்டுவதற்கும், மாற்றுடை உடுக்கைவதற்கும், படுக்கை விரிப்பை மாற்றுவதற்கும் மட்டிலுமே கட்டாயத்தின் பேரில் அவளை எழுப்பி படுக்க வைத்தார்கள்.

அவள் கொஞ்சம் பணக்காரி. ஆகவே நம்பிக்கை நிறைந்த வேலைக்காரி ஒருக்கியிடம் பெற்றுப்பை ஒப்புத்துவிட்டு உறவினர்கள் விலகிக்கொண்டனர். வேலைக்காரர் கிழவி தங்கமானவள். கைக்கழந்தைக்கே கட்டாயத்தின் பேரில் பாலாட்டுவது போல், மிகவும் கிரமப்பட்டு ஏதாவது அகாரத்தை அவளுக்கு கரைத்துக் கொடுப்பாள்.

சாவின் கொடுமையால் கலங்கிப்போன அந்த வேதனை நிறைந்த மனத்தில் என்னதான் நடந்துகொண்டிருந்ததோ? யாருக்கும் எதுவும் தெரியாது. ஒன்றையும் அவள் வாய்விட்டுச் சொல்ல

வில்லை. செத்துப்போனவர்களைப்பற்றி அவள் நினைத்துக் கொண்டிருந்தாளா? அல்லது நடந்தது ஒன்றுமே தெரியாதபடி அந்த மூளை குழம்பிப்போயிருந்ததா? அல்லது தண்ணீர்த் தேக்கத்தின் பயங்கர ஆழம்போல் அந்த நினைவுகள் அவளிடம் ஆழம் பதிந்து விட்டனவா?

பதினைந்து வருஷங்கள் அவள் இப்படியே படுக்கையில் கிடந்தாள்.

பாழாய்ப்போன போர் மூண்டது. டிசம்பர் மாதத் தொடக்கத்தில் ஜெர்மனிர்கள் எங்கள் கிராமத்தில் நுழைந்தார்கள். நேற்றைப்போல் அங்க நிகழ்ச்சிகள் நினைவிக்கு வருகின்றன. ஊருக்குள் சூளிர்தாங்க முடியவில்லை; கை, கால்களை அசைக்க முடியாதபடி இழுத்துப் போர்த்துக்கொண்டு நான் சன்னலருகில் நாற்காலியில் முடங்கிக் கிடந்தேன். வாசலில் மிதியடிகளின் கனமான ஒசை கேட்டது — பார்த்தேன். எதிரிப்படைகள் இயந்திரங்களைப்போல் கடந்து சென்றன.

திடீரென்று ஓரிடத்தில் நிறுத்தி, அவர்களை பகுதி பகுதியாகப் பிரித்து ஒவ்வொரு வீட்டுக்கும் அனுப்பினார்கள். எப்பங்கிருப்பதினேழு பேர். எப்பக்கத்து வீட்டுப் பைத்தியக்காரிக்குப் பன்னிரண்டு பேர். இவர்களுக்கு உணவு முதலிய எல்லாத் தேவைகளையும் கொடுத்து நாங்கள் அவர்களது மனங்

கோணா தபடி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்! அடுத்த வீட்டுக்கு வந்தவர்களில் ஒரு மேஜரும் இருந்தான். மனிதத் தன்மையற்ற மிருகம் அது.

ஆரம்பத்தில் சில நாட்கள் எல்லாம் சரியாகப் போய்விட்டன. வீட்டுக்காரிக்கு உடல் நலமில்லாமல் படுக்கையில் கிடக்கிறாள் என்பதை வேலைக்காரி அந்த மேஜரிடம் சொன்னாள். அதை அவன் சட்டை செய்யவில்லை. உடையவள் இல்லாமலேயே அவர்களுக்கு அங்கே ராஜ உபசாரம் நடந்தது.

ஆனால் மேஜருக்கு என்னமோ, வீட்டுச் சொந்தக்காரி ரேறில் வந்து தங்களைக் கவனிக்காதது, கிடரென்று உறுத்தத் தொடங்கியது; வேலைக்காரியை அதட்டினான்.

“பதினைந்து வருஷமாய்ப் படுக்கையில் கிடக்கிறாளா? என்ன கதை இது! இதை எல்லாம் நம்பமுடியாது; ஏன், எங்கள் எதிரில் வரக்கூடாதோ? எங்களிடம் பேசக்கூடாதோ? எங்களைப் பார்க்கக்கூடாதோ? அவளுடைய மரியாதை குறைந்து விடுமோ? திமிர் பிடித்தவள்!”

அவளை உடனே பார்த்தாக வேண்டுமென்று உறுமினான் மேஜர். வேலைக்காரி பைத்தியம் பாடுக்திருந்த மாடியறைக்கு அவளை அழைத்து சென்றாள்.

“இதோ பார். உன்னை நாங்கள் எல்லோரும் பார்க்க வேண்டும், படுக்கையை விட்டு எழுந்து உடனே கீழே இறங்கி வா.”

அவள்தான் எதற்கும் வாய் திறந்தே பதில் பேசுவதில்லையே. விழிகளைத் திசுப்பி அவளை புரிந்து கொள்ளாமல் பார்த்தாள்.

“இந்த மாதிரிக் கர்வத்தை அலட்சியத்தையும் என்னால் பெரிருக்க முடியாது. நீயாகப் படி இறங்கிக் கீழே வருகிறாயா? அல்லது உன்னை வரப்பண்ண வேண்டுமா?”

அவள் அவன் பேச்சைக் காதில் போட்டுக் கொண்டதாகவே தெரியவில்லை. ஆடாமல் அசையாமல் அவளை வெறித்துப் பார்த்தாள். அவனுக்கோ ஆத்திரம் பற்றிக் கொண்டது.

“நாளைக்கு நீயாக இறங்கி வராமல் இரு. அப்புறம்...” பேச்சை முடிக்காமல் அவன் போய்விட்டான்.

பதற்றமடைந்த வேலைக்காரி மறுநாள் அவளுக்கு உடை மாற்றுவதற்கு முயற்சி செய்தாள்; முடியவில்லை. ஒரே கூச்சல்; குழப்பம்; தன் பலமெல்லாம் சேர்த்துப் பைத்தியம் வேலைக்காரியைப் பக்கத்தில் அண்டவிடாமல் செய்தது. சத்

தத்தைக் கேட்டு மேஜர் மரடியு
றைக்குள் ஓடி நுழைந்தான்.
பணிப்பெண் அவன் கால்களில்
வீழுந்து கதறி அழுதாள்.

“ஐயா, கொஞ்சம் இரக்கம்
காட்டுங்கள். அந்த அம்மாளுக்கு
புத்தி சரியில்லை. தயவு செய்து
மன்னித்து விடுங்கள். நம்முடைய
பேச்சை அது புரிந்துகொள்ள
வில்லை”

மேஜர் ஒரு கணம் திகைத்
தான். தன்னுடைய போர் வீரர்
களை விட்டு அவளைத் தரதர
வென்று இழுத்துவரச் சொல்லி
யிருக்கலாம். அப்படிச் செய்யா
மல் பயங்கரமாய்ச் சிரித்தான்.
பிறகு ஏதோ ஜெர்மன் மொழி
யில் வீரர்களுக்கு உத்தரவிட்
டான்.

அடிபட்டு விழுந்த மனித
னைத் தூக்குவதுபோல் வீரர்கள்
அவளை அப்படியே படுக்கை
யோடு தூக்கிக்கொண்டு கீழே
வந்தார்கள். அப்போதும் அவள்
நிர்மதியாகவே சாணப்பட்டாள்.
தன்னைப் படுக்கையிலிருந்து
எழுப்பித் தொல்லை கொடுக்கா
மல் இருந்தால் போதும் என்று
அவள் நினைக்கிற மாதிரித்
தோன்றியது. தனியே ஒரு வீரன்
அவளுக்காக வேலைக்காரி வைத்
திருந்த மாற்றுடைகளைக்
கையில் எடுத்துக்கொண்டான்.

“நீயாக இப்போது உடுத்
திக்கொண்டு, உதவியில்லாமல்
கொஞ்சம் தனியாக நடந்துவர

முடியுமா இல்லையா என்பதைப்
பார்ப்போம்”

பாடை கட்டித் தூக்கிச்
செல்வது போல் அந்தச் சிறிய
ஊர்வலம் வீட்டை விட்டு
வெளியே காட்டுப்பக்கம் கிளம்
பியது. கிராமத்தைச் சுற்றிலும்
அடர்ந்த மலைக்காடு, இரண்டு
மணி நேரம் கழித்து அந்த வீரர்
கள் திரும்பி வந்தார்கள். அதற்
குப் பிறகு அங்கப் பைத்தியக்
காரியைக் காணவே மமயவில்
லை. அவளை எங்கே கொண்டு
போனார்கள்? என்ன செய்தார்
கள்? யாருக்கும் தெரியாது.

குளிக்கால்ம் தெசுடங்கியது.
பசுலும் இரவும் உறையனி
கொட்டி. வீட்டையும் காட்டை
யுகி தன்னுடைய பால்வண்ண
நுரையால் மூடி மறைக்கது-
காட்டுப் புகர்களில் வசித்த
ஒநாய்கள் எங்கள் வீட்டுக் சத
வருகிலேயே வந்து ஊளையிடத்
தொங்கின.

அடுத்த வீட்டுக்காரியின்
நினைவு என்னை வாட்டி எடுத்
தது. ஜெர்மன் அதிகாரிகளுக்குப்
பலமுறை விண்ணப்பம் செய்து
பார்த்தேன். இதற்காக அவர்
கள் என்னைச் சுட்டுக் கொல்லா
மல் விட்டதே பெரிய அதிசயம்.

வேனிற்காலம் வந்து. ஒரு
வளியாகப் போர் வெறியர்கள்
போய் ஒழிந்தார்கள். திரும்பி
வரச்சொல்லி அவர்களுக்கு உத்

ரவு. அவர்கள் போன பிறகு அடுத்த வீடு பூட்டியே கிடந்தது. வேலைக்காரக் கிழவியும் குளிராலும் அவர்கள் கொடுமையாலும் முன்பே இறந்து போனாள்.

யாருக்கும் அந்தப் பைத்தியத்தைப்பற்றி அக்கறை இல்லை. நான் மாத்திரம் இடைவிடாது நினைத்தேன். என்னால் அவளை மறக்கவே முடியவில்லை. அவர்கள் அவளை என்ன செய்தார்கள்? சுட்டில் விட்டு வந்திருந்தால், அவள் எங்காவது எழுந்து போய்த் தப்பியிருப்பாளா? யாராவது அவளை வழியில் கண்டு பிடித்து, அவளுக்கு உதவி செய்து வாழ வைத்திருப்பார்களா? என்னுடைய சந்தேகம் தீர வழியில்லை. நாளடைவில் என் கவலையும் தேய்ந்தது.

வேளிக்காலத்தில் ஒருநாள் வேட்டையாடக் கூட்டுப் பக்கம் கிளம்பினேன். எங்கே பார்த்தாலும் சுட்டிக்குக் கோழிகள் கூட்டம் கூட்டமாய்க் காணப்பட்டன. சுலபமாக நாலைந்து பறவைகளைச் சுட்டு வீழ்த்தினேன். ஒரு பெரிய பறவை மாத்திரம் சற்றுத் தொலைவில், பசர் மண்டிக் கிடந்த ஒரு பள்ளத்தில் தலை கீழாக விழுந்தது.

எடுக்கப் போனேன். பசர்களை விலக்கிப் பார்த்தபோது, என்னுடைய நெஞ்சில் யாரோ ஒங்கி அறைந்த மாதிரி இருந்தது. பறவைக்குப் பக்கத்தில் ஒரு மண்டை ஓடு. அது என்

அடுத்த வீட்டுக்காரியின் மண்டை ஓடுதான் என்பதில் எனக்குச் சந்தேகமே இல்லை!

எத்தனையோ பேர் இந்தக் காட்டில் இறந்துபோயிருக்கலாம். போர்க்காலம் என்கிற வெறியாட்டத்தின்போது எங்கே தான் என்ன நடக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் இந்தக் மண்டையோடு அவளுடையதுதான். ஏன் என்று கேட்டால் எனக்குச் சொல்லத் தெரியாது. என் மனம் சொல்கிறது இது அவளேதான்!

அவர்கள் அவளை அந்த நடுக்காட்டில், கமத்துக் கதறும் பனியில் அப்படியே போட்டு விட்டுப் போயிருக்கிறார்கள். அவள் வழக்கம்போலத் தன் கையையோ காலையோ அணு வளவும் நகர்த்தவில்லை. ஆடர்நக கூடு. கொட்டும் உறைபனி, அன்ன ஆகாரமற்ற தனிமை, ரித்தனைக்கும் அவள் தண்ணை இரையாக்கியிருக்கிறாள்.

ஒநாய்கள் அவளை விழுங்கியிருக்கின்றன. பறவைகள் அவளுடைய துணிக் கிழிசல்களால் கூடு கட்டியிருக்கின்றன. மீக மிருந்த சில எலும்புகளையுள் மண்டையோட்டையும் நாசு பொறுக்கிக்கொண்டேன்.

கடவுளே! இனிவரும் நம்முடைய எதிர்காலச் சந்ததிகளாவது இந்தப் போர் என்ற கொடுமையை மீண்டும் ஒரு முறைகூடக் கண்ணால் காணாமல் வழட்டும். ★

சூழலின் சூழலிய்ய

✪ கருணாகரன்

நேற்றுப் பின்னேரம்

அலுவலகத்திலிருந்து வருகையில்

உன் வீட்டைப் பார்த்தேன்

கறுப்பு மல்லிகைகள் பூத்திருக்க

அந்தச் செடிகளுக்கு

உன்னுடைய தம்பி வெந்நீர் விட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

ஒரு குழந்தை!

கிணற்றுக் கட்டில் தவழ்ந்து விழையாடிக் கொண்டிருந்தது.

நீ சுவரில் கரிக் கட்டியால்

எதையோ கிறிக்கிக் கொண்டிருந்தாய்

உன்னுடைய அம்மா

வாசல் கதவை பாக்குவெட்டியால் பிளந்து கொண்டிருந்தாள்

பின் வளவில்

பயிர் எல்லாவற்றையும்

ஆடுகளைக் தின்னவிட்டுக் கொண்டிருந்தார்

உன் அப்பா.

இன்னும் வழக்கைத்தலை அப்படித்தான்

எண்ணெய் வழிந்தபடி

இன்றைக்குத்தான் எல்லாம்

நல்லபடி நடக்கின்றன என

பக்கத்து வீட்டுமாமா பூரித்தபடி நின்றார்.

உன் அக்காமட்டும்

கோபமும் துக்கமுமாக நின்றாள்

என்னைப் போல

★

போரும் பரிவும்

மக்கள் ஒடுக்குமுறைக்கு உள்ளாகும்போது அவர்கள் ஏன் போராடக்கூடாது. போராடுவது சரியென்றே நான் நம்புகிறேன். உலகத்தில் மனிதரெல்லாம் ஒருவரை ஒருவர் நேசிக்கும்போது துர்க்குணம் கொண்ட ஒரு சிறு கம்பலால் மக்கள் சீர்கெடுக்கப்படுகிறார்கள் என்று மதிப்பிற்குரிய கணவான்கள் அவர்களை தீவிரவாதிகள் என கண்டனம் செய்கிறார்கள். நன்றாக உண்டு கொழுத்திருப்பவர்கள் மற்றவர்களை நேசிப்பவர்களைப் போல் இருக்கமுடியும். பட்டினி கிடப்பவர்களால் உண்டு கொழுத்திருப்பவர்களை நேசிக்கமுடியாது. — ஜோசன்

புலம் பெயர்வு புதிய இனக்கியமும்

பேராசிரியர் சி. சிவசேகரம்

தமிழரின் புலம்பெயர்வு தொழில், கல்வி, வசதியான வாழ்க்கை போன்ற பல கர்ரணங்கட்காக நிகழ்ந்துள்ளது. தொழிலுக்காகத் தற்காலிகமாக மத்திய கிழக்கிலும் ஆபிரிக்காவிலும் பிற பிரதேசங்களிலும் வாழும் தமிழர் சொந்த மண்ணையே சார்ந்து உள்ளவர்கள். 1983 வன்முறையை அடுத்துத் தமிழகத்திற் தஞ்சம் புகுந்கோரிற் பெருவாரியானோர் தமது நாடு திரும்பும் நோக்குடனேயே உள்ளனர். தமிழ்நாட்டில் நிலைத்து வாழ எண்ணுவோருக்கு அச் சூழலுக்குத் கம்மைப் பழக்கப்படுத்துவதும் அதனுடன் சங்கம்மாவதும் ஓரளவுக்கேனும் சாத்தியமானது. முற்றிலும் வேறுபட்ட பண்பாட்டுச் சூழல்கட்குள் உந்தப்பட்ட ஈழத்தமிழரின் நிலை வேறு. முக்கியமாக பிரித்தானியாவிலும் கனடாவிலும் அவஸ்திவோவியாவிலும் மேற்கு ஐரோப்பியக் கண்டத்தின் நாடுகளிலும் வாழ்வோரின் புலம்பெயர்ந்த வாழ்க்கை தன்னை இலக்கியத்தில் எவ்வாறு வெளிப்படுத்துகிறது என்பது பற்றிய இக் கட்டுரையின் அடித்தம் ஐரோப்பிய சமூகங்களைச் சார்ந்திருப்பது தவிர்க்கவியலாதது.

1960, 70 களிற் புலம்பெயர்ந்த பல தமிழர்கள் தமிழுணர்வு உடையவர்களாக இருந்துள்ளனராயினும் இவர்களது அக்கறைகள் பொதுவாகச் சமுதாயத்தின் மேல் அடுக்குகளின் கலாச்சாரத் தொடர்புடையவை. 1970களுச் சிறிது முன் பின்னாக லண்டனி விருந்து பாசி தமிழிலும் மீதி ஆங்கிலக்கிலுமாக லண்டன் முரசு என்ொரு சஞ்சிகை வந்திருக்கிறது. இதன் அக்கறைகள் கணிசமானளவு மரபு சார்ந்தவை. அத்துடன் லண்டன் வாழ் வசதி படைத்த தமிழர்களது சுய அடையாளத்தின் நெருக்கடி சார்ந்து அது அமைந்ததில் வியப்பில்லை. கோவில்கள், சங்கங்கள், வாரா வாரம் பிள்ளைகள் தமிழ் படிக்கும் தமிழ்ப் பாடசாலைகள் என்ற விதமாக உருவான அமைப்புகள் யாவமே சுய அடையாளத்துக்கான மன உளைச்சலின் வெளிப்பாடுகள் தாம்.

1980களின் நடுப் பகுதி வரை புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர் கரித்தானியாவிலேயே அதிகளவில் இருந்தனர். 1983ம் ஆண்டின் பேரினவாத வன்முறையைடுத்துத் தமிழ் அகதிகளில் ஓரளவு பொருள் வசதியோ வாய்ப்போ இருந்தவர்களில் அனேகர் பிரித்தானியாவுக்குப் பெயர்வகையே விரும்பினர். அடுத்தபடியாக, அவுஸ்திரேலியாவும் பின்னர், குடியேற்ற வாய்ப்புகளும் அகதிகள் பற்றிய அனுதாபமும் அதிகமாக இருந்த காரணத்தால் கொடிய குளிரையும் மீறி, கனடாவுமே விரும்பப்பட்டன. 1983க்கு முன்னரே சிதறலாக ஐரோப்பிய நாடுகளில் படிப்பு, வேலை வாய்களை நாடிப் போன தமிழ் இளைஞர்கள் இருந்தனர். 1980 பிளின் பிற் கூற்றில் இந்தியாவில் திற்பதம் விரும்பத்தகாதது என்ற நிலையில் மிகுந்த சிரமங்களின் நடுவே மேற்கு ஐரோப்பாவின் பல வேறு நாடுகளிலும் தமிழர்கள் தஞ்சமடைந்தனர். இவர்களிற் சிலர் தமது குடும்பத்தின் மூத்தவர்களை வரவழைத்துள்ளனராயினும் புகிதாகப் புலம்பெயர்ந்தோரிற் பெரும்பாலானோர் இளைஞர்களே. இவர்கள் வாழ்ந்துவரும் சூழல்கள் இவர்களது புலம்பெயர்வின் நெருக்கடியை மேலும் கூரியதாக்கியுள்ளன. இவர்களிற் பெருவாரியானோர் வசதி தேடி நாட்டை விட்டு ஓடியவர்களல்லர். பலர் உயிருக்கு அஞ்சி வந்தோர். புகலிடத்தில் இவர்கள் தேடிய அனுதாபம் தொடக்கத்திற் சிறிது கிடைத்தாலும், காலப்போக்கில் அந்நியராகவும் கறுப்பராகவும் இவர்கள் அடையாளங் காணப்பட்டது மட்டுமன்றி, ஒட்டுண்ணிகளாகவும் வேண்டாத விருந்தாளிகளாகவும் வெறுத்தொதுக்கப்படும் நிலைக்கு உள்ளானார்கள்.

என்றாவது நாடு திரும்புவோம் என்ற எதிர்பார்ப்பு எல்லா அகதிகட்கும் இருப்பது இயல்பு அந்த நம்பிக்கையை இடந்த சூழ்நிலையில் கூட புகலிடத்தினர் அவர்களை அந்நியமாகக் கருதும் போது அவர்களது சுய அடையாளம் மேலும் வலிதாக அவர்களது தாய்நாட்டைச் சார்ந்திருப்பது இயல்பானது. இந்த வகையிற் பலஸ்தீன அகதிகளது நிலையுடன் தமிழ் அகதிகளின் நிலையை ஒப்பிடலாம். இங்கு பலஸ்தீன அகதிகளின் நாற்பது வருடங்கள் வரையிலான கால இடைவெளியை நாம் கருத்திற் கொள்ளல் அவசியம். புலம்பெயர்ந்த பலஸ்தீன அகதிகளிற் கணிசமானோர் புகலிடத்திலேயே நிரந்தரமாகக் குடியேறக் கூடுமாயினும், பலஸ்தீனமே இன்னமும் அவர்களது மனதில் அவர்களது மண்ணாகக் தெரிகிறது. இது மண்ணுக்கும் மனிதனுக்குமுள்ள உறவு. எனவே தமிழ் அகதிகள் ஈழ மண்ணுடனான தம் பற்றை புலம்பெயர்வால் அறுப்பது எளிதில் நடக்கக் கூடிய ஒன்றல்ல. ஆயினும் நீண்டகாலமாகப் புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்தோர், முக்கியமாக ஒரு தலைமுறைக்கும் அதிகமாக வாழ்ந்தோர், சொந்த நாடு திரும்புவது எளிதற் சாத்தியமாகாது.

புலம்பெயர்ந்த தமிழர் மத்தியிலே தம் சுய அடையாளம் பேணுவதுபற்றி வேறுபட்ட கண்ணோட்டங்கள் உள்ளன மரபில் உள்ளவற்றில் எதை எவ்வாறு பேணுவது, புதிய சமுதாயச் சூழலுக்கேற்ப நமது வாழ்க்கை முறையை எவ்வாறு அமைப்பது என்பன பற்றிய தெளிவினங்கள் மிக அதிகம். மரபு பேணல் மேலோட்டமாகவும் குருட்டுத்தனமான பழமைவாதம் சார்ந்தும் அமைகின்ற அதேவேளை, வாழ்க்கைமுறை புதிய சமுதாயச் சூழலின் நெருக்கடிகளுக்கு எதிர்த்து கொடுத்து மாறி வருகிறது. இவை பற்றிய ஆழமான சிந்தனையோ, எதிர்காலம் பற்றிய தீர்க்கமான பார்வையோ இல்லாது மரபு பற்றியும் தமது தனித்துவம் பற்றியும் பேசுவோர் மதச்சடங்குகளையும் சமுதாயச் சடங்குகளையும் மூன்புகற்றவற்றை மீண்டும் ஒப்பிப்பதையுமே தமது சுய அடையாளம் பேணும் வழிகளாகக் காண்கின்றனர்.

இத்தகைய சூழலில் வெளிவரும் வியாபார ஏடுகளிற் சமுதாயம் பற்றிய ஆழமான அக்கறையைக் காண்பது கடினம். இவற்றுள் செய்திப் பத்திரிகைகளாக வருபவை தரத்தில் மிகவும் குறைந்தும் பரபரப்பான செய்திகட்கே முக்கியத்துவம் அளித்தும் வருகின்றன. ஈழத்தின் அரசியல் நெருக்கடி பற்றியும் தமிழ் மக்களது விடுதலைப் போராட்டம் பற்றியும் ஆழமான ஆய்வுகளை விட அவரவரது சார்புகட்கேற்பச் செய்திகளைத் தெரிந்தும், திரித்தும் போடும் தன்மையும் அதிகம். சில பிரபல எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்கள் தொடர்ச்சியாகவும் இடைவிட்டுக் வெளிவந்தாலும் பொழுது போக்கு அம்சமே முதன்மை பெறுகிறது. புலம்பெயர்ந்த வாழ்க்கையின் நெருக்கடிகளைப் பிரதிபலிக்கும் ஆழமான எழுத்துக்களை வியாபார ஏடுகளிற் காண்பது அருமை. இத்தகைய அக்கறை சிற்றேடுகளிலேயே அதிகமாகக் காணப்படுகிறது.

சிற்றேடுகள் தரமான எழுத்துப் பற்றிய அக்கறை காட்டுவதால் ஒரு பிரசுரம் சிற்றேடு என்பது நல்ல படைப்புக்கு உத்தரவாதமல்ல. சிற்றேடுகளின் தரம் அவற்றின் பின்னணியில் உள்ளவர்களது அக்கறைகளினாலும், இலக்கியம் பற்றியும், சமுதாயம் பற்றியும் அவற்றில் எழுதுவோரது கண்ணோட்டங்களாலும் நிர்ணயமாகிறது. ஏட்டின் அமைப்பு பற்றிய தெளிவான கண்ணோட்டத்துடனும் கொடங்கித் தொடர்ந்து வெளிவருவன அதிக மில்லை. ஒவ்வொரு நாட்டிலும் உள்ள அகதி வாழ்வின் நிலையும் ஏடுகளின் தரத்திற்கும் எண்ணிக்கைக்கும் முக்கிய பங்களிக்கிறது எனலாம். அகதிகள் சுதந்திரமாக நடமாட வசதியில்லாத ஜேர்மனியில் சிற்றேடுகள் கருத்துப் பரிமாறலுக்கு உகந்த ஒரு வாய்ப்பாக இருந்தன. தூண்டில் ஒரு கருத்தப் பரிமாற்ற களமாக ஐந்து வருடங்கள் மட்டில் நடந்தது இவற்று அகதிகளின் நலன் சார்ந்த

நிறுவனமொன்றின் ஆதரவு இருந்தமையும் இதன் நீண்டகால நிலைப்புக்கு ஒரு காரணம். தேனி, ஊதா, புதுமை, நமதுகுரல் போன்ற ஏடுகள் வேறுபட்ட சமூக அக்கறைகளைப் பிரதிபலிக்கும் நோக்குடன் அவற்றில் ஈடுபாடுள்ளோரால் வேறுபடும் கால இடைவெளிகளில் வெளியிடப்பட்டு வந்துள்ளன. பத்திரிகைத் துறை அனுபவபின்மையை விடப் பொருளாதாரம், வநியோகம் என்பன பற்றிய அனுபவமும் அறிவும் போதாமை காரணமாகவே, பத்திரிகைகள் பல தொடங்கிய வேகத்திலேயே முடங்கிவிட நேர்ந்தது.

இத்தகைய சூழலில் வியாபார நோக்கமின்றியும் வெளிப்படையான அரசியல் ஸ்தாபனச் சார்பின்றியும் தொடர்ந்து வரும் பத்திரிகைகளில் நோர்வேயிலிருந்து வரும் சுவடுகள் (மாசிகை) சக்தி (காலாண்டு), பிரான்ஸிலிருந்து வரும் ஓசை (காலாண்டு), மெளனம் (காலாண்டு) தாய்லாந்திலிருந்து வரும் அ ஆ இ (காலாண்டு) ஸ்வீட்சலாந்தின் மனிதம் (இரு மாதம்), கனடாவிலிருந்து வரும் நான்காவது பரிமாணம் (மாசிகை) போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கவை. காலம் என்ற கனதியான ஏடு சில காலம் கனடாவிலிருந்து வந்து நின்றது. லண்டனிலிருந்து வந்த பனிமலரும் கனதியான எழுத்து முயற்சியில் அக்கறை காட்டியது. பத்து இதழ்களுடன் நின்றுவிட்டது.

கனடாவிலிருந்தே அதிகப்படியான 'செய்தி' ஏடுகள் வெளிவருகின்றன. உலகத் தமிழர், மஞ்சரி, தாயகம், கனடா ஈழாாடு, சக்தி ஆகியன உட்பட 10 வார ஏடுகள் உள்ளன. எல்லாவற்றையுமே பார்க்கும் வாய்ப்புக் கிடைப்பதில்லை. பாரிஸ் ஈழநாடும் அங்கு பதிப்பாகிறது.

டென்மார்க்கில் தமிழர் பெருந்தொகையாக இருப்பதாகக் கூற முடியாது. ஆயினும் அங்கிருந்து சஞ்சீவி என்ற ஏடு கடந்த மூன்று நான்கு வருடங்களாக வருகிறது. லண்டனில் எத்தனையோ மடங்கு அதிகமான தமிழர் தொகை இருந்தும் தமிழர்கட்கான ஒரு தரமான ஏட்டை இதுவரை தொடர்ச்சியாகக் கொண்டுவர முடியவில்லை. வியாபார நோக்குடைய செய்தி ஏடுகளின் நடுவிற, 'தமிழோசை' என்ற தரமான ஏட்டை நடத்தும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டுத் தோல்விண்டது. இதன் பின், 'இந்தியா டுடே' பாணியில் 'நாழிகை' என்று ஒன்றைக் கொண்டுளும் முயற்சி மூன்று இதழ்களின் பின் இன்னமும் தடுமாறிக்கொண்டிருக்கிறது. ஈழ பூமி இடையிடையே வருகிறது மற்றப்படி பிற ஐரோப்பிய நாடுகளுடனும், கனடாவுடனும் ஒப்பிடுகையில் பிரித்தானியத் தமிழேடுகளின் நிலை பல கேள்விகளை எழுப்புகிறது. அவுஸ்திரேலியாவில்

ருந்து மரபு, அக்கினிக் குஞ்சு என்ற இரண்டு ஏடுகளைக் கண்டிருக்கிறேன். அவை தொடர்ந்தும் வருகின்றன என்றே ஊகிக்கிறேன். லண்டனில், அண்மைவரை, தமிழ் டைம்ஸ், தமிழ் நேசன் என்ற இரண்டு ஆங்கிலச் செய்தி/அரசியல்/சமூகவியல் ஏடுகள் அனேகமாக மாதம் தவறாது வந்தன. பின்னையது அண்மையில் நின்றுவிட்டது. முன்னையது பன்விரண்டு வருடங்களாக இடையறாது வருகிறது ஆக்கில ஏடொன்றை வெற்றிகரமாக 1981 முதல் நடத்தக்கூடிய லண்டனிலிருந்து இயக்க சார்பற்ற தரமான ஒரு தமிழேட்டை வெளிக்கொண்டு வருவது ஏன் முடியாமலுள்ளது? இது லண்டனிலுள்ள தமிழ்ச் சமுதாயம் ஐரோப்பாவிலுள்ளதிலின்று வேறுபட்டது என்பதைக் குறிக்கின்றதா?

இயக்கச் சார்பான ஏடுகள் பல வருகின்றன. அரசியற் சார்பான கட்டுரைகளும் கவிதைகள் சிலவும் காணப்பட்டாலும் இலக்கியத் தரம் என்பது அதிகம் அழுத்தம் பெறுவதில்லை. விலக்காக எரிமலை என்ற சஞ்சிகை உள்ளது. மாதா மாதம் ஒழுங்காக வரும் எரிமலையில் வரும் ஆக்கங்கள் கருத்துவெறுபாடுள்ளோரும் ஏற்கத்தக்க தரமுள்ளவை. எரிமலையின் உள்ளடக்கம் பெருமளவும் ஈழ மண்ணில் வாழும் படைப்பாளிகளது ஆக்கங்களையே சார்ந்துள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியம் படைக்கிறார்கள். சமூக - இலக்கியப் பத்திரிகைகளை வெளியிடுகிறார்கள். இது எவ்வளவு தூரம் புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியமாக அமைந்துள்ளது என்பது ஒரு முக்கியமான கேள்வி. பெருவாரியானோரின் எழுத்தில் ஈழ மண்ணில் நிகழும் சம்பவங்கள், நிகழ்ந்த சம்பவங்கள், இளமை நினைவுகள் போன்றவைவற்றின் ஆதிக்கம் இன்னமும் மேலோங்கியுள்ளது. இது இயல்பானது. ஏனெனில் சமூக உணர்வுள்ளவர்களும் தமது இருப்புத் தமது சுய அடையாளமும் பற்றி ஆழச் சிந்திப்போரே பெருமளவும் இலக்கிய ஈடுபாடுடையோராக இருக்கின்றனர். இவர்களுக்கு சொந்த மண்ணுடனான பற்று அதிகம். நாடு திரும்புவது பற்றிய நம்பிக்கையே இவர்களிற் பலரது செயற்பாட்டின் உந்து சக்தியாக உள்ளது. எனவே இவர்களது எழுத்தும் இப் பண்பைப் பிரதிபலிக்கிறது. அதே வேளை, புலம் பெயர்ந்த வாழ்க்கையின் அவலங்களையும், நெருக்கடிகளையும் அடையாளங் காட்டும் எழுத்துக்கள் வருகின்றன. கேடீயும் கிண்டலுமான உரைச் சித்திரங்களில் இவை புலனாகும் அளவுக்கு ஆழமான நோக்குடைய படைப்புக்களில் இவை காணப்படுவதில்லை. குறிப்பிடத்தக்க கவிதைகளும், சிறுகதைகளும் ஒரிரு தொடர்கதைகளும் அகதி வாழ்வின் பிரச்சனைகள் பற்றிய நுண்ணுணர்வைக் காட்டுகின்றனவெனினும் புலம் பெயர்ந்த வாழ்க்கை சார்ந்த எழுத்து இயக்கம் என்ற

வகையிலான புலம் பெயர்ந்தோர் இலக்கியம் இன்னமும் தன் தொடக்க நிலையிலேயே உள்ளது:

நல்ல புதிய எழுத்தாளர்கள் சிலர் தோன்றியுள்ளனர். இவ் வீடுதலைப் போராட்டம் எழுப்பிய புதிய கேள்விகளைப் புதிய எழுத்துக்கள் எழுப்புகின்றன. பெண்ணுரிமை, மரபு, மனித உறவுகள் என்பன பற்றி இன்று எழும் கேள்விகள் முன்னைய காலத்தினவற்றை விட மிகவும் சுத்திரமானவை. ஆயினும் புதிய எழுத்தாளர்களுக்குத் தமது எழுத்தின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கான தேவை மிகவும் உள்ளது எழுதுவதற்கான களங்கள் உள்ளளவுக்கு எழுத்தின் மேம்பாட்டுக்கு அவசியமான விமர்சனப் பழக்கம் இல்லை. தரமான படைப்புகளின் பெருவாரியானவை மேற்கே புலம் பெயரும் முன்னமே தம்மை எழுத்துத் துறையில் ஈடுபடுத்தி ஈழத்திலேயே தமது எழுத்துப் பழக்கத்தைத் தொடங்கியவர்களால் அல்லது தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்த காலத்தில் எழுதத் தொடங்கியவர்களால் எழுதப்படுவன என்பது கவனிக்கத்தக்கது. இது காலப் போக்கில் மாறிவிடும். எனினும், தரமான புதிய எழுத்தாளரது உருவாக்கத்திற்கும் வளர்ச்சிக்கும் சடையாக உள்ள ஒரு விஷயம் மிகுதியான சுய திருப்தி. வயது வேறுபாடின்றிப் பல எழுத்தாளர்களையும் பீடித்துள்ள இந்த நேரம், பத்திரிகை வெளியீட்டாளர் பலரையும் கூடப் பாதித்துள்ளது. சாகணைகள் பற்றிய சுயப் பிரதாபங்கள் தமிழகக் கூடப் புதியனவல்ல விமர்சனத்தை வெறுக்கும் இப்போக்கப் பற்றிக் தமிழ் இலக்கியத் துறை கவனங்காட்டுவது அதன் எதிர்காலத்திற்கு அவசியம்.

புகலிடத் தமிழ் இலக்கியம் பற்றித் தமிழக எழுத்தாளர்கள் சிலர் அண்மையிற் புகழ்ந்து எழுதியுள்ளனர். இவர்களது வார்த்தைகள் ஈழத் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் என்ன நடந்து வருகிறது என்ற முழுமையான அறிவின் அடிப்படையில் கூறப்பட்ட கருத்துக்கள் அல்ல. புகலிட எழுத்து என்று இவர்களால் அடையாளம் காணப்படுவது, மற்ற குறிப்பிட்டவாறு, முற்றிலும் புகலிடப் பாங்கான எழுத்தல்ல. அதைவிட ஈழ மண்ணிலிருந்து வரும் சமகால ஆக்கங்கள் பற்றிய அறிவு இவர்களிடம் போதாது இன்றைய தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் ஈழத்துக் கவிதைகளும் சிறுகதைகளும் சிறப்பான இடமொன்றைத் தமக்கென உருவாக்கிவிட்டனவெனில் அதற்கான காரணம் இவை தமது இருப்புக்காகப் போராடும் மக்களின் தேவைகளைச் சார்ந்து இருப்பேயாகும். இவ்வகையிற், கருத்தும் மூனைப்பம் பற்றிய முரண்பாடுகள் எத்தனை இருப்பினும், ஈழ மண்ணிலிருந்து, அம் மண்ணின் நெருக்கடியைச் சார்ந்து எழும் படைப்புக்களே மேம்பாடானவை என எண்ணுகிறேன்.

(சுருதிநிலை)

புலம் பெயர்ந்தோர் தமிழ் இலக்கியம் முழுமையும் முனைப் பும் பெற இன்னமும் காலம் உண்டு. என்பதால் அதன் முக்கியத்துவம் மழுங்கிவிடாது. அதன் எதிர்காலம் புலம் பெயர்ந்த தமிழரின் சுய அடையாளத்தில் மொழி எவ்வளவு முக்கியத்துவம் பெறுகிறது என்பதிலும் தங்கியுள்ளது. இன்றைய காலகட்டத்திற் புலம் பெயர்ந்தோரின் தமிழ்ச் சிற்றேடுகள் முக்கியமான சில பணிகளை ஆற்றுகின்றன. புலம் பெயர்ந்த தமிழர் மத்தியில் அவர்களது இருப்பும் எதிர்காலமும் தொடர்பான காத்திரமான கேள்விகளை எழுப்புவதோடு மட்டுமன்றி, நாட்டின் யுத்தச் சூழலிற் சாத்திய மில்லாத விவாதங்கட்கு அவை ஆரோக்கியமான களங்களாகவும் அமைகின்றன. இச் சிற்றேடுகள் ஒவ்வொன்றினதும் வாசகர் தொகை சிறியது என்பதோடு, இவை கணிசமான பண நட்டத்தைத் தாங்கிக் கொண்டு பிரசுரிக்கும் சிலரது தனிப்பட்ட உற்சாகத்திலேயே தங்கியுள்ளன. இவை எட்டும் வாசகர்வட்டம் விரிவடையவும், நட்டமில்லாது பத்திரிகை நடத்தும் நிலையும் உருவாகாவிடின் இவற்றின் தாக்கம் வரையறைக்குட்பட்டேயிருக்கும்.

புலம் பெயர்ந்த தமிழர் மத்தியில் வீடியோ திரைப்படங்களினதும் தமிழகத்துக் குப்பைச் சஞ்சிகைகளினதும் செல்வாக்கு அதிகம். இன்று இக் குப்பைகட்டுகிரான போராட்டம் அவசியம். புலம் பெயர்ந்த தமிழரது சுய அடையாளம் பற்றிய கேள்விகட்கு மரபைக் குருட்டுத்தனமாகப் பின்பற்றுவதையே பாதையாகக் காட்டுவோராலும், வியாபாரப் பத்திரிகையாளர்களாலும் தகுந்த பதில் தர முடியாது. இவ்வீடத்திற் சிறு சஞ்சிகைகளும் தரமான எழுத்தாளர்களும் கலைஞர்களும் செய்யக்கூடியது அதிகம். சிறு பத்திரிகைகளிடையே கூடிய புரிந்துணர்வும் ஒத்துழைப்பும் பொறுப்புணர்வுள்ள வீமர்சனக் கண்ணோட்டமும் அவர்களது பங்களிப்பையும் பிற நல்ல சமூகச் சக்திகளது பங்களிப்பையும் வலியனவாக்கும். ★

முதுகுச் சுமை

நாம் முன்னே போகவொட்டாமல் இந்தச் சுமை பின்னே இழுக்கிறது. சென்றகாலப் புழுதியுஞ் சருகும் புதிய உதயத்தை மறைக்கின்றன. ... மனுஷ்ய ஜாதி எப்போதும் முன்னோக்கிச் செல்கிறது. எப்போதும் விழிப்புடன் புது நிலங்களைத் தேடி மரணத்தை வெல்லுகிறது. ஜகத்தின் பெரிய சிற்பிக்கு வலக்கை போன்றது. உண்மையைக் கெஞ்சி அறிவுச் சுடர் கொழுத்திய வீதிவழியே செல்லும் பொழுது, யுகத்துக்கு யுகம் வெற்றி கொண்டு முன்னேறும்போது உலகம் முழுவதும் எதிரொலிகேட்கத் தனி ஆரவாரம் உண்டாகிறது. இந்த மனுஷ்ய ஜாதி யுடன் நாம் ஸம நடையாகச் செல்ல விஞும்பினால், இந்த முதுகுச் சுமையை கூச்சப்படாமல் வீசி எறிந்திட வேண்டும்.

மகாகவி பாரதி

342 ஆண்டுகளாக அடிமை இருளில் மூழ்கிக் கிடந்த தென் ஆப்ரிக்கா மீண்டும் சுதந்திர நாடாகத் தலை நிமிர்ந்து நிற்கிறது. ஜனாதிபதி நெல்சன் மண்டேலா உலகத் தலைவர்களுள் ஒருவராக உயர்ந்து நிற்கிறார்.

வதிலும் ஆபிரிக்கம் முடிவும்

இ சோ: பத்மநாதன்

விண் முட்டும் மலைத் தொடரும்
மிக நீண்ட ஆறும்
இருபுறமும் சூழ்ந்து மண் முத்தம் இடும் ஆழி
கொழிக்கின்ற வளம், வைரம், செம்பொன் எல்லாம்

அந்நியர்கள் கொள்ளையிட வாயிழந்து
மூன்று நூற் றாண்டாய் வீழ்ந்த
தென்னகமே, ஆபிரிக்கத் திருநாடே,
அதிர்கிறது, உன் முரசு மீண்டும்!

வீசுகிற காற்று இன்று விடிவுனக்கு
எனச் சொல்லக் கேட்டேன், அம்மா!
நீசுமந்த விலங்கெல்லாம் பொடியாக
இன்று தலை நிமிர்ந்தாய், வாழி!
நாசமுற வந்த பகை ஒழித்து
விடுதலை பெற்ற நாடே வாழ்க!
கூசுநிற வெறியென்னுடீ தீக்குளித்துப்
புதுக் கோலம் கொண்டாய் வாழி!

தடியடி, கண்ணீர்ப்புகை, துப்பாக்கி, சிறைவாழ்வு
என்று தழல்மேல் நின்றபடி
புரிந்த தவமெல்லாம் பலித்திட நீ
விடுதலைப்பூபாளம் பாடும் விடிவிலிது!
நின்மைந்தர் சீறியெழும் வேகத்தில் விலங்கு யாவும்
பொடிபடு நல் வேளையிது!
புதியயுகம் நோக்கி நடை போடு தரயே!

★

சி.வி.யின்

இலக்கிய கோக்தம் பங்களிப்பும்

✽ வெணின் மதிவாணம்

ஏனைய துறைகளைப் போலவே இலக்கியத் துறையும் பல முன்னோடிகளின் முயற்சியினாலும், உழைப்பாலும் வளர்ச்சிகண்டு வந்தவையாகும். இத்தகைய முன்னோடிகளின் ஆய்வினை மேற்கொள்வது ஒரு தனிநபர் ஆய்வாக மட்டும் அல்லாமல் தமிழ் இலக்கியம் பற்றிய ஆய்வாகவும் அமைகின்றது. அத்தகைய அறிஞர்களின் வெற்றிகள் மாத்திரமன்று, தோல்விகள் கூட அடுத்து வருகின்ற தலைமுறையினருக்கு, வழிகாட்டியாக அமையும். இந்தவகையில் ஈழத்து பிரதேச கறுகளில் ஒன்றான மலையாள இலக்கியத்தில் குறிப்பிடத்தக்க தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியவரான சி.வி. வேலுப்பிள்ளையின் இலக்கிய நோக்கையும் பங்களிப்பையும் ஆய்வு செய்ய வேண்டியது சமகால எழுத்தாளர்களின் கடமையாகும்.

சி.வி.யின் ஆய்வினை மேற்கொள்வதற்கு முன்னர் அவரது கட்டுரைகள் அனைத்தும் தொகுக்கப்படல் அவசியம். 'வாழ்வற்ற வாழ்வு', 'எல்லைப் புறம்', 'பார்வதி' ஆகிய நாவல்களும் நூலுருப் பெறவேண்டும். இவை இன்றைய இளைய தலைமுறையினர் அவரது இலக்கிய நோக்கினை சரியாக அடையாளம் காணுவதற்கு உந்துசக்தியாக அமையும். தவிரவும் அவர்பற்றிய ஆய்வினை தொடர்வோர் அவரது காலப்பின்னணியில் வைத்து நோக்குதல் ஆய்நன் சிறப்புக்கு வழிவகுக்கும்.

சி.வி.யின் பணியும் பங்களிப்பும் பன்முகப்பட்டவை. குறிப்பாக அவர் இலக்கிய வாழியாக மாத்திரமன்று அரசியல்வாதியாகவும்

தொழிற்சங்கவாதியாகவும் தொழிற்பட்டவர். இக்கட்டுரை அவருடைய இலக்கிய நோக்கையும், பங்களிப்பையும் பற்றியதாக இருப்பினும் அவரது அரசியல் நிலைப்பாடு, சமூகச் சார்பு, எந்த காலக் கட்டத்தில் எந்த சூழ்நிலையில் தனது பங்களிப்பினை தொடர்ந்தவர், அவரது பங்களிப்பிற்கும் இம்மக்களுக்கும் உள்ள தொடர்பு என்ன? என்ற விடயங்களுக்கு விடை தேடுவதன் மூலம் அவரது மேதாவிலாசத்தை இனங்காணலாம்.

உலகப் பொருளாதார நெருக்கடி, தேயிலை, ரப்பர் என்பவற்றின் சங்கதையை வீழ்ச்சி அடைய நிர்ப்பந்தித்தன. இதன் உடன் விளைவாக அப்போது இலங்கையின் மந்திரியான ஜோன் கொத்தலாவலை மேலதிக தொழிலாளர்களான வேலைநீக்கம் செய்யும் உத்தரவை பிறப்பித்ததுடன், இந்திய வம்சாவழி எதிர்ப்புவாதமும் உக்கிரமடைந்து காணப்பட்டது. இந்திய முதலாளிகளுக்கான எதிரான இந்த வாதம் முழு இந்திய வம்சாவழியினருக்குமானதாக புதிய பரிமாணம் அடைந்ததை ஒட்டி தம்மை ஸ்தாபன ரீதியாக பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியத்தை மனவயக மக்களும், இந்திய முதலாளிகளும் உணர்ந்தனர். 1939ம் ஆண்டு நேருவின் அணுகுமுறையுடன், மனவயக மக்களையும், இந்திய முதலாளிகளும், பெரிய கங்காளிகள் என்போன்ற உள்ளிட்டவர்களுக்கும் - இந்திய காங்கிரஸ் ஒரு பணமான ஸ்தாபனமாக கட்டியெழுப்பப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கோடு அமைக்கப்பட்டது. எனினும், அது இந்திய முதலாளிகளின் நலன் பேணுவதிலேயே தன்னுடைய நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டமை வரலாற்றில் மறக்க முடியாத ஒரு சம்பவமாகும்.

ஏறத்தாள இதை காலகட்டத்தில் அமைக்கப்பட்ட வங்கா சமஸ்தமாச கட்சியின் (Lsspy) தொழிற்சங்கம் மனவயக மக்களிடையே இடதுசாரிக்கருத்துக்கள் பரவ வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தியவுடன் அவர்களும் உரிமை போராட்டத்தை விரைவுபடுத்தியது.

மேற்கூறப்பட்ட வகையில் மனவயக அரசியலில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களும், தாக்கங்களும் இடம் பெற்ற இக்காலகட்டத்தில் தான் சி. வி. வி. அரசியல் பிரவேசமும் இலக்கிய பிரவேசமும் மீளிர தொடங்கியது எனலாம்.

சி. வி. வி. பொறுத்தவரையில் இடதுசாரிக்கருத்துக்களோ, தொழிற்சங்கமோ அவரை கவரவில்லை. 1947ம் ஆண்டு நடந்திய தேர்தலில் சி. வி. உட்பட 7 உறுப்பினர்களும் இலங்கை - இந்தியக் காங்கிரஸ், சார்பாக போட்டியிட்டு வெற்றியீட்டினர். தவிரவும்

எஞ்சிய தொழிலாளர்களின் வாக்குகள் விளைத்தும் இடது சாரிகளுக்கு அளிக்கப்பட்டது. இந்த சம்பவம் சிங்கள முதலாளிகளை அச்சம் கொள்ள வைப்பதாக அமைந்தது. எனவேதான் 1948இல் இவர்களின் வாக்குரிமை பறிக்கப்பட்டது.

இம்மக்களின் வாக்குரிமை பறிக்கப்பட்டதற்கு எதிரான போராட்டங்கள் கிளர்ந்தெழுந்து கொண்டிருந்தன. இச் சந்தர்ப்பத்தில் இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ், சாத்வீகம், அகிம்சை, எவ் பணவற்றினை போதித்ததுடன், தொழிலாளர்களின் போராட்டத்தை சரியான திசைமார்க்கத்தில் இட்டுச் செல்லாமல் தடுத்ததாகவும் அமைகின்றது. இது பற்றி திரு. ச. கீத பொண்கலன் (Guy de Fontgalland) 'Sri Lanka's in Exile என்ற நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளமை அவதானத்திற்குரியது.

"இச் சட்டத்தினால் பாதிப்படைந்த தொழிலாளர்கள், இதனை எதிர்த்து தீவிரமானதும், தொடர்ச்சியானதுமாகிய போராட்டம் ஏதேனும் நடத்தியதாக இல்லை. இவர்களுக்கு தலைமை தாங்கியவர்களே இதற்கு பொறுப்பாளர் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். சரியான திசைமார்க்கத்தில் இந்த தொழிலாளர்களின் போராட்டம் முன்னெடுக்கவில்லை என்பதை காட்டுகின்றது.

இச் சந்தர்ப்பத்தில் சி. வி. உட்பட ஏனைய ஸ்தாயன உறுப்பினர்களும் நடத்திய போராட்டம் ஒரு பயனற்றதானதாகும். கொழும்பில் ஒரு குறிப்பிட்ட நடுத்தர வர்க்கத்தினரையே கொண்டு இப்போராட்டத்தை சாத்வீகம், அகிம்சை என்ற பயனற்ற வழியீ நூடாக நடத்தினர். இந் நிலைமையில் ஏற்பட்ட கொடுமைகள், ஏமாற்றங்கள் என்பவற்றினைக் கண்டு வேதனை அடைந்த சி.வி.யின் குழறலாகவே In Ceylon's Tea Garden என்ற கவிதை தொகுப்பு உருவானது. கவிஞரின் இந்த நூல் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டமையால் அகில உலக மக்களின் பார்வைக்கும் இம்மக்களின் துயர் நிறைந்த வாழ்க்கையை படம்பிடித்துக் காட்டியது. இக்கவிதை தொகுப்பு இரண்டு ஆண்டுகளின் பின்னர் கவிஞர் சக்தி பாலையாவினால் மொழிபெயர்ப்புண்டு "தேயிலை தோட்டத்திலே" என வெளியிடப்பட்டது.

"பேரீகை கொட்டெடி
பேரொலித் துடிப்பும்"

புலந்த லுணர்த்தப்
புரளுமாம் வைகறை
எனத் தொடங்கும் கவிதை வரிகளிலிருந்து

பூக்குமே யந்தப்
புண்ணிய நாள்தனில்
ஆக்கம் புரிந்தவர்
அமைதி இழந்தவர்

என முடியும் கவிதை வரையிலாக இம்மக்களின் வருகை இம் மண்ணில் அவர்கள் அனுபவித்த கொடுமைகள் பண்பாட்டு அவலங்கள் வாழ்வியல் அம்சங்கள் பெண்களின் துயரமான நிலை ஏமாற்றங்கள் சோதனை என்பன தத்துவரூபமாக சித்தரித்துக் காட்டுகின்றார். இந்தவகையில் இக்கவிதைத் தொகுப்பு இம்மக்களின் வரலாற்று ஆவணமாக வரலாற்று பதிவுகளாக காணப்படுகின்றது. இவ்வகையாக மலையக மக்களின் வரலாறு பற்றி கூறும் சி.வியின் பிறிதொரு "நூல் நாடற்றவர் கதை" ஆகும்.

மலையக மக்களின் துயரமான வாழ்க்கை மூறையினை முதல் முகலாக இலக்கிய ரீதியாக எழுத்தில் வடித்தவர் சி.வி வேலுப்பிள்ளை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சி.வி கடைசிவரை தமிழில் கவிதை படைக்கவில்லை என்பது தமிழ் கவிதை உலகில் ஏற்பட்ட ஒரு ஏழ்ப்பாக காணப்படும் அது மலையகத்தில் வளர்ச்சி படைத்த ஏனைய கவிஞர்களால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு இக்குறை நிவர்த்தி செய்யப்பட்டது. இது கவிஞர் கற்ற ஆங்கில பரிட்சையும், கற்ற கல்வியும் காரணமாக அமைந்திருக்கலாம்.

கவிஞர் சி.வியின் கவிதை அவரது காலகட்டத்தில் எத்தகைய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது என்பதை அவதானித்தல் அவசியம். புதுமைக் கவிஞர் பாரதி "மானுடன் தன்னைக் கட்டிய தளையெல்லாம் சிதறிக்" என ஆர்ப்பரிக்கின்ற போது அடிமைத்தனம் வெறும் வர்ணனையாக மாத்திரமன்று மாற்றப்பட வேண்டிய அம்சமாகவே காணப்படுகின்றது. இதனடிப்படையில் சி.வியின் கவிதையில் பார்வையினை பதிக்கும் போது சமூக மாற்றம் தொடர்பாகவோ மக்களை சரியான போராட்ட மாற்றத்தில் திசைதிருப்புவதாகவோ காணப்படவில்லை. கவிஞர் இருக்கின்ற சமுதாயத்தில் காணப்பட்ட துயரங்களையும் வேதனைகளையும், எழுத்து வடிவில் பதித்தாரே தவிர சமூக மாற்றம் தொடர்பான கருத்துக்கள் அவரது கவிதைகளில் காணப்படவில்லை. இது தொடர்பாக அண்மைக் காலக்கட்டுரை ஒன்றில் (தினகரன் 17/04/94)

இரா. சிவலிங்கம் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளமை கருத்தில் கொள்ளத் தக்கது. "ஆத்திரம் கலந்த சோகக் கவிதைகளே, சி.வியின் கவிதைகளாக அமைகிறது. பாரதியை போல எரிமலையை காண முடியாது."

இந்தவகையில் சி.வியின் கவிதை இம்மக்களிடையே ஏற்பட்ட போராட்ட உணர்வுகளையும், காலமாற்றத்தையும் காண தவறியதற்கு அவர் வரிக்குக் கொண்ட உலக நோக்கும், அரசியல் ஸ்தாபனமும் காரணம் எனலாம். கவிஞர் காந்தியச் சிந்தனையின் தாக்கத்திற்கு உட்பட்டவர் என்பதை அவர் எழுதிய "காந்திஜி" என்ற கவிதை மூலமாக அறியலாம். தவிர்வும் இவரை தொழிற் சங்க நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடச் செய்தவரான திரு. கே. ராஜலிங்கத்தின் தர்மமும் காந்திய சிந்தனையில் இவரைக் கவர்ந்தது இந்த துரதிஸ்டமான அவரது நிலைமைதான் கவிஞர் பொதுவுடமை கருத்துக்களாக ஏற்க லீடாமல் தடுத்தது எனக்கருதலாம். இது சி.வி சிறந்த ஒரு வர்க்க சிந்தனையாளராக கவிஞராக அவர் வருவதை தடுத்தது ஸீட்டது எனலாம்.

கவிமணி சி.விபிடம் கவிஞர் தாகூரின் தர்மம் காணப்பட்டது. தனது ஆங்கிலக் கல்வியின் சிறப்பால் கவிஞர் தாகூரின் கவிதைகள் பலவற்றினை கற்கக் கூடிய வாய்ப்பினை பெற்றிருந்தார். தாகூர் இலங்கைக்கு வரும் போது சி.விக்கு வயது 20 ஆகும். அப்போது அவர் ஆசிரியத் தொழிலின் அடிவைத்த காலம். கவிஞர் தாகூர் சந்திப்பு சி.வியை கவிதை துறையில் புதிய திசையில் இட்டுச் சென்றது. அவரது "பத்மினிஜி" என்ற ஆங்கில நாடகம் தாகூரின் நடையில் அமைந்த ஒன்றாகும்.

கவிஞர் சி.வி கவிஞராக மாத்திரமன்று கட்டுரையாளராகவும், நாவல் ஆசிரியராகவும், பன்முகப்பட்ட ஆளுமை பெற்றிருந்தவர் என்பதை அவரது எழுத்துக்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. நாவல்-துறையினை நோக்கும் போது அவர் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் பல நாவல்கள் எழுதியிருந்தார். இவரது குறிப்பிடத்தக்க நாவல்களான "வாழ்வற்ற வாழ்வு" "எல்லை புறம்" (The Border Land) "பார்வதி" "வீடற்றவன்" "இனிப்படமாட்டேன்" என்பன குறிப்பிடத்தக்கவை. இவை மலையக மக்களின் துயர் நிறைந்த வாழ்க்கையினை எடுத்துக் காட்டுவதுடன், இவை அக் காலகட்டத்தின் பதிவுகளாகவும் ஆவணங்களாகவும் காணப்படுகின்றன.

கவிஞரின் இறுதி நூலான “இனிப்படமாட்டேன்” என்ற நாவல் இன்று மதுரை அமெரிக்கன் கல்லூரியில் எம்-ஏ (M.A) உயர் வகுப்பு மாணவர்களுக்கெரிய பாடநூலாக்கப்பட்டுள்ளது. உண்மையில் கவிஞர் சி.வியும் இந்திய தமிழர் என்ற அடிப்படையில் இருப்பவர்களுக்கு ஏற்பட்ட துயர் நிறைந்த வாழ்க்கை இன்னல்களுக்கிடம், கொடுமைகளுக்கும் உட்பட்டுள்ளது தனிர்க்கனியலாத ஒன்று. இக்கவையில் அவரது துன்பம் தோய்ந்த வாழ்க்கையை சுமதாய பகைப்புலக்தில் வைத்து சித்தரித்துள்ளார். இது கவிஞரின் சுயசரிசுகயாக காணப்பட்டனும், மலையக மக்களின் துன்பம் நிறைந்த வாழ்க்கை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டப்படுகிறது.

கவிஞரின் பிறிதொரு நூலான ‘வீடற்றவன்’ என்ற நாவலும் இன்று பத்தனை சிறிபாதா கள்ளியற் கல்லூரி பயிலுகின்ற ஆசிரிய மாணவர்கட்கு பாடநூலாக்கப்பட்டுள்ளது. இது மலையகத்தில் தொழிற்சங்கம் அமைப்பதில் ஏற்பட்ட இன்னல்களை மையமாக வைத்து எழுதப்பட்ட ஒரு நாவலாகும். சி.வியின் நாவல் படைப்பில் மிக முக்கியமான ஒரு போக்கு எனிய நடையில் அமைவதுடன், பேச்சு வழக்கு கணிசமான முறையில் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. குறிப்பாக இது சி வி க்கு இருந்த நாட்டாரியல் பரிச்சயத்தை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. தவிரவும் இன்றைய நவீன இலக்கியத்தில், சமுதாயசார்பு என்ற அடிப்படையில் பேச்சு வழக்கு, மிக முனைப்பான ஒரு அம்சம் என்பதையும் கருத்திற் கொள்வது அவசியமாகும். இது சி.வியின் தனிச் சிறப்புகளில் ஒன்று.

கவிஞர் சி.வியின் முனைப்பான செயற்பாடுகளில் ஒன்று நாட்டுப்புறப் பாடல்களை சேகரிப்பதாகும். மலையக இலக்கியத்தில் நாட்டார் பாடல்களை அச்சில் இடம் பெறச்செய்த முயற்சி தேசபக்தன் கோ. நிடசய்யர் காலகட்டத்திலே தொடங்கி விட்ட போதும் இதனை செம்மையுற சாதித்தவர் சி.வியே. நாட்டார் இலக்கிய ஆய்வு பற்றி பேராசிரியர் க. கைலாசபதி “நாட்டார் ஆய்வு வெறும் ஏட்டுச் சுரக்காய் அல்ல. ஏகாதிபத்திபத்துக்கு எதிரான உலகலாவிய போராட்டமாக திகழ வேண்டும்” என்கின்றார். இத்தகைய ஆய்வு முயற்சிக்கு சி.வியினால் சேகரித்த இந்த நாட்டார் பாடல்கள் பெரும் பயன் உள்ளவையாக அமைந்தது வரவேற்கத்தக்கது. இவரால் சேகரிக்கப்பட்ட நாட்டார் பாடல்கள் தொகுப்பாக தொகுக்கப்பட்டு “மலை நாட்டு மக்கள் பாடல்கள்” என்ற தலைப்பில் வெளியாகியது.

தவிரவும் இவரது இலக்கிய சிந்தனைகளை உலக நோக்கை விஸ்மாஜினி (Vismajani) என்ற பாடல் நடாடும், ‘கே ஃ வெயர்’

(Way Farer) என்ற வசனகவிதை தொகுப்பு, (Born to Labour) (உழைக்க பிறந்தவர்கள்) என்ற விரிவான கட்டுரை தொகுப்பு, 'முதற்படி' என்ற இவரது முதல் கட்டுரை தொகுப்பு என்பனவற்றின் மூலம் அறியலாம். தவிரவும் பத்திரிகைகளில் பெரிய கேள்விக் கித்திரங்கள், பல கட்டுரைகள் என்பனவும் இவரது இலக்கிய ஆளுமைகளை வெளிக் கொண்டதாக அமைகின்றது. இவரால் பல்வேறு சங்கர்ப்பங்களில் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளும் தொகுக்கப்பட்டல் அடிகியம்.

கவிஞரின் இலக்கிய வளர்ச்சியில் கணிசமான அளவு பாறை அமைத்துக் கொடுத்தவர் பேராசிரியர் க. கைலாசபதியே. பேராசிரியர் தினகரன் ஆசிரியராக இருந்த போது சி.வி மற்றும் மலையாள எழுத்தாளர்களை எழுதத் தூண்டியதுடன் மலையாள இலக்கிய வளர்ச்சியினை கண்டு "இலங்கை இலக்கியத்திற்கு மலையாள இலக்கியப் புதிய இரத்தம் பாச்சுகின்றது" என சரியான மதிப்பீட்டையும் செய்தார். தவிரவும் சி.வியின் "மலை நாட்டு மாந்தர் பாடல்கள் என்ற தொகுப்புக்கு முன்னுரையும் வழங்கி இலக்கிய உலகில் சிறந்த அங்கீகாரத்தை பெற்று தந்தவர் பேராசிரியர் க.கைலாசபதியே. எனவேதான் தேசிய இலக்கியத்தில் கைலாசபதியின் பெயர் கவனம் பதிந்துவிட்டது.

கவிஞர் சி.வி பற்றிய ஆய்வுகள் அவ்வப்போது எழுத்தாளர்களினால் முன்வைக்கப்பட்டது. திரு அந்தனிஜீவானின் கட்டுரைகளும், சாரல்நாடனின் ஆய்வுரூலும் (சி.வி சிவ சிந்தனைகள்) இளம் ஆய்வாளர் இரா.ஜெ.ட்ரொஸ்கியின் கட்டுரை, கவிஞர் முரளிதரனின் கவிதை என்பன குறிப்பிடத்தக்கன. இவர்களது ஆய்வில் சி.வி பற்றிய அவையத் தன்மைகளும் கலந்திருக்கின்றன. எனக் கூறின் அது பிழையாகாது.

அண்மையில் தினகரன் பத்திரிகையில் இரா சிவலிங்கம் அவர்களின் கட்டுரை, சி.வி. பற்றிய பூரணத்துவம் இல்லாத ஒன்றாக இருப்பினும் கவிஞர் பற்றிய புறவய ஆய்வுக்கு ஒரு உந்துசக்தியாக அமைந்தது எனலாம்.

தொகுத்து நோக்கும் போது சுமார் 50 ஆண்டுகால இலக்கிய வாதியாக திகழ்ந்த சி.வி. வேலுப்பிள்ளை அடிமை சமுதாயத்தில் பிறந்தவர். அடிமைத்தனத்தை உள்ளும் புறமும் கண்டவர் என்ற வகையில் இம்மக்களின் துயர் நிறைந்த வாழ்வை அறிய உலகிற்கு படம் பிடித்தும் காட்டினார். புரட்சிகரமான குரலோ சமூக மாற்றம் தொடர்பான கருத்துக்களோ இவரது படைப்புகளில்

தமிழிலும் 'சினிமா'?

'திரைப்படம் என்பதே நாடகத்தின் வளர்ச்சிதான் என்று எண்ணிக்கொண்டும் எழுதிக்கொண்டும் இருக்கும் பெரும்பான்மை யான பாமரத் தமிழர்ளிடம் திரைக் கதையென்றாலே அது வசனம்தான் என்ற கருத்து ஆழமாக வேரூன்றி இருப்பதில் வியப்பேதமில்லை. 45 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக தமிழில் வந்து கொண்டிருக்கும் சினிமா இகழ்களும் ஒரு காரணம் தான் அவை திரைக்கதை என்ற பெயரில் அன்றிலிருந்து இன்று வரை வெறும் உரையாடல்களையே வெளியிட்டு வருகின்றன. இதன் காரணமாக, உமராவை முதன்மையாகக் கொண்ட சினிமாவின் ஆற்றல், தனித்தன்மை, சுவைத்தன்மை, கோணம், ஒளியமைப்பு போன்ற எதைப்பற்றியும் ஆழ்ந்த அறிவு இல்லாவிட்டாலும், கதையைக் காட்சிகளாகப் பிரித்துக் கொண்டு உரையாடல்களைச் சுவைப்பட எழுதிவிட்டாலே அது திரைக்கதையாகிவிடும் என்ற தவறான கருத்தை தமிழ்ச் சினிமாக்கலைஞர்களும் பார்வையாளர்களும் ஆதரித்து வளர்த்துக் கொண்டனர். விளைவு, தமிழிலும் 'சினிமா' என்று ஒன்று உண்டு என்பதுகூட உலக சினிமா அரங்கின் சுவைத்துக்கு எட்டாமலேயே இருந்து வருகின்றது.

(யப்பானியத் திரைப்பட மேதை அகிரா குரோசாவின் ரஷோமான் திரைப்படப்பிரதி — தமிழாக்கத்தின் மொழி பெயர்ப்பாளர் குறிப்பிலிருந்து.)

இழைபோடவில்லை. இதற்கு அடிப்படை அவரது உலக நோக்கும், சார்ந்திருந்த அரசியல் ஸ்தாபனங்களும் எனலாம். இது சி.வி.யின் மீது குற்றம் சுமத்தும் ஒன்றல்ல, அவர்மீதான புறவயப்பட்ட ஆய்வேயாகும். சில வரலாற்று உவமைகளை முடிமறைப்பது, திரிப்புடுத்துவது, வரலாற்று குருட்டு தன்மை என்பதை கருத்திற் கொள்ளும் இலக்கிய வாசிகளுக்கு இது சர்ச்சைக்குரிய ஒன்றாக இருக்காது.

ஒரு கறுப்பிட்ட கால கட்டத்தின் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு அடித்தளமிட்டவர், அதனால்தான் கவிஞர் அக்காலகட்டத்தின் இலக்கிய பிரதிநிதியாக விளங்குகின்றார். இன்று மலையாள இலக்கியத்தில் விமர்சனம், ஆய்வு என்பதற்கு பதிவாக பாராட்டே விமர்சனமாகிய அபாச்சிய நிலைக்கு ஆளாகி விட்டோம். இது ஆரோக்கியமான இலக்கியப் படைப்பு வநுவதை கடுக்கின்றது. எனவே மலையக இலக்கியப் படைப்பு இலக்கியவாசிகளை மாத்திரமன்று சிறந்த விமர்சன அறிஞர்களையும் வேண்டி நிற்கின்றது. *

பண்பாட்டின் பேரால் ...4

பனஞ்சீனி

❊ முருகையன்

திண்ணையில் இருந்த ஞானியார் அப்பு நிமிர்ந்து பார்த்தார். செந்திரு வந்திருக்கிறாள் — பல நாட்களுக்குப் பிறகு! வரும் போதே ஏதோ ஒரு பாடலை அவளுடைய வாய் முணுமுணுத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

“என்ன பிள்ளை, காணக் கிடைக்கிறாயில்லை? நீளமான விடுதலை போலே இருக்கு!”

“ஓம், விடுதலை தான், நீண்ட விடுதலை தான்”

“அஞ்சாறு மாதம் இருக்கும். இல்லையா?”

“ம்...ம்... சரியாய் ஆறு மாதம். அரை ஆண்டு. போன தடவை நாங்கள் ‘விடுதலை என்ற விழுமியம்’: அதைப் பற்றிக் கதைச்சுக் கொண்டிருந்தம். இன்றைய மனிசர் பெரிசாய் மதிக்கிற பேறுகளிலே ‘விடுதலை’ முதன்மையானது என்று நீங்கள் விளங்கப் படுத்தினீங்கள். பின்னத்தான்...?”

“பின்னைத்தான்?”

“பெரிசாய் ஒரு விடுதலையை நானும் விடுவம் என்று நினைச்சுப் போட்டு...”

“ஆறு மாதமாய் இந்தப் பக்கமே தலைகாட்டாமல் இருந்திட்டாய். அப்படித் தானா?” ஞானியார், உரத்து, அட்டகாச மாகச் சிரிக்கிறார்.

“இல்லை, அப்பு. சங்கீதச் சோதினைக்காகக் கொஞ்சம் சாதகம் பண்ண வேண்டி இருந்துது. விடாப்பிடியாய்ப் பாடிப் பாடி. தேவையான தரத்தை எட்டிப் பிடிச்ச...”

“எட்டிப் பிடிச்சு?”

“சோதினையை முடிச்சு ..”

“முடிச்சு ..”

“எடுத்த காரியத்திலே வெற்றி கிடைச்ச பிறகுதான் இங்கை வருந்து என்று தீர்மானிச்சென். தீர்மானத்தை நிறைவேற்றின பிறகு சில கேள்விகள் மனத்திலே கிளம்பிச்சதுகள். உடனே வந்திட்டென் — அப்புவைத் தேடிக்கொண்டு” செந்திரு மிகவும் உற்சாகமாய் உள்ளாள்.

“கெட்டிக்காரப் பிள்ளை தான். வருந்தாது ஏதோ பாட்டுடொன்றை முணுமுணுத்துக் கொண்டு வந்தது மாதிரி இருந்துது. என்ன அது?” ஞானியார் கேட்டு வைத்தார்.

“அது... அது... ஒரு பாட்டு!”

“பாட்டு என்றது தெரியுது. என்ன பாட்டு? ஆர் இயற்றினது?”

“நான் தான் இயற்றினது. சொல்லுறன் கேளுங்கோ;

ஒன்று படுமா உலகமிது—

உடைந்து நொருங்கி உள்ளவரை?

ஒன்றை ஒன்று தின்ன வரும்

உள்ளத்தெழுச்சி பல கோடி

கொன்றில் வுலகைத் துண்டுகளாய்க்

கொத்திப் பிளவு செய்து விட

ஒன்று படுமா உலகமிது?

ஒன்று படுமா உலகமிது?

எப்பிடிப் பாட்டு?” பாடலின் முடிவில் ஒரு கேள்வியையும் போட்டு வைக்கிறாள் செந்திரு.

கண்களை முடிச் செந்திருவின் பாடலைச் செவிமடுத்துக் கொண்டிருந்த அப்பு மெல்லக் கண்களைத் திறக்கிறார். “நல்லாய்த் தான் இருக்கு; நல்லாய்த் தான் இருக்கு”

“சும்மா சொல்லாதையுங்கோ அப்பு. படிமம், குறியீடு, கட்டமைப்பு ... எண்டெல்லாம் சொல்லுகின்றே! அடொண்டும் இல்லைத் தானே, இதிலே?”

“அதெல்லாம் பார்த்துச் சரி பிழை சொல்லுறதுக்கெண்டே தனியாய் ஒரு திருக்கூட்டம் இருக்கு. அதைச் சேர்ந்த ஆரிடமாவது தான் உன் அம்சங்களைப் பற்றி விசாரிக்க வேணும். நான் பழங்காலத்து மனிசன். அந்த நாளையிலே... அதாவது எழுபது என்பது ஆண்டு ஒரு நாள் நான் படிச்ச பாடமாக்கி வைச்சு,

என்னுடைய மனத்திலே படிஞ்ச பாடல்களோடே தான், நீ பாடின பாடலையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து நல்லதென்று சொன்னன். அப்பிடிச் சொல்லத் தான் எனக்குத் தெரியும்''

:'சும்மா, விடுகை விடாதேயுங்கோ, அப்பு. நீங்கள் படிக்கிற புத்தகங்களின்ரை முன் மட்டையளை என்டாலும் நான் இடைக்கிடை பார்த்திருக்கிறேன். விமரிசனம் செய்யத் துணிஞ்சிங்கள் எண்டால்' எவளவு ஆழமாய்ப் போவீங்கள் எண்டதும் எனக்குத் தெரியும். அந்த ஆழ. நீளங்களுக்கும் தொலை தூர இடங்களுக்கும் இப்ப போக வேண்டாம். இதைக் கேளுங்கோ, அப்பு. கௌரி, கௌரி எண்டு எனக்கொரு சநேகிதி இருக்கிறாள்''

''கௌரி, கௌரி என்று''

''ஓம்''

''சினேகிதி?''

''ஓமோம்''

''எங்கே இருக்கிறாள்?''

''தெகிவலையிலை''

''சரி, மேலே சொல்லு பிள்ளை''

''அந்தக் கௌரிக்கு நான் இப்ப பாடின பாடலைக் சடித மூலம் அனுப்பியிருந்தேன். அதுக்கு அவள் ஒரு பதிர்பாட்டு எழுதி அனுப்பியிருந்தாள். அதை வாசிக்கிறேன் 'கேளுங்கோ, அப்பு''

செந்திரு தன்னுடைய கைப்பையிலிருந்து சில தாள்களை எடுக்கிறாள். அப்பு காதுகளைத் தீட்டிக் கொள்கிறார். செந்திரு வாசிக்கிறாள்.

''ஒன்றுபட உலகத்தில் ஒன்றுமில்லை/ ஒன்றுபடாதிருப்பது தான் உயிரின் நியதி/ கன்றை விட்டு ஆ பிரியும்/ கண்ணீர் தான் துயரமங்கு!/ ஒன்றை விட்டு ஒன்றசலும்/ ஓரொருக்கால் கூடும் கழிக்கும்/ ஒன்று பட அவதியின்றேல்/ உலகத்தில் பிரிவேது?/ ஒன்றுபட உலகத்தில் யாதுமில்லை/ ஒன்றுபட்டால் உலகத்தில் ஓட்டமில்லை/ குன்றை விட்டு மலை உயரும்/ குறைவெல்லைய குணமாகும்/ ஒன்றை விட்டு ஒன்று பெரிது/ ஒன்றுசொன்றோயாப்போர்/ ஒன்றிறக்க முடியாதேல்/ ஒன்றுய்ய வழியுண்டோ?/ ஒன்று பட உலகத்தில் என்ன உண்டு?/ ஒன்றுபடாதிருப்பது தான் உலகின் நியதி/ பரத்தை விட்டு பரம் பிரியும்/ பந்தத்தால் பாரிவம்பீந்தும்/ கண்ணிருந்தும் குருடாகும்/ சஷ்டத்தின் பின் ஒளி காலும்/ உண்மையைது கடினமின்றேல்/ உலகத்தில் சமயமேது?/ ஒன்று பட உலகத்தில் ஒன்று இல்லை/ ஒன்று படாதிருப்பதில் தான் உயிரின் ஜீவன்/ புண்ணியத்தைப் பொய் விழுங்கும்/ பூதலத்தில் அறம்

சிறக்கி/ நன்மைக்கும் தீமைமயிற்றேல்/ நானிலத்தில் இடமேது?/ செய்யும் வழி ஒன்றானால்/ தெய்வ நீதிக்கிடமெங்கே?|| ஒன்றுபட உலகத்தில் பண்பு இல்லை/ ஒன்றுபடாதிருப்பது தான் தெய்வ நியதி/ இருளரலே ஒளி சிறக்கும்/ இன்பத்தால் துன்பம் மாயும்/ தாழ்ந்த இடம், மேவி வரும்/ தரணியிலே நிகழ்ச்சி வட்டம்/ தன் போக்கில் சூழ்ன்று செல்லும்/ தடுத்துவிட சக்தி ஏது?/ ஒன்றுபட உலகத்தில் ஒன்று உண்டு/ உணர்ந்து விட்டால் சொல்லாலே உரைக்க மாட்டார்!”

செந்திரு படித்து முடித்து தலை நிமிர்கிறாள். ஞானியார் அப்புவும் முடிய தம் கண்களைத் திறந்து அப்பொழுதுதான் வெளியுலகத்தைப் பார்க்கிறார். “கௌரி நிறையப் படிப்பாளா?” கேள்வியை முன்வைத்துவிட்டு இலேசாக முறுவல் பூக்கிறார்.

“ஓ. அவள் படிக்காத பத்திரிகை இல்லை; பாக்காத படம் இல்லை; கேட்காத ஒலிபரப்பு இல்லை”

“கௌரி எழுதின பதிற்பாட்டைக் கேட்டவுடனேயே நான் அதை விளங்கிக் கொண்டேன். ‘ஒன்றை ஒன்று தின்ன வரும்/ உள்ளத் தெழுச்சி பல கோடி’ என்று உன்னுடைய பாடலிலே நீ சொல்லியிருந்தாய், பிள்ளை — அந்த உள்ளத்து எழுச்சிகள் கௌரிக்கு ஏராளம் ஏராளமாக எழும்புகின்றன என்று நினைக்கிறேன். அந்த எழுச்சிகளுக்கிடையிலே ஒரு தெளிவு கண்டு — அமைதி கண்டு — முழுமையான அநுபவப் பேறுகளை அடைய முடியாத ஒரு திணறலை நான் அடையாளங் காணுகிறேன்”

“ஏன் அப்பிடிச் சொல்லுநீங்கள்?”

“ஏனென்றால், பிள்ளை... ஏற்ற, இறக்கங்கள், எதிர்ப்புகள், முரண்பாடுகள் எல்லாம் உலக இயல்புதான் என்று வலியுறுத்துகிறதற்குக் கௌரி முயல்கிறாள். அதுக்கு, குன்றும் மலையும், கன்றும் பசுவும், இருளும் ஒளியும் என்று இவைகளை அக்கம் பக்கமாய் வைச்சுக் காட்டுறாள். அந்த இடங்கள் நல்லாய்த் தான் இருக்கு. ‘ஒன்று படுமா உலகமீது?’ என்ற உன்னுடைய கேள்விக்கு ‘இல்லை, ஒன்றுபட மாட்டாது; ஒன்றுபடத் தேவை இல்லை’ என்று மறுமொழி சொல்லுறாள். பிறகு என்னெடர் என்றால், பாடலினுடைய முடிவிலே, இறுதி அடியிலே, ‘ஒன்றுபட உலகத்தில் ஒன்று உண்டு/ உணர்ந்து விட்டால் சொல்லாலே உரைக்க மாட்டார்’ என்ற பேச்சு வருகிறது. ஒன்றுபடக் கூடியதாய் உலகத்தில் உள்ள அந்த ‘ஒன்று’ எது? அந்த ‘ஒன்று’ எது?”

“அந்த ஒன்று ‘பரம்’ இதை ஏன் அப்பு நீங்கள் கவனிக்க இல்லை? ‘பரத்தை விட்டு பரம் பிரியும்/ பந்தத்தால் பாரில் அமிழ்ந்தும்’ என்னும் சொல்லியிருக்கிறாள் தானே கௌரி? ஏன் அப்பு, நீங்கள் அதைக் கவனிக்க - இல்லை?”

“பரத்தை விட்டு பரம் பிரியும் என்றால்?”

“பரம் — கடவுள். கடவுளிலிருந்து பிரிந்து வருவன உயிர்கள். வேதாந்தமும் சித்தாந்தமும் இதைத்தானே வலியுறுத்துகின்றன!” இப்பொழுது தத்துவஞானம் பேசும் முறை செந்சிருவுக்கு வாய்த்து விட்டது “ஒன்றுபட உலகத்தில் ‘ஒன்று’ உண்டு என்று அவள் கௌரி — தன்னுடைய பாட்டிலே சொன்னது அதுதான். அந்த ‘ஒன்று’ தான் ‘பரம்’ அது தான் ‘பிரம்மம்’ — கடவுள் — சிவம்”

“மிச்சம் ‘பெரிய’ அரும்பொருள்களை எல்லாம் எடுத்துப் பேசு’றாய் பிள்ளை. அது நல்லது தான். ‘சமய வாதிகள் தத்தம் மகன்களில், அமைவாக அாற்றி மலைந்தனர்’ என்றும் பெரிய வர் ஒருவர் பேசியிருக்கிறார். இந்தத் தத்துவங்கள் சித்தாந்தங்கள் கருத்தியல்கள் பற்றி எல்லாம் காலங் காலமாக நீண்ட வாக் கு வாதங்கள் நடந்து வந்திருக்கின்றன. நெடிய நெடிய பட்டி மண்ட படுகள். சொற்போர்கள், கருத்துக் களங்கள், வழக்காடு மன்றங்கள்...

“மேன்றைறியீட்டுப் பட்டி மண்டபம், அனல்வாதம் பனல் வாகம், கழுவேற்றம், சிறை, சித்திரவகை. சிலுவைப்போர்...”

“ஓமோம். பண்டைக் காலங்களிலும் இடைக் காலங்களிலும் மட்டுமல்லாமல், நாகரிகத்தின் உச்சத்தை எட்டிவிட்டதாகக் கரு தப்படுகிற இந்த நவீன காலத்திலே கூட...”

“...கோயில் இடிப்பு, மசூதி இடிப்பு, குண்டு வீச்சு...”

“... என்று இப்படி எல்லாம் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. இல் லையா? பரம் என்பது பரிபூரணமானது. பரிபூரணமான ஒன்று ஊனமடைந்து முழுமை கன்றி மலினமாகி நிழிந்து போவது இய லாதது. அதனால் உது பொய்; இது மெய்; அது பொய்மெய்; இது மெய்ப்பொய் — இந்த மாதிரி எல்லாம் சண்டை சச்சரவுகள் நடை பெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. இல்லையா?”

“மெய் தான் அப்பு. அப்படியானால், மெய்யியல் ஆய்வினா லும் தத்துவ விசாரத்தினாலும் பயனே இல்லை என்றா சொல் லிறீங்கள்?”

“இல்லை இல்லை நம்முடைய விசாரங்களிலே பெரும்பாலா னவை வெறும் சொல்லாடல்களாகத்தான் இருக்கின்றன”

“அதென்ன அப்படிச் சொல்லுறீங்கள்?”

“நமது பள்ளிக்கூடங்கள் பலவற்றிலும் இப்பொழுது நடைபெறுகிற விஞ்ஞானக் கல்விக்கும், இந்த மெய்யியல் ஆய்வுகளுக்கு மிடையே வேறுபாடில்லை. அநுபவம் நிரம்பின ஆசிரியர் ஒருவர் ஒரு சமயம் எழுதியுள்ள கட்டுரையிலே இதை நல்லாய் விளங்கப் படுத்தி இருந்தார்”

இப்படிச் சொன்ன ஞானியார், தமது பழைய இலாச்சியொன்றினை நன்கு சில தாள்களைத் தேடி எடுத்து வருகிறார். அவற்றைச் செந்திருவிடம் கொடுக்கிறார். அவள் வாசிக்கிறாள் —

படிப்பென்பது பொதுவாக வாசித்தல் எழுத்துத் ஆகிய இரண்டுமே என்னும் எண்ணம் இன்னும் நம்மவர் பலரைவிட்டு முற்றாக நீங்கிவிடவில்லை. உண்மையான முதல் நிலைப் படிப்பு. செயல் மூலம் உணர்தலே என்னும் கருத்தினைப் பற்றுறுதியோடு நம்பி ஏற்கும் பக்குவத்தினை நம் சமூகத்தினர் இன்னும் எய்திவிடவில்லை போலும். அதனாலே தான் ‘நறியூஷன்’ நிலையங்களில் மட்டுமன்றி, பிரபலமான கல்லூரிகளிலும் இன்று, படிப்பித்தல் என்பது சில சொற்கூட்டங்களை மீண்டும் மீண்டும் பார்வையணஞ் செய்யும் அளவில் நின்றுவிடுவதனை நாம் காண்கிறோம். இவ்வித கற்பித்தலில் மாணவரின் நேரடியான உடலியக்கச் செயல்களுக்கு இடமில்லாமல் போகிறது. அவ்விதச் செயல்பற்றிய சொல் சார்ந்த விவரணங்களே உண்மையான செயல்களுக்குப் பதிலாக அளிக்கப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, விஞ்ஞானப் பரிசோதனைகளையிட்டு விரிவான சூறிப்புகளை — அதாவது நோற்சுகளை — அப்யாயசக் கொப்பிகளில் எழுதிக்கொள்ளுமாறு ஆசிரியர் வழங்குகிறார். விஞ்ஞான பாடமானது ‘சொல்வதெழுதல்’ ஆகவே பெரும்பாலும் மசறிவிடுகிறது.

தவணையில் இரண்டொரு தடவைகளே மாணவர்களை ஆசிரியர் விஞ்ஞான ஆய்வுகூடத்திற்குக் கூட்டிச் செல்கிறார். அப்பொழுது நிலுவையாக உள்ள பரிசோதனைகள் எல்லாம், அடுத்தடுத்து விரைவாகச் செய்து முடிக்கப்படுகின்றன. இவற்றையும் மாணவர்கள் தாமமாகவே செய்வது மிகவும் குறைவு. அநேகமாக ஈல்லாவற்றையும் ஆசிரியரே செய்துகாட்டுகிறார்.

இவ்வாறு நிகழ்வதனால், செயலும் கருத்தும் சொல்லும் இணைந்தவோர் அறிவுப் பிண்டமாக விஞ்ஞானத்தினை மாணவர் கருதும் நிலை அற்றுப் போகிறது.

இது மிகவும் விசனிக்கத்தக்கது.

கட்டுரைப் பகுதியை வாசித்து முடித்ததும் செந்திரு ஞானி யாரிடம் தாங்களைத் தருகிறாள்.

ஞானியார் கூறுகிறார். “செயல் வடிவில் இருக்க வேண்டிய விஞ்ஞானக் கல்வியே தோத்திரப் பாராயணம் போல மாறிவிட்டது. அப்புறம் யோகத்தையும் ஞானத்தையும் புதினப் பத்திரிகைகளிலும் படிபடி பற்ப்பை — விளம்பரங்களினால் முன்னும் பின்னும் சூழப்பட்ட வானொலி, தொலைக்காட்சி — ஒலிபரப்புகளிலும் ஒளிபரப்புகளிலும் பயிலவும் பயிற்றவும் புறப்பட்டால் நிலமை எப்படி இருக்கும்? சொல்லாடலில் அநுபவ மெய்ம்மைகள் திரிந்தும் சூழும் பியும் நிழலாயும் ஆவியாயும் மறைந்து போய்விடும். இப்பொழுது நடைபெறுகிறது இது தான்”

“அப்படியானால், ‘ஒன்றுபடுமா உலகமீது?’ பாதி பாடலும் பாதி பேசலுமாகிய குரலிலே செந்திரு முணுமுணுக்கிறாள்.

“ஒன்றுபடுவது ஒரு பறமிருக்கட்டும். முதலிலே பன்மைப் பட்ட நிலையிலேயே ஒருவரையொருவர், ஒருசாராரை மறுசாரார் சரித்துக் கொள்ளும் மனப்பான்மை வளர வேண்டும். ‘உலகம் பலவிதம்’ என்பதை ஒப்புக்கொள்ளும் பொறுமை — அதாவது பொறை — எங்களிடையே உதயமாக வேண்டும். அடுத்தவனைக் கீழ்ப்படுத்தி ஒழித்துக் கட்டினால் மட்டுமே நான் சிறப்படையலாம். என்ற எண்ணம் இல்லாமற் போக வேண்டும்”

“பொறுமை எப்படி உண்டாகும்? போதனையால் மாத்திரம் வருமா? நீங்கள் இப்ப நீகழ்த்துறதுகூட ஒரு சொல்லாடல்தனே!”

இப்பொழுது அப்பு தாள் கோற்றுவிட்டது போல உணர்ச்சி றாரோ, என்னவோ, சற்றே தலை கனிகிறார்.

“பட்டுத்தான் தெளிய வேண்டும். அது தான் இயல்பு போலே இருக்க” என்கிறார். “இன்னும் ஒன்று சொல்லலாம். வெறும் சொல்லாடலும் எழுத்தும் வாசிப்பும் பல்கிப் பெருகிறதாலே, பெருந்தொகையான அறிவைப் பெற்றுவிட்டம் என்ற மயக்க மொன்று நமக்கு உண்டாகிது. யோகம், ஞானம், ஏகம் சத் என றெல்லாம் சில சொற்களை உச்சரிக்க எங்களுக்குத் தெரியுது. இவற்றை எளிமைப்படுத்தி உரைக்கப்படுகிற சொல்லாடல்களும் சில வேளை எங்களுடைய விளக்கத்துக்கு வசமாகி விட்டவை போலத் தோற்றமளிக்கின்றன. ஆனால் இவற்றினுடைய மூழுமை யான தாற்பரியத்தை நாங்கள் கிரகிச்சிட்டமா?”

ஞானியார் தமது பேச்சைத் தொடர்கிறார். அவர் தமக்குத் தாமே பேசிக்கொள்வது போலவும் இருக்கிறது.

செந்திரு கேட்கிறாள். “அப்படியானால் நீங்கள் என்ன தான் சொல்லுறீங்கள்?”

“நான் சொல்ல என்ன இருக்கிறது?” என்று சற்று நிறுத்திய அப்பு, பின்னர் திடீரென்று “விண்ணில் ஏறும் முயற்சிகளைச் சற்றே ஒத்தி வைக்கலாம் போலே இருக்கிறது” என்கிறார்.

“விண்வெளிப் பயணங்களையா?”

“இல்லை. நான் அவற்றை மட்டும் கூறவில்லை. பரம், பிருக்ஷம், சிவம் இவைபற்றிச் சும்மா சொல்லாடிச் கொண்டிருப்பதை—”

“ஒத்தி வைத்துவிட்டு என்ன செய்வது?”

“செய்வதற்கு எவ்வளவோ இருக்கிறது. வேளாண்மை செய்யலாம்; பொருண்மியத்தை மேம்படுத்தலாம்”

“என்ன அப்பு பகிடி விடுறீங்களா? பண்பாடு விழுமியம் என்றெல்லாம் பேசிக்கொண்டிருந்த நாங்கள், பண்ணை, பயிர், பணங்காசு, பனஞ்சீனி என்றெல்லாம் இறங்கிப் போவதா?”

“அப்படிச் சொல்லக் கூடாது. விஞ்ஞானம், தொழில் நுட்பம், சமூக அறிவியல் என்கிறவற்றின் எழுச்சியினாலே, உலகியல் வாழ்நிலையை மேம்படுத்துறதுக்குரிய தேவையையும் வழிமுறைகளையும் கணிசமான அளவு நாங்கள் இன்றைக்கு உணர்ந்துகொண்டிருக்கிறம். முகலிலே மனிதர்களிடையே நிலவுகிற ஒவ்வாமைக்கமடிவு காணவேண்டும். சாதி, இனம், பிறப்பு, சார்பு, மகம், வளர்ப்பு — இவைகளாலே எழுகிற ஏற்றத் தாழ்வுகளுக்கு அமடிவு காண வேண்டும். ஒருவர் மேலே மற்றொருவர் ஏறி அமர்ந்து சவாரி செய்கிற நிலைமையை ஒழிக்க வேண்டும். பல்லக்கிலே ஏறிச் சில பேர் பவனி வர, வேறு பலர் பல்லக்கைக் காவிக்கிரிகிற நடைமுறையை மாற்றவேண்டும். முதலிலே செய்ய வேண்டியவை இவை. ‘விடுதலை’ என்ற விழுமியத்தை இந்தத் தளக்கிலே என்றாலும் நிலைநாட்ட வேண்டும். இதற்குத் தான் நாங்கள் இப்பொழுது முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டும். அதே வேளை ”

“அதே வேளை, என்ன அப்பு?”

“ஒன்றுபடுத்தல் பற்றி வேறு சில தளங்களிலேயும் சொல்லாடல் நடத்தலாம். பரவாயில்லை”

அப்புவிடம் விடைபெற்று மீளும் செந்திருவின் சிந்தை அவர் கூறிய பலவற்றை அசைபோட்டுக்கொண்டே இருந்தது.

தொண்ணூறுகளில் தாயகம்

பேராசிரியர் கலாநிதி **அ. சண்முகதாஸ்**
தலைவர், தமிழ்த்துறை,
பாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

1. முன்னுரை

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையினாலே வெளியிடப் பட்டுவரும் தாயகம் 1974 ஆம் ஆண்டு சித்திரைத் திங்களிலே முதன்முதல் வெளிவந்தது. ஓராண்டு தொடர்ச்சியாக வெளிவந்த இவ்விதழ் இடையிற் சில ஆண்டுகள் வெளிவரவில்லை- மீண்டும் 1983 ஆம் ஆண்டு சித்திரைத் திங்களில் "தாயகம் மீண்டும் வெளிவருகின்றது" என்ற ஆசிரியத் தலைப்புடன் வெளிவரத் தொடங்கியது. ஈழத்திலே வெளிவருகின்ற இதழ்களிலே மல்லிகையும் தாயகமும் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு மிகச் சிறப்பான வகையிலே பணியாற்றியுள்ளன. இவ்வாறு வெளிவந்த தாயகம் 1990 முதல் இயன்றளவு நிலைமைக்கேற்றபடி வெளி

யிடப்பட்டு வருகின்றது. இக்காலகட்டத்திலே வெளிவந்த இதழ்களைப் பகுப்பாய்வு செய்து விளக்குவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். 1990 தொடக்கம் 1994 பங்குனி வரையும் எட்டு இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன. இவற்றுக்கு 21 தொடக்கம் 28 எனத் தொகுப்பு எண்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

2. கவிதை

எட்டு இதழ்களிலும் 48 கவிதைகள் வெளிவந்துள்ளன. இவற்றுட் சில மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகளாக அமைந்துள்ளன. மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைக்கு எடுத்துக்காட்டாக மாஓ சேதுங் அவர்களின் குன்னுன், என்னுங் கவிதையைநோக்கலாம்.

தனது மண்ணையும் மக்களையும் நேசித்த மஃல சேதுங்
மானிட விடுதலையின் ஒரு பகுதியாகவே தன்னாட்டு விடுதலையை நோக்கினார் என்பதற்கு, அவருடைய பரந்த அன்பின் வெளிப்பாட்டுக்குச் சான்றாக, சீவாவின் உயரிய மலைகளுள் ஒன்றான 'குண்டுவன்' மலைபற்றிய அவரது கவிதை அமைகின்றது.

“வாணமுட்டை மேவிட
என் வாளுருவ முடியுமெனில்
மூன்றாயுனைப் பிளப்பேன்.
ஐரோப்பாக கொருதுண்டு,
அமெரிக்காக கொருதுண்டு,
கிழக்கே வைத்திட ஒன்று
அப்போது வையகத்தை
அமைதிநிலை ஆளும்
கோளம் முழுவதற்கும்
சமஅளவில் குளிர்குடு” (27)

என்னும் கவிதையடிகள் அவருடைய மானிட நேயத்தை, வையக அமைதிபற்றிய எண்ணத்தினைப் புலப்படுத்துவனவாக அமைகின்றன.

பெரும்பாலான கவிதைகள் இந்த மண்ணிலே இக்காலகட்டத்தில் ஏற்பட்டுள்ள நிலைப்பாடுகளைப் புலப்படுத்துவனவாகவே உள்ளன. எல்லோர்க்கும் நிழலும் இளங்காற்றும் தந்து நின்ற பெரியதொரு முற்றத்து வேம்பு பற்றிக் கூறும் கவிஞர் சேகர், அப்பெரிய மரம்

“நிலைதலைய
அயலிருந்தோர்
புயல் வரவு
மரஞ் சரிவு” (21)

என்று குறியீடாக இம்மண்ணிலே இராணுவத்தால் ஏற்பட்ட அழிவினைக் காட்டுகிறார். எனினும் நம்பிக்கை தளராமல்,

இன்று
காலுயரம் நிற்கின்ற
கண்களில் ஒன்றேனும்
வேம்பின்
நிழல் மறந்த மண்
முழுவதும்
நாளை நிழல் இறைக்கும்
என்மேல் இல்லாவிடின்
என் பிள்ளைகள் மேல்
நிச்சயமாய்
என் பேரர்கள் மேல்.

என்று 'நிழலின் நினைவு' என்னுந் தன் கவிதையை முடிக்கிறார், சிவகாமியின் 'வெளிநாட்டுக் கடிதங்கள்' (21) கவிதை வெறுப்புணர்வையும் அதேநேரம் அசையாத நம்பிக்கையினையும் வெளிப்படுத்துவதாயுள்ளது. வெளிநாட்டுக்குப் போனவர்கள் பற்றியதுதான் இக்கவிதை.

போய் ஓரிரண்டு மாதங்கள்
ஒழுங்காய்க் கடிதம் வரும்.
பின்னர்
மெல்ல மெல்ல
இடைவெளி கூடும்
பக்கங்கள் குறையும்.

இப்படிக்குறைந்து வரும் போது, இடையில்,

நாட்டு நிலைமை நன்றாக இல்லையாம் இம்முறையும் விடுதலைக்கு ஊருக்கு வரமுடியாதாம். அதனால் அம்பா ஐயா அங்குவர ஒழுங்குகள் நடக்கிறதாம் பிள்ளைகள் பரதநாட்டியம் பயில்கின்றனராம். “எங்குபோனாலும் நம் தமிழர் கலாசாரத்தைப் பேணவேண்டும் தானே”.

என்று செய்தி வரும். இவர்கள் கூறும் கலாசாரம் பற்றித் தான் சிவகாமிக்கு வெறுப்பேற்படுகின்றது. அதனைப் பல கவிதை வரிகளிலே வெளிக்காட்டுகிறார். இறுதியிலே,

ஒருகாலம் இம்மண்ணிலும் மக்கள் எழுவர் யுத்தங்கள் முடியும் அப்போது ஐயா உங்கள் ‘கலாசாரம்’ இங்கு செல்லாது. ஏனெனில் மக்கள் ஆட்சியுடன் கூடவே புதியதொரு கலாசாரமும் பரிணமித்துவிடும்.

என்று நம்பிக்கை கொள்ளுகிறார். தணிகையனுடைய

தாயகம் 29

‘நினைப்பு 93’ கவிதையிலே (25) பத்து ஆண்டுகளாக இம் மண்ணிலே நடக்கும் போரின் அழிவுகளைக் கணக்கிடுகிறார். ‘எத்தனை ஆயிரம் இன்னுயிர் போயின’ என்று அங்கலாய்க்கும் கவிஞர்.

இடிந்தழிந்த நம்நகர் கிராமங்கள் எழுந்து பொலிவுடன் என்று நிமிர்ந்திடும்

என்று வினவுகிறார். இறுதியாக உறுதியுடனே கவிஞர், இந்த மண்ணிலே எங்கள் உரிமையை இன்னும் ஏன்இவர் ஏற்க மறுக்கிறார் எத்தனை ஆயிரம் இழந்தும் இச்சந்தி உரிமை இழந்தொரு வாழ்வியை ஏற்குமா?

என்று கூறுகிறார். “பாரதிக்கு ஓர் கடிதம்” எழுதும் தணிகையன் பாரதத்தின் நிலைமைகளை எழுதும் அதே நேரத்தில் எம் மண்ணிலுள்ள பொருளாதாரத் தடையின் எதிர்மொலியையும் மிகச்சிறிய அளவிலேனும் குறிப்பிடத் தவறவில்லை. கடிதத்தை முடிக்கும்பொழுது,

எழுதப் பல விடயம் உளது இருந்தும் கடிதத்தை முடிக்கிறேன் காசிதத்துக்கு இங்கு தட்டுப் பாடு

88

வணக்கம் ஐயா.

என்று கூறுகின்றார். இவ்வாண்டு பங்குனித் திங்கள் இதழ்க் கவிதைகள் உலகப் பெண்கள் நாளை நினைவு கூருகின்றன. வித்யாவின் "கனலாக நின்றாள்" கவிதையை எடுத்துக் காட்டாகச் சொல்லலாம். கணவன் அடித்தபோது விக்கி அழுத பெண், வேதனை தீர வழிவேறியலையோ என்று எண்ணினாள். பொய்யுரைகள் கூறும் வழக்கத்தைக் கண்டறிந்தாள். பின்னர்,

அம்மா பட்ட அடி
அவளாச்சி பட்ட உதை
அண்டை அயற் பெண்கள்
பட்டுவரும் அவலங்கள்
எல்லாமே அவள் கண்முன்
நிழலாட
ஏனடித்தாய் என்னையென
எழுந்து தலைநிமிர்ந்தாள்
கைப்பிரம்பைப் பற்றிக்
கனலாக அவள் நின்றாள்.

என்று முடிகின்றது. பெண் விழித்தெழுந்தால் என்ன நடக்குமென்பதைக் கவிஞர் இக்கவிதை மூலமாக உணர்த்துகின்றார். என்சன்முகவில்களின் 'கைலாஸ்' கவிதை அவருடைய மறைவாலே எத்தனை இளங்கலைஞர்கள், ஆய்வாளர்கள் அத்தகைய ஒரு சிந்தனையாளனுடைய வழிகாட்டலை இழந்தார்கள் என்ற உண்மையை எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

'தாயகம்' தாங்கிவரும் கவிதைகள் எல்லாமே தரமுள்ளனவாக உள்ளன. எல்லாக் கவிதைகளுமே தற்கால நிலைமைகளைச் சுட்டுகின்றன என்று கூறமுடியாது. என்னும் பெரும்பாலான கவிஞர்கள் தம்கால உண்மை நிலையை உணர்ந்தவர்களாகவே உள்ளனர்.

3. சிறுகதை

பல்வகைப்பட்ட சிறுகதைகள், தொண்ணூறுகளில் வெளிவந்த தாயகம் இதழ்களிலே வெளிவந்துள்ளன. பெரும்பாலானவை தமிழர் பிரதேசங்களிலே நிலவும் போர்ச் சூழலினால் ஏற்பட்ட நிலைமைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளன. சகாதேவனுடைய 'யமலோக சஞ்சாரம்' (22) என்னும் கதையை எடுத்துக்காட்டாகக் கூறலாம். யமலோகம் வரை போய்ப் பிழைத்த பாட்டி பாக்கியத்தின் கதை சொல்லப்படுகிறது. விலைவாசியின் ஏற்றம் பாட்டியை எவ்வாறு சூழ்ந்து வளைக்கின்றதென்பதை முதலிலே ஆசிரியர் படம்பிடிக்கிறார். விலையேற்றத்தையே ஒரு நடைமுறை உவமை மூலம் காட்டுகிறார்.

"யுத்த நிறுத்தம் சரிவராமல் போனதிலிருந்தே விலைவாசி ஹெலி உயரத்துக்கும் பொம்மர் உயரத்துக்கும் ஏறத் தொடங்கிவிட்டது.

பொம்மர் குத்திக்கொண்டு இறங்கிற மாதிரி காலமை விலை ஒருக்கா இறங்கும்; பேந்து, மத்தியானத்துக்குப் பிறகு, குண்டு போட்ட குதியிலை பொம்மர் ஏறி ஒடுற மாதிரி விலையும் ஏறிக் கொண்டு போகும். பின்னே ரம் மண்ணெண்ணை நூற்றி இருபது நூற்றிமுப்பது வீக்காட்டிப்பார்”.

இவ்வாறு விலைவாசியுடனும் வீட்டு நிலையுடனும் காட்டப் படும். பாட்டி அறுவைசிகிச்சை ஒன்றிலே பத்து வருடங்களுக்கு முன்னர் தப்பியது அவள் யமலோகம் போய்வந்ததாகக் கொள்ளப்பட்டது. யமலோக சஞ்சாரம் இந்த மண்ணிலே இலகுவாக நடைபெற்றுவிடும் என்பதுபோல, இவ்வாறு தப்பிப் பிழைத்த பாட்டி பொம்மர் ஒன்றின் குண்டினாலே சாகாவரத்தை இழந்து நிலையான யமலோக சஞ்சாரத்துக்குப் போனதாகக் கதை முடிகின்றது. நிகழ்கால உண்மைகளை ஆசிரியர் சிறிது நகைச்சுவையாக வெளிக்கொணருகின்றார். ஒரு நல்ல கதைக்குரிய தன்மைகளைப் பெற்றதாக இது அமைகின்றது.

இராணுவ நடவடிக்கைகளினால் இடம்பெயர்ந்த மக்களின் சிக்கல்களையும், அவர்களுடைய அச்சமிகுந்த வாழ்வின்னையும், நிவாரண வாழ்க்கையின் துன்

பங்களையும் குமுதனுடைய கதைகள் சித்திரிக்கின்றன. என். சண்முகலிங்கனுடைய ‘வீடுபேறு’ என்னும் கதையும் இதே பின்னணியிலே உண்மையான உணர்வுகளைப் பிரதிபலிப்பதாக அமைகின்றது. இக்கதை அண்மையிலே சுயமங்களா வில் மறுபிரசுரம் செய்யப்பட்டது.

அகதி வாழ்வு இக்காலகட்டத்தாயகம் இதழ்களிலே வெளியான சிறுகதைகளின் பெருளாக அமைகின்றது. வெளிநாட்டு அகதியொருவரின் மனவுணர்வுப் போராட்டத்தினை நவசித்தனின் ‘மோகம்’ சித்திரிக்கின்றது. உள்நாட்டிலே அகதிகளாகியுள்ளோரின் அவலங்களை சாலியின் ‘பாரம்’, வசந்தின் ‘பொறுப்பு’, றஜனியின் ‘தண்ணீர்’, கருவிழியாளின் ‘முன்மாதிரி’, இயலவாணனின் ‘புகை’, மலர்ன்னையின் ‘டரிமாற்றம்’ ஆகிய கதைகள் சிறப்பாகச் சித்திரிக்கின்றன. நரேனின் ‘சமநிலை’, அல் அஸுமத் எழுதிய ‘மறுதாய’ ஆகிய கதைகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. பொதுவாக எல்லாக் கதைகளும் மாணிடநேயம்மிக்கவனவாக அமைகின்றன.

4. கட்டுரை

1990 இன் இதழாகிய தாயகம் நண்பர் கே. ஏ. சுப்பிரமணியம் நினைவாக வெளியிடப்பட்டது. “ஒரு அரசியல் தலைவரின் இலக்கிய உணர்வுகள்” என்னும் கட்டுரையை சி. கா. செ. இவ்

விதழிலே எழுதியுள்ளார். தோழர் மணியத்தினுடைய முழு ஆளுமையும் இக்கட்டுரை வாயிலாகப் புலப்படுத்தப்பட்டுள்ளது தலைமைத்துவம் பற்றி என்னும் இளைஞர்கள் படிக்கவேண்டிய கட்டுரை இது. அவரிடமிருந்து கற்றுக்கொண்ட ஒரு பண்பினைக் கட்டுரையாசிரியர்,

“தோழர் மணியத்திடம் நாம் கற்றுக்கொண்ட பலவற்றில் ஒன்றுதான் தன்னடக்கமான வேலைமுறை. எந்த ஒரு சிறிய வேலையையும் அதன் அரசியல், இலக்கிய முக்கியத்துவம் கருதிப் பொறுப்புடன் செய்வதில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்வதாகும். அவ்வாறு ஒரு வேலையைச் செய்ய ஆரம்பிக்கும்போது உள்ள அதே அளவு உற்சாகத்தையும், பொறுப்புணர்வையும் அவ்வேலை செய்து முடிக்கப்படும்வரை கொண்டிருந்து வெற்றிகரமாக அதனை நிறைவேற்றிவைக்கும் தன்மையாகும்” என்று விரித்துரைக்கின்றார்.

பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன் எழுதிய ‘எழுத்தாளர்கள் பத்திரிகையாளர்களிடையே கைலாசபதி’ என்ற கட்டுரை கைலாசபதியின் பன்முகப்பட்ட பரிமாணங்களில் ஒன்றினை நன்கு விரித்துக் கூறுகின்றது. கைலாசபதியினுடைய பத்திரிகைப் பணி பலராலும் நினைவு கூரப்படுவ

தொன்றாகும். பேராசிரியர் தில்லைநாதன் அவர்களுடைய நினைவுகளையெல்லாம் நன்றாகத் தொகுத்துத் தந்துள்ளார்.

தாயகத்திலே வெளிவரும் கலை இலக்கிய விமரிசனக் கட்டுரைகள் பெரும்பாலும் காத்திரமான, இறுக்கமான, ஆய்வுப் பண்புடையனவாகவே அமைவன. இந்த வகையில், “குழந்தை ம. சண்முகலிங்கத்தின் ஐந்து பாடசாலை நாடகங்கள்” (21) என்னும் சிவகாமியின் விமரிசனக் கட்டுரைபைக் குறிப்பிடலாம். இதுவரை காலமும் மேடையேற்றப்பட்டுவந்த சிறுவர் நாடகங்கள் வயதுவந்தவர்களுக்குப் பெரிய சோதனையாக மட்டுமன்றிச் சிறுவர்களுக்கும் பெரிய சமையாக இருந்துவந்த உண்மையினைக் கட்டுரையாசிரியர் முன்னுரையாகக் கூறியவுடனே குழந்தை ம. சண்முகலிங்கத்தின் நாடகங்கள் வேறுபட்ட தன்மையுடையன என்பதை உடனடியாக ஊகித்துணர முடிகின்றது. ‘ஆச்சி சுட்டவடை’, ‘முயலார் முயல்கிறார்’, ‘திக்கு விஜயம்’, ‘சத்தியசோதனை’, ‘சகலகலாவல்லியே’ என்னும் ஐந்து நாடகங்கள் புலப்படுத்தும் ஆழமான கருத்து, அவற்றின் மொழியமைப்பு, கவர்ச்சியான வடிவமைப்பு ஆகியனவற்றை எடுத்துக் காட்டி ஆசிரியர் கட்டுரையை அமைத்துள்ளார்.

சமூகப் பார்வையுள்ள, மானிட நேயமுள்ள, கலைப் புலமையுடைய நூல்களைத் தாயகம் காலத்துக்குக் காலம் ஓரளவு ஆய்வு மனப்பாங்கு உள்ள வாசகர்களுக்கு அறிமுகஞ் செய்துள்ளது. அவ்வத் துறைகளிலே புலமை மிக்கவர்களைக்கொண்டு அந்நூல்களை விமரிசன நோக்கிலே அறிமுகஞ் செய்ய வைத்துள்ளது. தொண்ணூறுகளில், வெகுஜனன் இராவணா எழுதிய சாதியமும் அதற்கெதிரான போராட்டங்களும், முருகையனுடைய இன்றைய உலகில் இலக்கியம், என். சண்முகலிங்கனின் நாகரிகத்தின் நிழல் என்னும் நூல்களை முறையே பேராசிரியர் தில்லைநாதன், பி. எஸ். பி., முருகையன் ஆகியோர் விமரிசித்து அறிமுகஞ்செய்துள்ளனர்.

தாயகம் இரண்டு பேராசிரியர்களைத் தனக்குச் சொந்தமாகக் கிண்கொண்டுள்ளது. ஒருவர் அமரர் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி; மற்றவர் பேராசிரியர் சிவசேகரம். இக்காலகட்ட இதழ்களிலே பேராசிரியர் கைலாசபதி பற்றித் தணிகையனின் “கைலாசபதியின் சமூகப் பார்வை” (24), அம்மன்கினியின் “கைலாசபதியும் நாவலர் ஆய்வுகளுக்கும்” (22) என்னும் இரு கட்டுரைகள் வெளிவந்துள்ளன. பேராசிரியர் சிவசேகரம் “கலை இலக்கியமும் அரசியலும்” (21) என்னும் சொள்கை விளக்கக் கட்டுரையினை எழுதியுள்ளார்.

தாயகம் 29

இலக்கியமல்லாத கலைகளை விமரிசன நோக்கிலே அறிமுகஞ் செய்வதிலும் தாயகம் தனித்துவம் பெற்று நிற்கின்றது. சசிகிருஷ்ணமூர்த்தியின் “கலை நோக்கில் திரைப்படங்கள்” (26) என்னும் கட்டுரையிலே திரைப்படம் எவ்வாறு ஒரு கலையாக மிளிர்லாம் என்பது பற்றி ஆராய்ந்து கூறுகிறார். ‘பிரதிமை ஓவியம்’ பற்றிய வரலாறு, அதன் பண்புகள் ஆகியபற்றி ஓவியக் கலைமாமணிக் இராசரத்தினத்தின் தொடர்க் கட்டுரை (26, 27, 28) விளக்குகின்றது.

நடிகமணி வைரமுத்துவின் கலைப் பாரம்பரியம் என்ன என்பதை இலகுவான மொழி நடையிலே தெளிவுறுத்தும் குழந்தை ம. சண்முகலிங்கத்தின் “கலைப் பாரம்பரியமும் வைரமுத்துவும்” (21) என்னும் கட்டுரை இங்கு விதந்து கூறப்பட வேண்டிய தொன்றாகும். வைரமுத்துவின் ஆளுமையினையும் அவர் கைக்கொண்ட கலை வடிவத்தினையும் பற்றிக் கூறுமிடத்து,

“அவர் போதியளவு கல்வி அறிவுடையவராகவும், கற்றவர் கருத்தைக் கேட்பவராகவும், பன்முகப்பட்ட தொடர்புடையவராகவும், தனது கலை வடிவத்தின் தனித்துவத்தை நன்குணர்ந்தவராகவும், அக்கலையில் இயல்பாகவே பற்

றும் விசுவாசமும் உடையவ ராகவும் தனது ஆளுமைக் கவர்ச்சி மூலம் தன்னோடி ணைந்த கலைஞரைக் கவரக் கூடியவராகவும் இருந்ததால், அவர் கைக்கொண்ட கலை அவரை விட்டுக் கைநழுவிச் செல்லவில்லை; அது உருவச் செழுமையும், உள்ளடக்கச் செறிவும் மோடிப்பலமும் கொண்டதாக வளர்ந்து வந் தது.”

என்று கூறுகிறார். வைரமுத் துவை உரைகல்லாகக் கொண்டு ‘பாரம்பரியம்’ என்றால் என்ன என்பதை விளக்குவதுடன் பாரம் பரியக் கலைகளின் பேணுகை பற்றியும் கட்டுரையாசிரியர் மிக ஆழமாகச் சிந்தித்துத் தனக் கேயுரிய பாணியில் எழுதியுள் ளார்.

5 நிறைவுரை

இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் னர், இக்கட்டுரை முன்னுரையிலே ஈழத்துத் தமிழிலக்கிய வளர்ச்சிக்குச் சிறப்பான பணி யாற்றிய இதழ்கள் எனக் குறிப்பிட்ட மல்லிகை பற்றியும் தாயகம் பற்றியும், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையிலே தமிழழைச் சிறப்பாகப் பயின்ற இரு மாணவர்கள் ஆய்வு அறிக்கைகள் எழுதினர். திரு. பாலசிங்கம் பாலகுமார் அவர்

கள் ஈழத்துக் கலை இலக்கிய சஞ்சிகைகளில் ‘தாயகம்’ சஞ்சிகை பற்றிய சிறப்பாய்வு என்னும் ஆய்வேட்டினை (136 பக்கங்கள்) எழுதித் தமிழ்த்துறைக்குச் சமர்ப்பித்தார். தாயகத்தின் கலை இலக்கியப் பெறுமானம் பற்றி திரு. பாலகுமார் விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளார். இவ் விதழைத் தான் ஏன் ஆய்வு செய்ய முயன்றார் என்பது பற்றிக் கூறுவது தாயகத்தின் சிறப்பை உணரவைக்கின்றது:

“ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் கணிசமான வகையில் பங்களிப்பை நல்கிவரும் சிறு சஞ்சிகைகளில் ‘தாயகம்’ என்ற சஞ்சிகையையும் முன் நிறுத்திப் பார்ப்பது அவசியமான தொன்றாகும். இத்தாயகமானது தனக்கென ஒரு செம்மை சார் கோட்பாட்டை, உருவாக்கி அதன்வழி கலை, இலக்கியப் பங்களிப்பினை நல்குவதுடன் தன் செம்மை சார் கோட்பாட்டினையும் காத்திரம் மிக்க படைப்புக்கள் வாயிலாக வெளிக் கொணர்வது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இந்த வகையில் காத்திரமான இலக்கியக் கோட்பாட்டையும், ஆரோக்கியமான இலக்கியப் பற்றையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் கணிசமான பங்களிப்பைச் செய்து

வரும் சஞ்சிகை ஒன்றினை ஆய்வு செய்ய வேண்டும் என்ற எனது நோக்கத்திற்கு ஏற்பு இதுவரை ஆய்வுக்குட்படாததும் ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் கணிசமான பங்களிப்பை நல்கி வருவதுமான தாய்கம் சஞ்சிகையைப் பற்றி ஆய்வு செய்வதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்..”

இவ்வாறான நல்ல நோக்குடைய தாய்கம் தொண்ணூற்றுமூன்றாம் பாதை தவறாமல், இந்த மண்ணின் நிலைப்பாட்டை நன்கு உணர்ந்து தன் கலை இலக்கியப் பணியைச் செய்துகொண்டிருக்கிறது. ☆

பண்பாட்டின் அரசியல்

‘பொருளியம்’ என்பது ‘கருத்தியத்துக்கு’ எதிரானது. பொருளியத்தின்படி, பண்பாடானது உற்பத்தி உறவுகளையும் பொருளிய விசைகளையும் கடந்த ஒன்றல்ல. அது பொருண்மிய - அரசியல் முறைமையின் வெறும் பிரதிபலிப்பாக மட்டும் அமையவில்லை; அதே வேளை அதனின்றும் பிரித்தெடுக்கக் கூடிய ஒன்றாகவும் அது இல்லை. எனவே, பண்பாட்டுப் பொருளியத்தின்படி, (இலக்கியப்) பணுவல்கள் எவ்வாறான நிலைமைகளிலே தோன்றின என்பதும் அங்ஙனம் தோன்றிய காலத்தில் அவை எவ்வாறு வரவேற்கப்பட்டன என்பதும் பிரதானமாகும். இவையெல்லாம் பண்பாட்டின் கருத்துகளை ஆக்குவதிலே பங்குகொள்கின்றன. இறுதி ஆய்வில், அக்கருத்துகள் அரசியல் மயமானவை தான்.

— ஜோன் ‘ப’ரல்

இருப்பு

ஆயிரம் மொக்குகள் அவிழ்ந்து
 சிறகெறிந்து அண்ணார்ந்து
 பரிதியுடன் பாஷை கொள்ள
 விரைந்த காற்று வீணாய்ப் போகாமல
 உரிந்து சென்ற
 வசந்த மனத்தை
 களவு செய்த
 பருவத்தின் படலையைத்
 திறந்த போது தான்
 இரையும் இந்த
 இடிகளும் ஒலிகளும்
 என்னை
 எதிர் கொண்டு அழைத்தன.

மொக்குகள் முடின.
 இலைகள் உதிர்ந்த ரோசாச் செடிகள்
 தடிகளாய் மிஞ்சின.

வேர்த்த முகத்தைத்
 துடைத்த போது காற்றில்
 பிணங்களே மணத்தன.

பருவ வளர்ச்சியில்
 பரிணாமம் பாய்ந்தது.
 முதுமைத் தனம்
 முச்சில் கலந்தது.
 துயரச் சுமைகள்
 தோள்களை அழுக்கின.

இதுவே -
 இலங்கைத் தீவில்
 எனக்கு
 இருப்பாக்கப் பட்டாயிற்று.

1985 - 06 - 03

சாராமதி.

தேசிய கலை இலக்
கியப் பேரவையின்
அழைப்பை ஏற்று
இலங்கை வந்த 'சுப
மங்களா' ஆசிரியர்

திரு: கோமல் சுவாமிநாதனுடன் ஒரு நேர்காணல்

நேர்முகம்; தாயகம்

கே: நீண்ட காலமாக கலை இலக்கியத்தில் ஈடுபாடு கொண்டு, அத் துறைகளில் ஆக்கபூர்வமான பங்களிப்பினை செய்து வருகிறீர்கள். உங்களது அனுபவங்களைக்கொண்டு, மனித மேம்பாட்டிற்கான வளர்ச்சிப் போக்கில் கலை இலக்கியத்தின் பங்கும், பலியும் என்ன என்பதை விளக்க முடியுமா?

ப: பொதுவாக கலை இலக்கியம் என்பதெல்லாமே, மனிதனுடைய உழைப்பிலிருந்து வந்த செயற்பாடுகள்தான். மனிதச் செயற்பாடுகள்தான். மனிதன் என்ற ஒன்று இல்லையென்றால் கலை இலக்கியங்கள் வந்திருக்க முடியாது என்பது நிச்சயம். அப்படி இருக்கிற பொழுது, கலை இலக்கியத்தினுடைய வெளிப்பாடுகள் எங்கிருந்து வந்ததோ அந்த மனித குலத்தின் முன்னேற்றத்திற்காக இருக்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய கருத்து. அதைச் சொல்லாத கலை இலக்கியங்கள் கலை இலக்கியங்களாக கருதப்படமாட்டாது. ஆனால் மனித மேம்பாடு

என்பதை ஓர் அழுத்தமாக, அல்லது, மேலே தெரியக்கூடிய ஆளவிற்கு செய்யாமல், மனித மேம்பாட்டை நோக்கிச் செல்வதே கலை இலக்கியத்தின் அழகாகும். அதைத்தான் அழகியல் என்று நாம் சொல்கிறோம்.

கே: கலை இலக்கியங்கள் சுய அனுபவங்களாக, சுய வெளிப்பாடாக மட்டும் இருக்க வேண்டியா?

ப: கலை இலக்கியங்கள் சுய வெளிப்பாடாகத்தான் இருக்க முடியும். ஆனால் சுயத்திலிருந்து வெளிப்படுவதுடன் அது சமுதாயம் சார்ந்த விசயமாகவும் இருந்தாக வேண்டும். எப்போதும் ஒரு கலைஞன் தன்னுடைய சுய பின்னணி, சுய வரலாறு, தன்க்குள்ள கொள்கை என்பவற்றின் அடிப்படையில்தான் கலையைப் படைக்கிறான். ஆனால் அவனுடைய சுய வெளிப்பாடாக மட்டும் இல்லாமல், அவன் சமுதாயம் அவன் மீது பாதித்த எண்ணங்களை வைத்துக் கொண்டு தன்னுடைய சுயத்தன்மையோடு அதை எழுதுவதுதான் முக்கியம். ஆகவே கலை இலக்கியங்கள் என்பது எப்பொழுதும் சமுதாயம் சார்ந்துதான் இருக்க வேண்டும்.

கே: இலக்கியத்தில் முற்போக்கு என்பதை எவ்வாறு வரையறை செய்வது?

ப: முற்போக்கு என்பது, ஒரு சமூக மாற்றத்தைக் குறிக்கக் கூடிய சொல். சமூகத்தில் பாசி படர்ந்தது போல் எத்தனையோ விடயங்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. சமுதாய வர்க்க வேறுபாடுகள், பலவிதமான வேறுபாடுகள் எல்லாம் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன இந்த வேறுபாடுகளை சுட்டிக் காட்டி, இந்த வேறுபாடுகளிலிருந்து அடுத்த கால கட்டத்திற்கு மனித இனத்தை நம்பிக்கையோடு இட்டுச் செல்வதைத்தான் நான் முற்போக்கு என்று பார்க்கிறேன்.

கே: சோஷலிச யதார்த்தம் என்பது இலக்கியத்தில் காலாவதியாகி விட்டது என்று சிலர் சொல்கிறார்கள் அதைப் பற்றி உங்களது கருத்து என்ன?

ப: ஒரு கால கட்டத்தில் சோஷலிச யதார்த்தவாதம் என்பது மிக மிகத் தேவைப்பட்டது. ஒரு யுக மாதிரியான இலக்கியத்தை சோவியத் நாட்டில் இட்டுச் செல்வதற்காக சோஷலிச யதார்த்த வாதம் என்பது மிக மிகத் தேவைப்பட்டது. ஆனால் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குப் பிறகு அந்த சோஷலிச யதார்த்த வாதம் என்பது இப்படித்தான் எழுத வேண்

டும், இப்படித்தான் செய்ய வேண்டும் என்று படைப்பாளர் களுக்கு கட்டளையாக மாறுகிறபொழுது அது தவறாகப் போய் விடுகிற சூழ்நிலைகள் சோவியத்தில கூட நடந்திருக்கின்றன அதையொட்டி சோஷலிச யதார்த்தவாதம் காலாவதியாகிவிட்டது என்று கூறிக்கொண்டிருப்பார்கள். ஆனால் பொதுவாகவே ஒரு வர்க்கமற்ற சமுதாயத்தை அமைப்பதற்கான முயற்சி இருக்கின்றவரை, வர்க்க சமுதாயம் இருக்கின்றவரை சோஷலிச யதார்த்தம் என்பதன் பெயரில் யதார்த்தவாதம் வேறு பல வெளிப்பாடுகளில் வந்தே தீரும்.

கே: தலித் இலக்கியம் எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் முற்போக்கரிக அமையமுடியுமா?

ப: தலித் இலக்கியம் என்பது முற்போக்கு இலக்கியத்தினுடைய ஒரு பகுதி என்று நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் தலித்துகளினுடைய பிரச்சனைகளை முன்னெடுத்துச் செல்லுகிற விஸயங்கள் முற்போக்கு இலக்கியம்தான். ஆனால் அது ஒரு ஜாதிய இலக்கியமாக மாறாமல், அந்த ஜாதிகளிலிருந்து வேறுபட்டு ஒரு முற்போக்கு சிந்தனைகளைக் கொண்டிருக்கிற பொழுதுதான் அது முற்போக்கு இலக்கியம்.

கே: கட்சி இலக்கியம் என்பது என்ற ஒன்று அவசியமா?

ப: கட்சி இலக்கியம் என்ற ஒன்று தற்காலத்தில் அவசியமில்லை என்றுதான் நினைக்கிறேன். கட்சி என்பது ஒரு சில இராஜ தந்திரங்களுக்கு உட்ப செயற்படக் கூடிய ஒன்று. ஆனால் கலையும் இலக்கியமும் பொதுவான விசயங்கள். ஆகவே கட்சி என்பது இலக்கியத்திலே ஒரு மேலாண்மைத்தனம் செய்வ தென்பது கலையுணர்வுகளுக்கு ஒரு தடையாகத்தான் அமையும் என நினைக்கிறேன்.

கே: கலை இலக்கியம் மனித வாழ்வின் அவலங்களை லெறுமனே பிரதிபலித்தால் போதுமா? அல்லது அந்த அவலங்களுக்கான காரணங்களை கலையுணர்வோடு சிறிதளவாவது காட்டுவது அவசியமில்லையா?

ப: வெறும் மனித அவலங்களைப் பிரதிபலிப்பது என்பதை நாம் யதார்த்தவாதம் என்று சொன்னோம். அது மட்டும் கலை இலக்கியத்திற்குப் போதாது. ஆனால் அந்த அவலங்களுக்கான தீர்வுகளையும் சொல்லவேண்டும் என்று நாம் எதிர்பார்க்கலாம். எல்லா விஷயத்திலும் தீர்வுகள் சொல்ல வேண்டும் என்பது அவசியமில்லை.

ஆனால் இந்த அவல நிலைக்கான காரண காரியங்களை நாம் முற்றிலுமாக கலை அம்சத்தோடு வெளிக்கொண்டு வருகிற பொழுது தானாகவே அதனுள்ளே ஒரு தீர்வை அந்தப் பார்வையாளனோ அல்லது, படிக்கிறவனோ தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்கிறான். அந்த அளவுக்கு அவை அந்தக் காரணிகளை முக்கியமாக ஆராயவேண்டியது அவசியமாயிருக்கிறது.

கே: பேராசிரியர் கைலாசபதி அழகியலை நிராகரிக்கிறார் என்று சிலர் சொல்கிறார்கள். அதே வேளை கா. நா. ச அழகியலுக்கு முதன்மை கொடுக்கிறார் என்று கூறுகிறார்கள் இது பற்றி உங்களது கருத்தென்ன?

ப: கைலாசபதியின்றை கருத்துக்களைப் பரர்க்கிற பொழுது அவர் அழகியலை முற்றிலுமாக நிராகரித்து விட்டதாக நான் கூறமாட்டேன் அழகியல் இல்லாமல் ஒரு கலைவடிவமென்று ஒன்று இருக்கவேண்டுமென்று கைலாசபதி எந்தக் காலத்திலும் சொன்னதில்லை. அவர் உள்ளடக்கத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தார். ஆனால் கா. நா. ச போன்றவர்கள் வடிவத்திற்கே முக்கியத்துவம் அதிகமாகக் கொடுத்தனர் உள்ளடக்கத்தைப் பற்றி அவர் கவலைப்படுவதில்லை. உள்ளடக்கம் பிற்போக்கித்தனமாக இருந்து, வடிவம் எவ்வளவு அழகாக இருந்தாலும் கூட, அதனால் எந்த முன்னேற்றமும் இல்லை. ஆகவே இந்த வடிவம் (Formalist) என்கிற ஒரு இலக்கிய விமர்சனத்தை பொதுவாக நான் எற்றுக்கொள்ளவில்லை.

கே: இன்றைய தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியோடு பலமடைந்து வரும் ஏகாதிபத்திய நச்சுக் கலாச்சாரத்திற்கு எதிராக எப்படி ஒரு எதிர்ப்பு நிலையை நாம் கட்டியெழுப்புவது?

ப: முற்போக்கு இலக்கியருடைய அணி ஒன்று திரட்ட வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இந்த ஏகாதிபத்திய கலாச்சாரத்தினுடைய சீர்கேடுகளுையெல்லாம் சித்தரித்துக் காட்டக் கூடிய அளவிற்கு ஆங்காங்கே பல குழுக்கள் கிராமம் தோறும் ஒவ்வொரு குழுக்களாக இணைந்து, ஒரு முற்போக்கு இலக்கிய அணியைக் கட்டிக் காக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இந்த முற்போக்கு இலக்கிய அணியைக் கட்டிக் காப்பதிலே இடதுசாரி இயக்கங்களுக்கான பங்கு தீரைய இருக்கிறது. ஆகவே இந்த இடதுசாரி இயக்கங்கள் சார்பாக அரசியலில் எவ்வளவு பெரிய கொள்கை மாற்றங்கள் இருந்தாலும்கூட, இந்த முற்போக்கு கலை அணிகளின் உறுதியான செயற்பாட்டால் இதுபோன்ற ஒரு நச்சு இலக்கியங்களை அல்

லது, ஏகாதிபத்தியக் கலாச்சாரத்தை நம்மால் முற்றிலும் நிராகரித்துவிட முடியும்.

கே: ஈழத்தில் இலக்கியம் உயர்வாக வளரக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பு உள்ளதாகக் கூறுகின்றீர்களே! அதற்குக் காரணம் என்ன?

ப: பொதுவாக மனிதர்களுக்கு மாயைகள் அதிகமாகிறபொழுது அதனையொட்டி வருகிற இலக்கியங்கள், மாயைத் தன்மைகள் நிறைந்த இலக்கியங்களாக அல்லது, யதார்த்தத்திற்கு முகம் கொடுக்காத இலக்கியங்களாக இருக்கும். ஆனால் ஈழத்திலே இப்பொழுது தங்களுடைய இருப்புக்கான ஒரு போராட்டம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. நாளை இருப்போமா! அல்லது இருக்க முடியாதா என்கிற சூழ்நிலையிலே தினம் தினம் செத்தக்கொண்டிருக்கிற மக்களை இங்கு பார்க்கிறோம். அப்படிப் பார்க்கின்ற பொழுது, அவர்களுடைய மன நிலைகளிலே பெரிய பெரிய மாற்றங்களும், எது யதார்த்தமான உண்மை என்றும் அவர்களாலே உணர முடிகிறது. இந்த யதார்த்த உண்மைகளை அவர்களுடைய மனம் உணருகிற பொழுது, அதிலே வருகிற படைப்பாளர்கள் இந்த உண்மைகளை நிச்சயமாகப் புறக்கணிக்க முடியாது. இந்த உண்மைகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு எழுதப்படுகிற இலக்கியங்கள் நாளை மகோன்னதமான இலக்கியங்களாக இருக்கும் என்பதிலே சந்தேகம் இல்லை.

கே: உங்களது ஈழத்துப் பயணத்தைப் பற்றி உங்களது உணர்வுகளைக் கூற முடியுமா?

ப: ஈழத்துப் பயணம்! சூறிப்பாச நான் யாழ்ப்பாணம் சென்று வந்தது போன்ற பயண நிகழ்ச்சிகள் எனக்கு ஈழத்தைப் பற்றியும், மற்றும் இங்கு உள்ள போராட்டங்களைப் பற்றியும் இங்கே உள்ள கலை இலக்கியத்தைப் பற்றியும் ஒரு முழுமையான படப்பிடிப்பை எனக்குத் தந்திருக்கிறது. நான் இங்கே வருவதற்கு மூன்னாலே இருந்த சில கருத்துக்களை முற்றிலும் மாற்றிக்கொள்ள வேண்டிய நிலைகளும் இங்கே ஏற்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே இந்த ஈழப் பயணம் என்பது என்னைப் பொறுத்தளவிலே ஒரு மகத்தான வெற்றி என்பதோடு எனக்குப் பல படிப்பினைகளை தந்துள்ளது. அதிலிருந்து நான் கற்றுக் கொண்டிருக்கிறேன் என்றும் கூறவேண்டும்.

கே: திரைப்படத் துறையிலும் தொடர்புள்ளவர் என்ற வகையில்தற்போதைய தமிழ் திரைப்படத்தின் வளர்ச்சி பற்றி சிறிது கூற முடியுமா?

ப: தற்பொழுது தமிழ்த் திரைப்படத்தின் வளர்ச்சி அவ்வளவு திருப்திகரமாக இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இன்றைக்கு திரைப்படம் என்பது ஒரு வியாபாரப் பொருளாக மாறியுள்ளது. வியாபார நோக்கத்தைக் கொண்டிருப்பதிலே நல்ல கலை அம்சங்கள் மிகுந்த அல்லது, சமுதாய நோக்கமுடைய தமிழ் திரைப்படங்கள் அதிகமாக வெளிவருவதில்லை. அப்படி ஒன்றிரண்டு வெளிவருகிற படங்களும் கூட மிகுந்த பொருளாதார ரீதியான வெற்றியைத் தேடித் தருவதில்லை என்பது ஒரு துரதிஸ்டமான விஷயம்தான்.

கே: வியாபார நோக்கமின்றியும், அதேவேளை மூற்றுமுழுதான புத்திஜீவித்களமின்றியும் சுபமங்களாவை ஒரு நடுப்போக்கான இலக்கிய இசுழாக (மிடில் மகஸினாக) நடத்தும்போது தங்களுக்கு உண்டான அனுபவங்கள் பற்றி?

ப: பொதுவாக இப்படி ஒரு (மிடில் மகஸின்) நடுப்போக்குள்ள பத்திரிகை நடத்த வேண்டும் என்று வெக நாளாக ஆசை. ஏனென்றால்; எப்படி வியாபாரப் பத்திரிகைகள் என்பது சமூகத்தில் வேறொரு விதமான கெடுதலைச் செய்கிறதோ, அதுபோல மேல்தட்டிலே உட்கார்ந்து கொண்டு மக்களை இப்படி கணக்கிலே எடுத்துக்கொள்ளாமல் வெளிவருகிற கலை இலக்கிய முயற்சிகளும் கெடுதலையே செய்கின்றன. இகற்கு மத்தியிலே நல்ல இலக்கியம் என்பதை, அவர்கள் வழியிலே சென்று; மக்களுக்குக் காட்ட வேண்டியது அவசியமாகிறது. ஆகவேதான் இந்த இரண்டுக்கிடையிலே ஒரு பாகையை எடுக்க, இங்கே வெகஜனப் பத்திரிகைகள் படிக்கிறவர்களை யும் இலக்கியத்திற்கு இழுத்துவருவதற்கான ஒரு முயற்சியாக சுபமங்களா கொட்கீகப்பட்டது. இப்பொழுது அதனுடைய வெற்றியை என்னாலே கணிக்க முடிகிறது. பலர் இன்றைக்கு சுபமங்களா வாசகர்களாக மாறி வருகிறார்கள். இதுதான் இலக்கியம் என்று ஏதேதோ இலக்கியமல்லாதவற்றையெல்லாம் கற்பனை பண்ணிக்கொண்டிருந்தவர்களுக்கு இலக்கியம் என்பது என்ன என்பதைக் காண சுபமங்களா ஒரு சிறு அளவிற்காவது வழிகாட்டியாக இருக்கிறது.

கே: கலை இலக்கியங்களின் தரம்; அதாவது கலை நுட்பம் என்பது அடிப்படையான அம்சம் என்பது மறுக்க முடியாத ஒரு விடயம். ஆனால் தரமான கலை இலக்கியங்கள் என்பது எப்பொழுதும் சிறுபான்மை சார்ந்ததாகவே உள்ளது. கலை இலக்கியங்கள் பரந்துபட்ட மக்களுக்கு எட்ட வேண்டும் என்று சொல்லப்படும்போது, கலை இலக்கியங்கள் மல்லினப்

படுத்தப்படும் அபாயமும் உள்ளது என்று கருதப்படுகிறது. உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?

ப: கலை இலக்கியங்கள் முற்றிலுமாக மக்களுக்கு எட்ட வேண்டும். இப்பொழுதுள்ள சூழ்நிலையிலே நல்ல விசயங்கள் மக்களுக்கு எட்டுவதில்லை. சிறுபான்மையினருக்குத்தான் போகிறது. ஆகவே இது மக்களுக்கு எட்டுகிறபொழுது அதனுடைய கலைத்தன்மை இழந்துவிடாமல் மக்களுக்குப் புரியக் கூடிய எளிய முறையிலே அவை செல்ல வேண்டும். மக்களுக்குப் புரியாத வகையிலே அவை சென்றால் அந்த இலக்கியத்தால் எந்தப் பயனும் இல்லை. மக்களுடைய கலை வடிவங்களையே கையில் எடுத்துக் கொண்டு, அந்த வடிவங்கள் மூலமாகவே இதுபோன்ற நல்ல உயர்தரமான கலை இலக்கியக் கருத்துக்களை நாம் அவர்களுக்கு புகட்டுவதன் மூலம் இந்த ஒரு பெரிய பிளவை நாம் தீர்க்க முடியும்.

கே: முழுக்க முழுக்க வியாபாரமயமாக்கப்பட்ட திரைப்படங்களினால் போதையூட்டப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையில் நல்ல கலை இலக்கியங்கள் பற்றிய விழிப்பணர்வை ஏற்படுத்த முடியும் என்ற நம்பிக்கை கங்களுக்கு இருக்கிறதா?

ப: நிச்சயமாக இருக்கிறது. இன்று இதுபோன்ற திரைப்படங்களில், கலை இலக்கியங்களில் மக்களுக்கு போதையூட்டும் அம்சங்கள் வந்துகொண்டிருக்கிறது என்பது உண்மைதான். இருந்தாலும் இலக்கிய ஆர்வமூள்ளவர்கள் இதுபோன்ற படங்களின் தீமைகளை மக்களுக்கு இனங்காட்டி, நல்ல இலக்கியத்தைச் சொல்லுகிற பொழுது, மக்கள் அவற்றின் பால் வருவார்கள். ஆகவே மூலம் இந்த மாற்றத்தை ஏற்படுத்த முடியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது.

கே: மூன்று வாரங்களாக தங்களுடைய இலங்கை சுற்றுலாப் பயணம்பற்றிய அனுபவங்களை தொகுத்துக்கூற முடியுமா?

ப: நான் மன்னே கூறியதுபோல இது எனக்குப் பெரிய விஷயங்கள். இதை நான் தெரிந்து கொள்வதற்கும், இங்கே உள்ள சமூக கலை இலக்கியருடைய வடிவங்களை முற்றிலுமாக, நேரடியாக உணர்ந்து கொள்வதற்கும், சல்லது இங்குள்ள அரசியல் சம்மந்தப்பட்ட போராட்டங்களைப் பற்றி தெரிந்து கொள்வதற்கும், அகனால் ஏற்படுகிற விளைவுகள் பற்றியாய்ந்துபுணம் போன்ற இடங்களுக்குச் சென்று பார்ப்பதற்கும் இந்தப் பயணம் எனக்கு மிகவும் பேருதவியாக இருந்தது. என் வாழ்நாளில் இந்த ஒரு மூன்று வாரத்தை என்னால் எப்பொழுதுமே மறக்க இயலாத அளவிற்கு இந்தப் பெரும் பயணம் அமைந்தது என்பதிலே நான் பெரு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

0

தாயகத்தி : நினைவுகலைகள் (12ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பது வழமையாகவே இலக்கியப் பரப்பில் சிறு சஞ்சிகைகள் எதிர் நோக்கி வெற்றி பெற முடியாது தத்தளித்து இறுதியில் நின்று போகக் கூடிய தன்மையைக் கொண்டதாகும். இரண்டாவது அதன் மார்க்கம் சம்மந்தப்பட்டதாகும். தெளிவான கொள்கை வகுக்கப் பட்ட போதிலும், நடைமுறையில் தனிமை வாழப் போகும் பரந்த இலக்கிய சக்திகளை அவைகளைத் தவறிய நடைமுறையும் முனைப்படைந்து காணப்பட்ட ஒரு நிர்ப்பந்தமான சூழலை தாயகம் எதிர்கொண்டது. இது கொள்கைக்கும் நடைமுறைக்கும் இடையிலான இடைவெளியை எடுத்துக் காட்டியது. மேற் கூறிய நிலையில் தாயகம் ஒரு வருட வருகையின் பின் நின்றுபோக வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இதனைத் தாயகத்தின் முதலாவது காலகட்டம் எனக் குறித்துக் கொள்ள முடியும்.

இவ் இடைக்காலங்களில் தாயகம் வெளிவரவில்லையாயினும் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் இலக்கியச் செயற்பாடுகள் தொடர்ச்சியாக நடைபெற்று வந்தது. இளம் படைப்பாளிகளை உருவாக்கும் பல பக்கப் பணிகளை அமைப்பு வாயிலாக முன்னெடுத்து வந்தது. அதேவேளை கலை இலக்கிய முறையிலே சரியான நடைமுறை வேலைகளை விஸ்தரித்து முன்னெடுக்கும் வழி வகைகளைக் கடந்த காலப் பட்டறிவின் ஊடே கண்டறியும் முயற்சிகளும் இடம் பெற்றன. பேராசிரியர் கைலாசபதி கே. ஏ. சுப்பிரமணியம் போன்றோர் அவற்றுக் கரிய ஆலோசனைகளையும் வழங்கினர். அதன் அடிப்படையிலேயே தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை லாகூன் நூற்றாண்டு விழாவினையும் அதனைத் தொடர்ந்து பாரதி நூற்றாண்டு நினைவாக மாதாந்த பாரதி ஆய்வரங்கினையும் நடத்தியது. ஆய்வரங்குத் தொடர் முடிவடைந்ததும் அவ் ஆய்வரங்குக் கட்டுரைகளைத் தொகுத்து 'பாரதி பன்முகப் பார்வை' என்னும் நூலையும் வெளியிட்டது.

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் தொடர்ச்சியான இலக்கியப் பணிகளின் ஊடே அடுத்த அணியினர் என்பதுகளின் ஆரம்பத்துடன் இலக்கியக் களத்தினுள் புகுந்து கொண்டனர். அதேவேளை கொள்கை நடைமுறையில் ஏற்பட்ட தெளிவும் மீண்டும் தாயகத்தினை இலக்கிய அரங்கினில் முன் நிறுத்தும் முயற்சிகளுக்கு வழி வகுத்தன. தாயகத்தின் இரண்டாவது காலகட்டம் தொடக்கம் பெற்றது இவ் இரண்டாவது காலகட்டப் பணியில் புதிய அணியினர் மிகுந்த பொறுப்புணர்வோடும், நிதானமாகவும் முன்மையவர்களுடன் இணைந்து செயல் புரியத் தொடங்கினர். என். இரவிந்திரன், சோ. தேவராஜா, கா. மகாதேவன், இ. தம்பையா, அ. சந்திரகாசன் எஸ் இராஜேந்திரன், எஸ். டொன் பொஸ்கோ, எஸ். கே. சந்திரசேகரன், கா. பஞ்சலிங்கம் போன்

றவர்கள் தொடர்ச்சியாக எடுத்து வந்த முன் முயற்சிகள் காரணமாகத் தாயகம் தனது நிலைப்பினையும் தொடர்ச்சியையும் உறுதிப்படுத்தி நின்றது. மேலும் அதன் கனதியான இலக்கியத் தரத்தின் விருத்திக்கு பேராசிரியர் சி. சிவசேகரம், இ. முருகையன், குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம், பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ், எம். ஏ. நுஹ்மான், சி. மௌனகுரு, சித்திரவேகா போன்றவர்கள் ஆக்கமும் ஊக்கமும் தந்து நின்றனர். இவ்வாறு பரந்து விரிந்து நின்று சமூக அக்கறையும், முற்போக்கான சிந்தனை செயல்படும் கொண்ட சக்திகளின் கூட்டுமுயற்சியின் வெளிப்பாடாகவே தாயகம் தன்னை அடையாளப் படுத்திக் கொள்கின்றது. அதனையே தனது வலுவுக்கான அடித்தளமாக்கியும் நிற்கின்றது. இதன் மூலம் புதிய படைப்பாளிகளும், இலக்கிய ஆர்வலர்களும் தாயகத்தை நோக்கி ஈர்க்கப்படவும் செய்கின்றனா. தேசிய கலை இலக்கியப் பரவையும், அதன் இதழான தாயகமும் பல்வேறு இலக்கிய வளர்ச்சிக்கான புதிய முயற்சிகளை ஆன்னைடுத்து வரும் போக்கினை அண்மைய காலங்களில் விரைவுபடுத்தி வருகின்றமை நோக்குதற்குரியதாகும். சிறுகதைப் பயிற்சி, கவிதைப் பயிற்சி, இலக்கியப் பயிலரங்கு, நாடகப் பயிற்சிப் பட்டறை, தாயக நூலகம் போன்ற முயற்சிகள் பயன் மிக்கதாக முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றமை காணக்கூடியதாகும். மேலும் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை தனது நூல் வெளியீட்டு முயற்சியில் இதுவரை ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட தரமான இலக்கிய நூல்களை இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் இருந்து வெளிக்கொணர்ந்துள்ளமை தாயகத்தின் எதிர்கால வளர்ச்சிக்கு வலுச் சேர்ப்பதாக அமைந்துள்ளது.

தாயகம் தனது இருபது ஆண்டு கால இலக்கியப் பணியில் பல்வேறு நெருக்கடிகளைச் சந்தித்த போதிலும் தான் வரித்துக் கொண்ட இலக்கியக் கொள்கையின் பாதையில் மேன் மேலும் முன்னோக்கி நடந்து வந்திருக்கின்றது. அதன் வரவிற்கும் வளர்ச்சிக்கும் பங்காற்றி நின்ற பல நண்பர்கள் எம்மை விட்டு மறைந்து விட்டார்கள். அவர்களது இழப்பு தாயகத்திற்கு பெரும் இழப்பாகும். அதே வேளை புதிய புதிய அறிஞர்களும் நண்பர்களும் ஆர்வலர்களும் படைப்பாளிகளும் தாயகத்திற்கு பலம் சேர்த்து நிற்பதை மகிழ்வோடு காண முடிகின்றது.

கடந்த இருபது வருடங்களில் தாயகம் தன்னாலான இலக்கியப் பணியை ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு வழங்கியுள்ளது. வெறும் பெயர், புகழ், பிரபல்யம், லாபம் தேடல் போன்ற மூன்றாம்தர வழிகளிலான இலக்கியப் போக்கில் அன்றி, சமூக சார்பும் மக்களைப் பிணைத்திருக்கும் சகலவிதமான தவளகளையும் அறுத்தெறிந்து முன்னே செல்லும் முற்போக்கான இலக்கிய திசை வழியினை உறுதியுடன் முன்னெடுக்கும் போக்கினையே தாயகம்

ஓவியர் மார்க்

ஓவியம், சிற்பம் போன்ற கலைகள் நம் மத்தியில் பெரிதும் ஆர்வம் காட்டப்படாதவையாகவே இருந்து வந்துள்ளன. சர்வ தேச ரீதியில் இக் கலைகள் பெரிதும் வளர்ச்சியடைந்து காணப்பட்ட போதிலும், நம் மத்தியில் இக் கலைகளின் வளர்ச்சி குறிப்பிடக்கூடியவை அல்ல. ஆயினும் அண்மைக் காலத்தில் இந் நிலை சற்று மாறத்தொடங்கியிருக்கின்றது. பல ஆற்றல் மிக்க இளம் கலைஞர்கள் தமது ஆற்றலை வெளிப்படுத்தி வருகின்றனர். இம் மாற்றத்திற்கான உந்துதலை அளித்து வருபவர்களுள் ஓவியர் சு. மார்க்கு குறிப்பிடத்தக்கவர்.

நடைகாலமாகவே ஓவியத்துறையில் தனித்துவமான படைப்புக்களை உருவாக்கி வருபவர் மார்க்கு. அவர் ஒரு படைப்பாளியாக இயங்கி வருவதோடு ஓவியத்தில் ஆர்வமுடையவர்களை இனங்கண்டு, அவர்களைப் பயிற்றுவிப்பதன்மூலம் ஒரு இளம் தலைமுறையினருக்கே வழி காட்டியாகவும் இருந்து வருகின்றார். அதுவே மார்க்குவின் தனிச்சிறப்பாகும். மார்க்குவின் ஓவியங்கள் நவீன பாணியிலானவை. மரபு ரீதியான ஓவியங்களை மட்டுமே அறிந்திருப்பவர்களுக்கு அவரது ஓவியங்கள் சற்று சிரமத்தைக் கொடுக்கலாம். ஆயினும் அவை, நவீன ஓவியம் பற்றிய புரிதலுள்ளவர்களுக்கு பல்வேறு அர்த்தங்களைக் கொடுக்கக்கூடியவை. தன்னை வரையத் தூண்டுவது மனித நேயமே என்று குறிப்பிடும் மார்க்கு, அந்த மனித நேயத்தைத்தான் நவீன ஓவியத்திற்குரிய அகவய உணர்வுடன் தனது படைப்புக்களில் வெளிப்படுத்தி வருகின்றார்.

81 வயதை அண்மையில் தூண்டியிருக்கும் மார்க்கு, ஒரு இளைஞருக்கிரிய உற்சாகத்துடன், கிடைக்கக்கூடிய எளிமையான சாதனங்களைக் கொண்டு ஓவியங்களில் பரிசோதனை செய்து வருகின்றார். அவரது படைப்புக்களின் கண்காட்சி பல தடவைகள் நடைபெற்றுள்ளன.

✽ சசி

○ ஓவியர் மார்க்குவின் ஓவியம் இவ்விதழ் அலங்கரிக்கின்றது.

கொடர்ச்சியாகப் பின்பற்றி வந்திருக்கின்றது. தொடர்ந்தும் அவ் வழியினில் முன்செல்லும் என்ற உறுதியினையும் இவ் இருபதாவது ஆண்டு நிறைவின் போது தருகின்றது. தாயகத்தின் நிலைப்பிலும் வளர்ச்சியிலும் ஆர்வமும் அக்கறையும் கொண்டு பல்வகை ஒத்துழைப்பை வழங்கி வரும் இலக்கிய ஆர்வலர்கள், படைப்பாளர்கள் அனைவருக்கும் தாயகம் தனது நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

உன்னதமான ஓர் ஆளுமை

✽ என். சண்முகலிங்கன்

முகமும் மனமும்
சொல்லும் செயலும்
மணியாய் இசைந்த மகாநுபால
இனியாய் நிறைந்து வாழி' என

அனைத்து மக்களும் மனசார் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிகள்
ஓய்வதன் முன், அவரின் இறுதிப் பிரியாவிடைச் செய்தி கிடைக்கும்.

‘ஊனினை உருக்கி உலகுக் கொளியரன.

உன்னத மாந்தனே துரைராசா’ என அவரைப்
போற்றி உருகும் காலக் கொடுமை நிகழும். யாழ்ப்பாண பல்
கலைக் கழகத்தின் முதல் தலைவரான எங்கள் ‘கைலாசை’ முடித்த
அதே நோயே எங்கள் புணைவேந்தரான ‘துரை’யின் முடிவுக்கும்
காலாகும்.

‘பல்கலைக்கழகம் ஓர் தந்தக் கோபுரம்’, ‘அதிகாரம் மனி
தனை மாற்றிவிடும்’ எனும் கருத்து நிலைகளை அர்த்தமிழக்கச்
செய்த இவர் அருளாட்சியிலே பல்கலைக்கழகமும் அது சார்ந்த
சமூகமும் இனிய ஒரு குடும்பமாகி கண்ட பயன் கனிகள் பல.

நெருக்கடிகள் நிறைந்த காலத்திலே, தளரா மனதோடு
நிமிர்ந்த இவர் பணிகள் எல்லோர்க்கும் ஆதர்சமாவது. தன்னலம்
சிறிதுமில்லா இவரது கர்மயோகத்தை மதிப்பிட, இவரது எளிமை
யான வாழ்வை விளக்கிட எங்களிடம் வேறு மாதிரியில்லை என்
பது மிகையான கூற்றல்ல.

பல்கலைக்கழக நிலையில் ஆய்வும், ஆக்க திறன் மிக்க படைப்
புகளும், பண்பாட்டின் தனித்துவம் பேசும் ஆக்கங்களும் வளர
இவர் செய்த பணிகளும், சமூக மட்டத்திலே ஊற்று நிறுவனம்
போன்ற சமூக பணி அமைப்புகளின் வழி, கிராமிய மேம்பாட்டுக்
கென இவர் வகுத்த திட்டங்களும் காலம் கடந்து இவர் புகழ்
பேசும்.

தாயகத்தின் வளர்ச்சிக்கு

எமது வாழ்த்துக்கள்

**அறிவரன்
புத்தகசாலை**

309, அஞ்சுகவா வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தரமான

தங்க நகைகளுக்கு

**நித்தியா
நகையகம்**

177/4 சந்தோசம் வீதி,
(கஸ்தூரியார் வீதி)
யாழ்ப்பாணம்.

குழந்தைகளுக்கு

கிரந்தி எண்ணெய், சளிக்கு விசேட எண்ணெய், மூக்கட்டு
கோரோசனை பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

பெரியோர்கட்கு

லேகிய வகைகள், பெண்களின் கூந்தல் வளர்ச்சிக்கு, சிரசு
ரோகங்கட்கு, வாதத்திற்குரிய எண்ணெய் வகைகளுக்கு

நீங்கள் நாடேவண்டிய இடம்

கிருஷ்ணானி மெடிக்கல் கிளினிக்

கலிகைச் சந்தி,

நெல்லியடி

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை

சுபமங்களா

இணைந்து வழங்கும்

ஈழக் குறுநாவல்ப் போட்டி

முதற்பரிசு, ரூ. 10,000

இரண்டாவது பரிசு, ரூ. 7000

மூன்றாவது பரிசு (8 படைப்புகளுக்கு) தலா ரூ. 1000

வழிமுறைகள் :

1. எழுதப்படும் குறுநாவல்கள் அனைத்தும் ஈழத்தையோ, ஈழத்தை விட்டுப் புலம் பெயர்ந்த வாழ்க்கையையோ நிலைக்களனாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.
2. ஈழத்து எழுத்தாளர்களும், புலம் பெயர்ந்து வாழும் ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் மட்டுமே பங்குகொள்ளலாம்.
3. குறுநாவல் 'சுபமங்களா' இதழில் பதினாறு பக்கங்கள் வரும் எழுத்துக்கு இருக்கலாம். அதாவது சாதாரண கையெழுத்தில் முழுத்தாளில் நாற்பது பக்கங்கள் வரலாம்.
4. குறுநாவல் இதற்குமுன் பிரசுரிக்கப்பட்டதாகவோ, பதிப்பிக்கப்பட்டதாகவோ இல்லாமல் இப் போட்டிக்கென புதிதாய் எழுதப்பட்டவையாக இருக்க வேண்டும்.
5. பரிசுபெறும் குறுநாவல்கள் சுபமங்களாவில் பிரசுரிக்கப்படும்.
6. குறுநாவல்கள் வந்துசேரவேண்டிய கடைசித்தேதி: 30-9-94.
7. இலங்கை எழுத்தாளர்கள் படைப்புக்களை, செயலாளர், தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை, 14, 57வது ஒழுங்கை, கொழும்பு 6 என்ற முகவரிக்கும், யாழ் மாவட்டத்தில் உள்ளோர் 15/1 அருச்சுனா சாலை, யாழ்ப்பாணம். என்ற முகவரிக்கும், ஏனையோர் சுபமங்களா 21, மகாலட்சுமி தெரு, சென்னை-17 என்ற முகவரிக்கும் அனுப்பி வைக்கலாம்.
8. உறையின் மீது 'ஈழக் குறுநாவல் போட்டி' என எழுதவும்.
9. குறுநாவல்கள் தக்க நடுவர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும்.

அழகும் தரமும் மிக்க

தங்க நகைகளுக்கு

நதியா

ஐவல்லறி

(அருக்கனா வீதிச் சந்தி)

இல: 2, கஸ்தூரியார் வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

குகன் களஞ்சியம்

உங்கள் இவ்வத்திற்கு
தேவையான பொருட்களை

மலிவாகவும்

சிறந்த வகையிலும்

பூர்த்தி செய்ய

நீங்கள் நாடவேண்டிய

ஸ்தாபனம்

குகன் ஸ்ரேடர்

மருத்துவமனை வீதி,

பெரியகடை,

யாழ்ப்பாணம்.

நவ நாகரிக மாதிரிகளில் ஆண்கள், பெண்களுக்கான ஆடைகளை சிறந்த முறையில் தயாரித்து வழங்குவார்

நிரோஸ் தையல் அகம்

மங்கள நிகழ்ச்சிகளை வர்ணப் படம் பிடித்திட

சுரேஸ் போட்டோ

அந்தோனியார் கோவிலடி,

மானிப்பாய்.

மந்தைகள் போல் பெண்குலத்தை
மேய்த்த பரம்பரை யோர்
காத்துக் கவனமுடன்
பேணிப் பராமரித்த ...
பெண்ணடிமைப் பெருங் கோட்டை
மதில்கள் தகரட்டும்.

தாயகம் - இலக்கிய இதழின்
20வது ஆண்டு மலருக்கு
எமது வாழ்த்துக்கள்

வலி கிழக்கு (வடபகுதி)
பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம்

அச்சுவேலி

செய்திப் பத்திரிகையாகப் பதிவுசெய்யப்பட்டது.
Registered as a News paper in Sri Lanka.

தாயகம் 20வது ஆண்டில்
சிறப்புடன் வெளிவர
எமது
வாழ்த்துக்கள்

அன்பகம்

தொழில் நுட்ப மையகம்

206, 208, அருச்சுனா சாலை
யாழ்ப்பாணம்

இச்சஞ்சிகை தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவைக்காக யாழ்ப்பாணம் 15/1, மின்சார நிலைய வீதியிலுள்ள க. தணிகாசலம் அவர்களால் யாழ்ப்பாணம் 407, அருச்சுனா வீதியிலுள்ள யாழ்ப்பாண அச்சகத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.